

6

Cod. Hebr. 6

הר חלק הקדוה לקולס יצא

נפטנר יחיו יאנובה לוי
בחודש תדר' עשרה ברחמי ימים

43

בעזרת הצור בה נתחיל ונקיים

זה ספר חלק הדקדוק על ארבעה עשרים ספרים להרב הדיין המצויין במנהר יהיא צאלח זצוקל ונתחיל מסדר תורה

בראשית ויקרא אלהים ליבשה ברכו התיבאן לא יש כאן פסוק
תדשא לי והשוה נח(מהרי"ב) ויברא אהיסחת האדם
בצלמו בצלם אלהים תרגומו בצלם אהים לא כמש בכל גדול בצלמה
דיח וגם בכל הדפוסים תרגומו בצלם אהים ועיקר לפסוד ככמוס "ובכל הקד
הרמשת הטפחא בתיבת הרמשת בכל התיבאן כי לא המטייר כי לא
תרגומו ארי לא אחית ה' אהים מטורח על אדעא הקדים זכרון השם למטורח שלא
להסתיך השם לארץ ויצר ה' אלהים ויצר מעעיל(מהרי"ב) ויהי האדם
לנפש רחיה תרגום חונקלום לרונה מומללא כי שקר עבודת האדם לשי בדיבור
עסק התורה כמו של ודברת בס וכח הדיבור באדם מצד הנשמה עור כל כי ידוע
כי כח ביד החכמים לברוא אדם בספר יצירה וכמש רבא ברה בורח' אמנס לעולם
אין בוכה הדיבור וכמו שפי מהראי מזרחי בפסוק בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתי
אך למחסור יעום לזה תרגם לרוח ממללא ולחפוקי בריאת האדם שאין בוכה הדיבור
ודוק כי בראיש לקחה זאת הלמוד במאריך והקופ רפה ובקמץ חטפ(מהרי"ב)
בזעת מלרע בכל התיבאן עד שזוכר תרגום עד דתיתקב פי עי אחריס כי
בעל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת משאל לבדסת הדפוס דברים דתתוב כי
עפר אתה לו מעעיל(מהרי"ב) היה באחד כפזנו באו כולו בפתח בלא סמיכות
כי אין על המש סמיכות וצבא קין האזלא בבית והיא מלרע ועיין מש בגבין
הכר גדול על תיבת ויבא לו יין וישת אעב דלהיא לא קיל כוותיה בהא קיל כוותיה
כיון שבכל התיבאן כן הוא ועפ המוסרה והיה כל מצאוי ההרגני תרגומו כל
קטוליא קין רמז כי כל הרצחנים משורש קין באו כמש הארי זל וישב בארץ
לוד קדמת ערן תרגומו דהות עבירח עלוהי מלקדמין לבנתח דערן כבנתח
בכפ לא בבית האצבה השוא שמתח האפ נח(מהרי"ב) כי ישת לוי בקצת תיבאן
תיבת שבתמקף ואכ הקמץ חטפ ובקצתם במחרכה שת זלפי זה הקמץ רחב וזוהי
דעת היל זל כי לקח אתו אלהים יש מתרגמין ארי לא אמית ותייה ה' וכך
מיישב רבי בחיי זל ובנוסחאות שלכו ארי אמית ותייה יין ועיין בתוספות יבמות
ולרעמי דאין לשכונת גורפתיכו כי היא מעכמות לגירסת הדפוסים שכל
דבר הנעדר ובעלם קרי ליה מיתה דכונחא בזה מצונו הרבה ודוק אשר אררה
לי ומטיק הא(מהרי"ב) וגם אחרי כן אשר יבאו תיבת יבאו באני לא באזלת
בתיבאן ובדפוסים

פלות

פרשת נח

והקבתי את בריתי אתך כל חודיתא חפר בר מזן חד מלא ינן
 והקיימתי בתיב דאס בחוקתי וה' כתיב כן בנביאים וכתובים ותלת
 מלא דמלא ינן ויבא נח האופד בנור והיא מלעיל וכל אשר רמש על האדמה
 הטפחה בתיבת נח וכל בעל התיבה וכל החיה המלכה רפה וכל חיה ובהמה דפוסים המלם דגם
 והוא טעות גדול לל עיין חת על את כל היקום אשר על איז כאן פסיה בין תיבת
 אשר לתיבת על בכל התיבה וימחה מלעיל ויסר נח בפסחה אחת והיא מלרע
 וכל בידושלמים את חכס התבה כל דפמיר בשטו נקודות וכל מוכרת בשלום
 מהר"ב) לכם יהיה לאכלה תיבת לכם בטפחה בכל התיבה בדרך ה' אלהי שם
 ג' בטעם מלעיל (מהר"ב) ויהיו כל ימי נח כתב מהר"ב משתברא דהוא ויהי דחנון
 תלת סימן חלף ופליג ביה ולא ידעינן מה הוא חושבא חי האי חי האי על כל מהר"ב
 והימיה עפיו איך נשתפק היכן האמת והנה מחברת רבי פעדיא גאון על לפטוי ושירי
 (זמירו כי ממוכו תוצאות חיים פטוי ירצו דלם במעט) במספר (ואם מהר"ב לונגאבו
 הכריע בהיפך לא סימו קמיה האי משתתא דרבינו פעדיא על דדבריו דברי קבלה
 מה גם דעיניך לבונח יביטו כמה רבנותא שמביח הלם דכולם פה אחר שידון יבדון
 דהאיי דנח ויהי בניו וכבר ליה פסק ארוך על זה שבכתב מהר"ב שלום צבטאכי
 גע בכתובת תלמידיו מהר"ב צלח זלחה בחתימות כמה זקנים תח' ושקד יסודם שבנו
 עליו הכרעתם הוא המעט שמנתה המוסדה ווי' שבכל התורה ושם העידו שעמדו
 למעט ווי' שבתורה ואשכחו וי' בכלל הנעטן והכו על דקדק מי שכבר רצה להגיה
 ולמחוק תיבת הוי' ומסיימי שם ומסורת סייג לתורה וספר תורה שבמצא חפר וי'
 זה הרי הוא פסול כחומש בעלמא והכרעתם תכריע שהם דברי קבלה ומענה
 לא תגזי וצופה עתידות בגלה לפטוי שעתידין לאתפלוגי בהאי תיבותא ונתן בלב
 יועצים וחכמי חדשים לספור אותות התורה להיות האמת נהדרת ונשרפה לשרפה
 בדפוסים מתרגם ונוקידגון תרגמו כן כפי מה שבא בתרגום כל לשון שריפה לשון
 יקידת אש מה גם כי בכל מקום שנזכר שם שריפה במקרא מתורגם יקודא וגודסתנו
 ונשרוף פינן ובראה שתרגמו כן בעבור שבכל מקום שנזכר שריפה ותרגום שלו
 יקודא היינו כליון הדבר ההוא הנשרף עד שישאר אפר משאכ כאן שאינו כשאר
 שריפה עץ דק הוא דרך ביסול לחזקן ולחשמן כדרך קדירות שמכניסין לכבשן
 לארפן שבנדיחי אינן שריפה כשאר שריפות ואיך להקשות לומר דאיך זה ל' תרגום
 דגם בגידסת בוקידגון איבא לאקשוני דלשון מקרא הוא ותיקד עד שאול והרבה כן
 ותרגום שלבו בכונן שתרגם אחר הבנת העט' וגם רבי פעדיא גאון פ' בו בלשון
 ערב ונצגה טבכא וימת תרח בחרץ כתב רש"י גוף דבחרן הפוכה על ובכל
 התיבה בולף איז הנון הפוכה גם בידושלמים ומצאתי בס' בהט הלכות פת סי'
 ר' ע' ס' ג' נגל (בלקט הקמח דפ' צו קודא תיגר ומקלל הסופרים שנושין אותות
 הפוכין כגון ד' דרך עץ החיים ו' רוימת תרח בחרן ל' דלכדי תשיך על')

ודברי זעיר
 ספיר
 הכריע
 דהי ויהי
 על פ' סט
 הדומם
 כנזכר
 בספר
 מוסעור
 שלו

פרשת לך לך

ויבן ישם מזבח בפסח אחת כי לא יבאו בפסח שני פשטין
 בתיבה לא חס יש אחריה תיבה אחת חו שתים קודם הזקף והיא
 מלרע וכל מהדמל לל " ויהללו השוא שכלמו נח כי אין געיה בהא בכל פת " ז
 ואשמאילה תרגום שלכו ואצפנך פי בעל כרחך שכל פונגת אברהם לילך לדרום
 מהוא הימין ולכ רבי בחיי והרב שלה שכן הוא בנוסחאות מדיקדוקות וכך בספר עיר
 גבורים " לפני משחת ה' תרגום שלכו קדם חבלות ה' תרגום כן שלא ליחס הפונענות
 אין ית עצמו שהוא הוא הפועל פי חס הרעה שעשה היא הפועלת כמואמר הנביא תסרך
 רעתך וכן כתוב כי גמול ידיו יעשה לו לא אמר יעשה לו בפתח וכך נמו מתרגם
 גם הופנס לקמן פרשת וירא ויהי בשחת בחבלות ואין לחוש לגידוף והא כתוב אחריו ית
 קרוי ומה שהגביר חסם להגיד כי גזירתו ית' היא " ויאהל אברהם ויבא וישב
 בכל התיגאן ויבא בתביר לא בדרגא וכך הדמל לל וכך בירושלמיים " וישלש עשרה
 שנה מרדו לל הרדק בחלק הדיקדוק דפוס קטן דפ לל סוף ע"ל וזל וכן יבא עס
 המקף בחולם כשהמטה איננה זעירה ולא מלעיל ע"כ הכא גמיי דתיבת ושלא לרע
 לכך באה בחולם " בהררם שיעיר השוא שבריש נח כי אין מאריך בכל התיגאן ז
 וראבע"כ שהל"ש דגם ע"ל משקל בדברם ומביאו לא הבחור בס' ההרכבה דפ ח' ע"ל ע"ש
 וכתב עליו וזל ואומר אני כי לפי זה היתה הלא ראוייה להנקר בקמץ להשלים הרגש שאין
 הדי"ש מקבלת אותו ויותר נכון להיותו סס ורוצה לומר בהר שלהם והנפרד ממנו הקר
 בשם בקורות ותאמר מן הרר בהרדס שיעיר כמו מן ארץ בקרצס וביש ספרים הדי"ש
 הראשונה בחטף פתח ע"כ וזו ראיה גמורה שאין עליה תשובה דלספרים שלנו שאין
 הדי"ש בשוא פתח וגם אין מאריך בהא חכ' השוא נח ודוק " והוא ישב בסדר
 במקצת תיגאן הטפחא בתיבת והוא ישב בקדם וספר הכוכבים הפ"ח רפ"ה מטעם
 שורה שבויו " ויחלק עליהם ליק"ה ברוב התיגאן יש פסיק בין תיבת עליהם לתיבת
 לילה ולה בדפוסים " ויעלטה ל' ומלרע (מהדי"ב) בין הגזקרים הטפחא בתיבת
 הגזקרים וכן עיקר ולה בה"ל דלא בדפוסים " ותקח שרי אשת אברהם בתיגאן
 אין פסיק בין תיבת שרי לתיבת אשת וכן העיד מהר"ם לונגאגו שכה בפס' גמלו אדו
 המ"ס דגושה בעבור גוף הנפעל (לי"ב)

פרשת וירא

ויאמר אדני כה רבינו יונה כי כל ויאמר ויאכל פתח באתגח
 וסוף פיסוק לזה הטעם לפי שהם מועתקים בצרי ואעפי שהצווי
 חבול חמור ומגבה הלשון להיות הציווי והאיתן שויים (מהדי"ב) הרדק' וזו ראיה טובל
 ויאמר ויען דאיוב בפתח מלרע וכלל הוא דכל ויאמר בסגול מלעיל ובפתח מלרע
 ודוק " ויאמר שוב אשוב איך ב' ער שוב הרודפים ודין (מהדי"ב) ואני זקנתי
 הקוף בפתח וכך במחברת עס פתחין באתגח " ותבחש שרה ולאמר ברוב הטבאן
 שברקתי לא יש פסיק וכן לקמן בין ויאמר לא ובמקצת מהקדמונים ומחשובי הם
 ראיתי פסיק וכה בפסיקתא שבמוסרה דבתא " המכסה אני מאברהם כתב חכ'
 המ"ס בשוא פתח ע"כ וזה מפני המאריך שבהא אשר אני עשה אני בטפחא

בכל התיגאן "הנה גא הואלתי" תרגום הנה כל הואתי תרויכוז הא כען אסגיתי ולא
 שרית כי לא היה תחלה דיבור שיצדק עליו לומר שריתי" ויאמר לא אטפי אין
 דין דחיק ואתי מרחיק בשורה וצירי כאן צריך להיות דגש עפ' המוסרה שמונו ג'
 דגשין עיין במר' ובהקדמות אדוניהו זל"ל "כאדם ישכבו" הנעמינה בטיה דמרים
 ובכפ' דישכבו כי הזקא והפגלה לא יטעמו כי אם כפי טעם סודש התיבה ופשתאמי
 שכב הנה הטעם כלפ' ועיין במחברת הגב' "וידבר אל חתניו וידבר בשופר ואין
 כאן פסוק" קובו צאוי הצדי דגש עפ' המוסרה "אמר לטה גא" ל' מלרע ורזו
 מלעיל למלטה גא וארזה את אחי (מהירצ) גא הנון דגש בכפ' וכך היה משום ספ'
 ואין בזה טעם וקבלתם תכריע" הלא מצער כתוב בתיגאן בתאג פתח" לבלתי
 הפכי הכפ' דגש מפני הקמץ שהוא חמפ שדיכו כדין תנועה קטנה ולא דמי לתיבת
 מירדי רדפי טוב שס הקמץ רחב מפני המאריך משאכ' כאן ודכוונה וה' יגיה
 קספי (תלים חי) ויתפלל בערך וזיה הויו בגעיה בתיגאן המדוקדקות (וכן הוא
 בירושלמי" כל השמע יצחקלי" השוא שבצדי נח הגם שבא מאריך ביוז' וזיה
 מפני היות התיבה בטעם מקף וכל זה לשיטת מחברת התיגאן עיין" ביום הגמול
 הטפחא בתיבת הגמול בכל התיגאן" ואלך ותמלא את החמות מים תיבת ואלך
 בטורס לא באזלא וכל התיגאן ובדפוסים" גאחז בסבך החיה והביהן בפתח
 בכל פת' וכך אור תורה זל"

פרשת חיי שרה גשיא אלהים אתה ברוב התיגאן אין כאן פסוק
 ואשר בשבע עלי תיבת גשבע מלרע מפני הטעם שהוש
 בסוף התיבה בכל התיגאן "וישב עלו על הדבר הזה תיבת הדבר בטפחא
 בכל התיגאן המדוקדקות" מחליש תיבת מחריש בזקף גדול בכל התיגאן
פרשת תולדות ויהי עשו איש ידע ציד כת' השבא בתשבה פי' קסד
 הכי מתדגמינן גבר נח שידכזן מלסאן כשדכא שאמו ביש
 נוחלין ופי' אדם בטל שאין לו מלאכה אלא כאחד השמים שהם נחים ומתעסקים בציד
 לתענוג ותשקוט הארץ ושדוכת ארעא ויש מן הגדולים שהיו גורסים שדכא בדיש
 ומתדגמינן ותשקוט ושדוכת וכפ' יודע ציד נח שירכזן טלל" הלעיטני גא כזן
 האדם האדם הזה האדם האדם לאסונה בגעיה ולא השנייה והעולם עושים בהיפך
 והוא טעוה" מכרה ביום תרגומו זבין כיום דלכי בלא כון" ישכן בארץ אשר
 אמר אליך הטפחא בתיבת אומר בכל התיגאן "ועבדה רבה תרגום שלנו ועבדה
 כלסון הפסוק אחיא כדשי שפי' עבדה פעולה עבודה בחולם משמע עבודה אחרת
 והרפוש דגרים פולחנא משמעו עבודה אחרת והראב"ע פי' שהוא פס' כמו סגולה
 וא"כ אין לשנות ולתרגם פולחנא שהוא שם פעולה הנמשכת מהסס' וכפ' תרגומו
 בכד גדול עבדה" לך מעבדו כי עצמת ממנו מאד פי' מנצפך לגחולה
 לכ' בתיגאן וצלע" הרחיב ית' בתאג אחר מצאתי כאן פסוק וצע" ביד
 יעקב בדה ליה בתיגאן הטפחא ביעקב ציטה צא וישקיה לוי השוא שבאין

נח מטעם המתק עיין במחברת שברים התיבאן וכ"כ ה"ס לונגאלו מטעם שאין
 באן געויל" הוא הַצֵּד צֵדִי הַקְמֵץ רחב מפע המאריך" הַכִּי קָלָא שְׁמֹון תיבת
 קרא מלרע" ויקח את מַחֲלֵת מחלת דאורייתא החית בקמץ חטף (מהרי"ב)
פרשת ויצא כי לא אַעֲזֹבךָ הקמץ שבז"ן חטף כי הוא במקום חולם
 והמאריך באלף והעולם קורים אותו בהרחבה ומעשים השוא
 שבבית והוא טעות וכ"כ בתיבת אַעֲזֹבךָ אַבֵּן יֵשׁ
 ה' תרגום שרי הרי"ש בחירק כי כשהקריב אברהם ליצחק ע"ג המזבח חנה סס כבוד
 ה' לעת הצורך לבד כי מוכן הוא להשאיל שכינה לעת הצורך חמנס לאבקיעות
 וכן התרגום בפדשת יתרו אשר הוא חונה סס שרי בחירק פילא היה סס בקביעות
 ואפ שסס לשון הפסוק חונה ומשמע לשון חונה הנה יהודה משמש עבר ועתיד
 כמו שכתבו המרדקיים חמנס בדניאל אמר ונהורח עמיה שרי סס בא להורות
 דבר תמידיי שאין לו הפסק לעולם ועדיין צלע עם תרגום אשר עמי עומד
 עליה ונקוד בצירי שרי עליה הַיֵּד עֲתָם השוא שביוד נח כי אין מאריך ביה
 בכל התיבאן ובדפוסים הראשונים והיוד במעבטא יוצאה עם ה"א כאן אמר
 הַיֵּד עֲתָם והוא פשוט ועיין במחברת שברים התיבאן וכמו הילדים היחברך
 סב ראינו בתאג שכ' מהרי"ב שכ' עלזה וז"ל השוא שתחת היוד נח עכ"ל
ויספר ללפן את כל הדברים האלה תיבת אית בטפחא בתיבאן היספורת
ויאמר אעזבך הקמץ שבבית חטף ועיין משכל בתיבת אעזבך" פי מַלְאֵן
 ימי השוא שתחת הלמוד נע כי היא עין הפעל עוֹד שִׁבַּע שָׁנִים אַחֲרוֹת תרגו'
אחרנין תרויהון הגון בחירק משא"כ אחרות שבפדשת מקץ שבע פרות אחרות
 התרגום אַחֲרָנִיךְ היוד והגון פשוטה בקמץ והוא ע"ז מש"ן עזרא כל שאין
 בו רוח חיים זכרהו ונקבהו כאן גבי שנים דאין בו רוח חיים הגון בחירק אבל בפמ'
 מקץ שיש בו רוח חיים לא יתכן כי אס בלשון נקבה ונראה בשינוי הלשון כאן מנקבה
 לזכר שרמז לו לבן שלא יפטול עמו בעצלות כדרך פעולת הנקבה וכן היה שפעל
 עמו בזריות וכן העיר עליו הפסוק כי בכל לחי עבדת את אביכא וכן הוא מנקוד
 גם בדפוסים ואין לנו לשכוח מהדשוס אשר גבלו ראשונים ואחר זה זכיתי ומצאתי
 סייע בס' כלי חמדה כי באמרו אחרות פיוון שאינו מתרצה למעין אופה עבודה
 לא עבודה אחרת מלבד ונפש בעונות ועצמות על הראשונה והפכים לו יעקב על
 המורה הגדול המחודש והיינו ויעבוד עמו עוד שבע שנים אחרות כדבר לבן על
ואסמאין מתה אנכי לי בטעם מלרע (מהרי"ב) ויהי פֶּאֶשֶׁר יִלְדָה רַחֲלֵי כִּי
 בתיבאן אשר בתביר" ויאמר נקבה השוא שבקוף נח (מהרי"ב) וייצג נפל הדגש
 לריצוי (מהרי"ב) בַּשָּׂקָתוֹת הַמִּים השוא שתחת הקוף נע (מהרי"ב) עוד כתב על
 תיבה זו וז"ל בבא מאריך עם החירק אלפי שאין נקוד פתח עם השוא אתה קורא

השוא

השוא כמו שוא ופתח ע"ל ויהיה בכל יחס הצאן המקשרות השוא נכח מפני
המאריך שבהא ולה בכל התיבאן דלא כמה"ב: וא"ש לחר בשמחה הו"ו בקמץ
בכל התיבאן ויסבזה טעם למדקדקים הרב רבי בחיי גם הרש"ע בס' צחוק דף ק"ז
גם בהקדמות א' אדוניו למר כתב דכל עתוד פתח וכל עבר קמץ חוץ ממלת ואעמוד
עליו ואמותתהו נפתח הו"ו כי הקמץ בכל מקום נאמר על אמיתת הענין לא כן הפתח
לכך הו"ו של ואעמוד קמץ כי בזה דיבר נכונה אבל הו"ו ואמותתהו נחלף הקמץ בפתח
מפני כי שדר ענה יע"ש א"א דקשה לי הא כי אחר קראתי (ואברכהו וארבהו והלא הוא
עבר ולפי מה שפירשנו מ"ס ערוגת הבשם לא קשה לי כי הנה הדבר המעצב לאדם נוח
לאו שהעמוד להיות יהיה בעבר וחלף והלך לו והיפוך העבר לעמוד הוא מבחינת שמחה
נמשכת במסור ההוא כי הדבר המשמח העבר כסוף האדם שטור יקום ניהיה יע"ש
ולפי כל באן כי להיות שאין חפץ לה' במעשה הכסילים לכך העמוד נהפך לעבר כאו
עבר וחלף וכבר אמרו דברה תורה כלשון בני אדם ועל פי זה ק"ס דיכא לקרות הו"ו
דוא שלחך בקמץ וכך מוכח ת"א שתרגם ושלחך פ"ז ולא תרגם ואשלחך וד"ק
כי רחל גנבתם בפתח על משקל אחתם כמ"ד תבין שג"ה ק"ל הקוף וכך רוב
הבנין בשא הקוף (מהל"ב ב' ל"ד) גנבתיו יום בכל התיבאן אין מאריך בדון בתדויה
והשוא שבבית נח וזוהי מחלוקת בין אסר ובן נפתלי עי"ן במחברת ארבע עשרה
שג"ה לה בכל התיבאן המאריך בבית יצח ה' ביני וביניך הטעם פ"ז בכל
הספרים והוא מלעיל ואפסר דבא על דרך הזרות א"ם א"ני בקמץ הא"פ שלא בהפסג
אבל הוא בהעמדת טעם והוא א' מג' שאו כן (מהל"ב) וא"ם א"תה תיבת א"תה
מלרע כי התלשא לא תבועים ועי"ן במ"ד שמונה כל תיבות א"תה דמלעיל ושאר
מלרע ועי"ן במחברת שברים התיבאן שוב ראיתי למהר"ב שהכריח כן מטעמינו
ע"ש כ"א אשר ראם מחנה אלהים זה תרגום משרי מן ק"י דא כי מחנה בצירי
לשון זכר הוא לא כן מחנה בסגול דלשון נקבה הוא ולכך מתרגם משריתא
פרשת וישלח כי במק"ל נפל הדגם בכינוי (מהל"ב) הצולני ב"א
ס' מנצפך לבאולה וצ"ע ועורם עשרה בא העין בשא
לבדו וכך ועצור במט"ן (ד"ק) (מהל"ב) כי יפגשך עשר אחי אין בגימל בשא
בכל התיבאן והשוא נח וזו פילג לא גבב וזוהי סברת בא ז"ל עי"ן במחברת ל"ד
א"תה תיבת א"תה בא בפתח ומלעיל בלי הפסק וז"ל אצל היא מועמדת בטעם
(מהל"ב) במצאתם אתו המ"ס בחולם והצדי בפתח להרחיב על הא"פ ולבאר
המלה ולפי זה היה המ"ס בקמץ חטף והצדי בפ"ם בשא"ו והנה עשו פ"א אין כאן
פסוק בכל הספרים שברדתי גם בספרי הדפוס לא נמצא ועיקר ע"ד גשתו ע"ו
אחיו תרגם אונקלוס לות ואחר נגיש תיבת נגש בתביר בכל התיבאן לא
במחברת א"ש פגשתיו הגימל בקמץ כדינו גם לא נמנה בכלל פתחין כ

באתנה

באתגח טיין במחברה ומנוסרה ולב הדמול דלא כדפוסים והוא טעותי אדני ידע
 כי היקדים רבים תיבת ידע בפסגא אחת והיא מלרע" ונאצי אתגדה ליה לאטי
 האק מועמד בגעיה והגון בקמץ וכה בקצת דפוסים וידבר על לב הנער תרגום
 שלנו ומלי על לבה ולא ומליל דקשא ליה לאונקלוס תיבת וידבר שהוא לשון קשה
 וזה היסך המכונן שלפייסה היה צריך לבן תרגום אחר כוונת העטין ומלי למ שמילא
 על לבה בשלמות דברי פיוס וריצני וכפן תפרש דברו על לב ידושלם דמסרגמינן ז
 מלו על תנחומיין ולא מתרגמינן מליל ודוק" בקח לי את היגדה הזאת לאשה
 היצלת של תיבת היגדה בדגש בכל התיגאן" וכן לא יעשה תא דיתעביר" אך
 בזאת גאות לכם תרגום נטפס תרגום אס יפתוך חכמים א תבא לא תטפס
 (שיון) ויטבו דבריהם העמדת היוז הנוספה בגעיה להורות על היוז פח הפעל
 נחה (מהריב) לאל הצראה אליך תרגום לא כי איננו סמוך" כי שם גגלו אליו
 האלהים תרגום שלנו אתגלי ליה ה' והוא הנכון כי כן כתוב והנה ה נצב עליו ולב
 מלכא כיה דיי" אשר דבר אתו שם אלהים בית אל תרגום בית א ותאמר
 לה המילדת א תיראי אין ביה געיה בכל התיגאן ואכ השוא שבמס נח ועיין בפ'
 שמות ודוק" וכך מהריב וזל השוא נח לדעה בן אשר" ואלה בני ענה דישיך
 ואלה ליבמה וכו' כל אלה במנה במאריך בלמד בר מען דין והיא מלרע"
 אשר מלכו" כה מהריב שהמס בגעיה והשוא שבלמד נע" אלוה עגורה
 אין כאן געיה בכל התיגאן" **פרשת וישב** ויקנאו בו אחיו קל הנגן
 ובא כן להקל כי משפטו להדגש" ויעל על גזזי צאנו השוא
 שבלין נע כי החולם תנועה גדולה מהריב) ותקח המילדת השוא שבמס נח
 כי אין מאריך בכל התיגאן וכולהו המילדת כוונתה" וכך מהריב (זל ב' בא זל"
 ויהי יוסף יפה תאר במארכה לא במתקפ בסם" ראו הביא לנו תיבת הביא
 מלשיל" פישמן אתו בצור" ל' מלרע (סימן שמהט בבזר תחתיות מהריב)
פרשת מקץ ופרעה חלם תרגום חלים לשון הוה כלשון שעל כן דשו
 מכח זה רזל שהיה חולם כל השנתם עש" הבריא אורח
 והמלאות המס דגושה (הריב) ותבאנה אל קרבנה בא הביא בסגול של
 כמשפט" ועתה ירא פרעה בא תיבת ירא מלרע של כמשפט וכמוה
 ותרא חויבת" ותרא אסקלון ותירא מהריב ב' רלך זל" הנמצא כזה איש
 אשר תיבת אסר בתביר" האמת אתכם ל' והיא נקודה בפתח מהריב
 וצע" בהתחננו אלינו רפה הנון והיה ראוי להדגש והוא קרוב לעטין תחנה
 ובקשה והוא שהת הנון נע (מהריב) אל תחטאו בילך תרגום שלנו לא

תחמון

תחטון סינה באן מהנהוג לתרגם לשון חטא חוב כי לשון זה יש בו גכ לשון חטא
כססונו וכמו שמצינו גכ בתרגום נקטו ל' חטא דחיל חטאין ויש בו גכ ל' חסרון
כדדשו לול ודייקי צדת נפשו וימאסר אתו לעיניהם פה הפעל בשוא וקבול כ
(מהרי"ב) וימארו שאול שאול האיש תיבת שא מלעיל שלח כמנהג (מהרי"ב)
בתן לכם מטבוח תרגום שלכו סימן ולא סימא ורמז להם כי כמו שמצאו הכסף
שכבר יצא מהחת ידם ונעלם מעיניהם כן ימצאו את יוסף אחר שנעלם מעיניהם וזהו
לשון סימן אלהים יחבר היה ראוי להיות החיה בקמץ והלוק דגם לחסרון בון הפעל
אל שהוקל ונפל הדגם והוטלה תנועת החיה על היוד (מהרי"ב) כולא את אמתחת
האנשים תיבת מעל באזל בכל התימן וישגם היוו בגעיה (מהרי"ב) הגבו
עבדים ברגש אני הנוני ובסבול הראשון והמסורת ג' דגשים וזה ח' מהם
פרשת ויש אדני שאול תרגום שלנו רבוע שאל השין בפתח כמו ניקוד
דשאול שא האיש שהוא שאל שאל וניקוד אחד להם וזה כי
אם יהיה ניקוד השין בשוא יהיה הפירוש שהסאה היתה בפירוש הים לכס אבחו אח
(אם יהיה השין בפתח יהיה הפירוש שהיה שוא שאות אחרות בפתח עד שהוכרחו להשיבו
כולנו בני אים אחד וכו' האחד איננו והקטן היום את אבינו וזהו כוונת תיבת לחמר
שבפסוק לומו שהכונה הוא כאן אמר הים לכס אב וכו' והמתרגם שם שאל שאל
בזרח בפתח וכאן מתרגם רבועי שאל בשוא לא הסוה מדותינו ולכן אין לזוג
ממה שניקדוהו הקדמונים בפתח ושון ברשי פ' שאול שא האיש ודוק פישגים
ולך לויא שתי תיבת לי בטפח ברוב התיגאן המדוקדקות ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק הטפחא בתיבת אביו בכל סה אנכי ארד עמר מצרימה
תיבת אביו בשופר הולך ברוב התיגאן המדוקדקות לא ברביע להודות בודל
וחזק איתוף ודיבוק השכינה ביעקב אבונן ואנכי אעלה האפ בפתח כי
הוא מהפעל הכבד אבל אענך בפתח רעם סבול כי הוא מן הקל (דליק) מהרי"ב
לגור בארץ באנו תרויהו מלעיל (מהרי"ב) ולמה נמות נגדה בקצת
תיגאן הטפחא בתיבת נמות ובכולן הטפחא בתיבת ולמה ויביאו את
מקניהם אליוסה בקצת תיגאן מדוקדקים יש פסוק אחר תיבת ויביאו ותיבת
מקניהם בשופר ותיבת יוסף בזקפ" **פרשת ויחי** ושמעו יאשר
אביכם ברוב התיגאן תיבת ושמעו בטפחא
במחרכה ותיבת ישרא
בטפחא הנישך עקבי סום דגם הקוף לתפארת מטע השוא (מהרי"ב)
לישועתך השין בגעיה בכל סה יתן מעד ניקוד המע בגעיה בכל
סה ברכת אביך השוא שבליש נע מטע בגעיה שבירה (כך מפירש במחמת

הערבי

הערבי ובמקצת תיגאן אינו אולי סמוכו על הכתוב במחברת וזאת אשר דבר
להם אביהם תיבת וזאת בתלשא אמש בכל התיגאן אני באסף נפעל עומד
והוא קמץ ענין התכנס (מהריב) וישבחה קברתי את לאה תיבת ושמה בטפח
לא במארכה בתיגאן הגה אנכי מת ל מהריב כל אנכי בזדק מלשיל עכ ניתה
כתב כי ב' במסרת התאג על פ' כי ערוס אנכי

ספר שמות

פ' שמות ונוסף גם הוא ב' פתח ופימן ונלחס בנו

על גחלת המטה וחד קמץ יש מפזר ונוסף ענין (מהריב) המילדת
ויקרי' השוא נח כי איז מאריך ולא יכלה עוד הצפינו הצדי דגש לתפארת
כדגש מקדש יי' ותחמנה בהל' הכיבני נחה והיתה חנויה במפיק מהריב ועיין
אל ודוחה זכרי אלבע דפל אהצדי רפה ופעל לויתחן כתב כל שהדגש מורה על
חונק הפעולה שהצפינה אותו במצפוני מסתרים ועתה לא יכלה עוד הצפנו כבתולה
ודגש מקדש יי' מורה על הפלות קדושתו דפ' יי' עב' וישמע אהיס וכו' ארת
אברהם את יצחק ואת יעקב הטמחא בתיבת יצחק בכל התיגאן המדונקות
לחבר יצחק סוד הפחד איי' ונתתי את חן העם הזה כל מהריב כי העם מלשיל
כי שם פה צריך הקורא להטעים השופר בש"ן להרחיב הקמץ שלא להחליפו
במקפ' המבקשים את נפשיו השוא שתחת המס' נע (מהריב) וישב
ארצה' הלא נוספה כי המלה מלשיל (שס) הז' רבים עתה תל' הא מדמקיאין
לען ועיקר' וקיששו להם תבין השוא שב"ן נע (מהריב) אשר שבון
עלהם הטעם בש"ן והיא מלשיל' וחטאת עמך כאמר כי הוא כמו
וחטאה בחלופ' הא הנקבה בתיו והרפות האפ' ובא במשקל ועשת התבואה
והוא כיבני לפדעה דרך מוסר' מהריב' ירא לוי' ד' מלשיל' וחד מלר' ע'
פרשת וארא הם המדברים במחברת בין אשר לל המדברים שוא
שתחת המס' נח ועל דקדוקו אנו סומכים ובשאר

המקרא בר לשון מהריב) הוא ב' ואתה רץ בקצת תיגאן תיבת הוא
בטמחא כבד לב פרעה התרגום בנוסחאות שנות אתיקר ובדפוסים יש גורסים
אתיקר ויש גורסים יקיר ובוראי שהגיבוכן עפרשי' ובאמה איז כוננת רשי' על תרגום אונקלוס
רק כל שפידושו כן ואהב' כיוון לחלוק על תל' ויעויין בראס ד' אלפ' שכבד הוא שס' מ'נ
עבדינו מניה פועל עבר כמו זקן שהוא שס' ועל עבדינו מניה פעולה כמו ויהי כי זקן
יצחק עש' כדאיז ביהזה אלהינו בתיגאן הטמחא בתיבת כ"י וככ מהריב בתאג שלו
ובלאו בתי מצרים תרגום כ"י מצרים' אל יסף פרעה התל' עיקר התיו להדגש כי

הוא מקור מהדגוש ובה הנח תמורתו ענין שקד (מהליב) דבר כבוד מאד לה במקצת
תיגאן הטפחא בתיבת כבוד ובקצתם במחרכה השמימה לעיני פרעה התרגום לעיני
כלשון המקרא בחרטבנים ובכל מצרים תרגום שלנו מצרים עזרך מסתולל בעמי
תרגום שלנו כבישת ליה בלמוד אשר לא היה כמהו תיבת אשר בתלשא ימין בכל סת
ולכ אה ואת כל עץ השדה שבר תיבת ואת בתביר ובצירי בכל סת

פרשת בא אל פרעה ראוי כי רעה נגד פניכם בנוסח שלנו בתרגום ארי בישראל

דחתון סבירין למעבד לית קביל אפיכון לאסתחרח הוסיף
מלת ליה משום דקיל דהול למימר אפניכם והשחא דקאמר נגד שמינין דהרעה לה תקרב
איהם אך תהיה מרוחקת ומסובלת מונגד ולא יגע בהם רע וכך היה שאת השית היום גלותי את
חרפת מצרים וכו' ונבא ולא ידע מה ביבא כי פסט לשונו מורה דבר אחד ודקדוק לשונו מורה
הסכו א' המתרגם לשון נקייה וכבוד גקט כלפי ישראל ועוד יל דתיבת לית קביל וכו' נמשכת
למעלה כלותי אתם סבורים דלית קביל אפיכון פי' שלא תוסב הרעה אפניכם לא כן אלא
תוסב הרעה אפניכם ועוד יל דהא לית קביל מפרש לדיבור שקדם לו וכו' ואמ' כי הרעה שהם
סבורים לעשות הוא שלא יסבו עוד פניהם לחזור למצרים כי כוונתם לברוח ושלא לשוב עוד
וזהו לית קביל אפיכון לאסתחרח מפשון ופחרו ארץ לשון סיבוב שאת בא חטאתי תיבת
חטאתי מפרש (מהליב) ויט משה את ידו על השמים תיבת משה בתביר לא במחרכה
בכל סת ולקח הוא ושכנו תיבת ולקח מפרש וככה תרין יהי געור וקדמא מפרש ותניח
מלטיב (מהליב) ושחטו הפסח בל בפתח כי היה ראוי להיות תחת השין חירק כמו אמרו
רק נרחב בעבור חוט הגרון הבא אחריו כי כן משפטן ס' צחות רפ קלו ושמרתם את העבודה
הזאת הטפחא בתיבת העבודה בכל סת ליל שמורים הוא ליצ' התרגום לילי לפי פשוטו
נקט לשון חלל במשנה לילי שבת לילי פסחים עיין תיב' ואפשר דרמז לנו בזה לילי יום טוב
שני של בליות כי זה הוא התחלת המועדים ואז רמז כי לילה זה לא לבד נעשה בו גם מצרים כי
מעותר הוא לפנים כדד' ליל שמורים וכו' זה היה בימי אברהם דכתי' ויחלק ע' לילה
שנייה לה יצאת מצרים זהו להוציאם מארץ מצרים שלישי בימי חזקיה ויהי בלילה ההוא
ויצא מלפני ה' זהו הוא הלילה הזה רביעיית לעתיד לבא ג' זהו שנורים לכל בני ישראל
לדרתם לסוף דמותם והעברת כל פטר רחם ליהוה תיבת והעברת במחרכה לא
בתביר בכל סת וכפ' דכל רפוייה וככ' אה' ל' בבניך תפודה התרגום תפודק וכך כולרו
בסודק והער בדניא וחטאך בצדקה פרוק ויהלוג יהוה פל בכור איז כאן פסיק בין תיבת
השם והעבת כל בכל סת כי אם במהופך ומה שנגרס הכפ' הוא מפע' היווד שהיא מפין שקדמה לה
פרשת בשלח לנחתם נקוד פתח שהוא כמו להנחותם (ריב) להוציאנו ממצרים
האפ' בדמץ והיה ראוי להוציאנו והוא כמו חנו בנו (ריב) מרכבד

פרעה

ספר הלך הדקדוק

פרעה ה'ת'ס בפתח ופתח מרובה ד' סוסים (ל"ב) וברב ג'אונך' השוא שחת הנון (ל"ט) **נחית בהסדר** וכו' **נהלת בעזר** וכו' נחית ונהלת מתרבותינן דברדי בשתייהן כי פירוש **אחד לשתייהן** ידמו באבן שרשורתם מן הכפולים והיה לחוי ידמו בקמץ והקלו המלה כי **הדגש** שהוא בפ"א הפעל להכרז כי הוא לשון ופעל ולכך סמכו על המבין והקלו המלה כמנהג **(ל"ב) תפל עליהם אימתה** תרגומו תפול כלשון המקרא כי תפחד מעצמו הפל עליהם **מכח** לאותות שראו ואינו דרך בקשה ותדע שאפי' בתיבת יאחזמו רמד תרגם אחרינו וזה כך **לאות** דלאו לשון בקשה הוא כי תלינו עלינו הלמוד בדגש תמורה הנח להפריש בינו ובין ענין **ליצה (ל"ב) שבעתי את תלוצות** הדגש תמורה הנח כי היה לחוי תלוצות על **מסקל** **תלוצות** תשובות (ל"ט) **הק בכפר** התרגום רעדק דגיר בדלה ל"ט בכ"פ **אשר תאפו. אפיו.** **ל' צווי והאלף בצירי (ס)** וישבחו העם ביום השביעי הגירסא בתרגום ב"י וסבתו עמא **תרגם** כן ולא תרגם ונחו להיות ידוע כי כל העם שבמקרא אינו אלא ערב רב כח"ל ובערב רב **לא יצדק** לשון מנוחה דק לשון בטלה תומלחה וכענין שבת שבתון יהיה לארץ כי לא הנחילו **יה' למנוחה** גפסיית דק לטמו ישרא' ומצאנו לראשונים קדמונינו ע"ה בפירוש פירי רבי הקדוש **פרק השלשה** וז"ל בלשון ערבי ואעלם אן מנוחה שבת מנחה ינה למנוחה חולא פיה קדושה **וברכה** ולא יצדק עצם תלך אלזיה אלא ענד אמרדכיין לקולתם וינחו בם כל ישרא' אהבי אמין **על** מכוון למש' דוק ואם יחלוק החולק דלא מייירי על הערב רב' נשיבנו דכל המקראות **מתרגם** שבת כלשון המקרא ואפי' הכי שם אין להקפיד כי סמוך לו שם שבת לה' אהי' שבת **לה' ובפסוק** שבת וינפש תרגם **שבת ונח** הנה מבואר כי אין תרגום ונח כי אם על תיבת וינפש **שבמקרא** אין שיהיה תיבת שבת שנה בלשון הקדש ובתרגום ועיין בספר העקידה בפרשת **בראשית** ודבריו יסקיק לכל מש' ודוק **"ויאמר יהוה אל יהושע** תיבת יהושע בפסוק **אחת** והיא מלרע בכל התיבאן והירושלמיים והיא שיבות רחל ל"ל **פרשת יתרו** ויחה יתרו כ' ה' כי הוא משקל וי"סב ישמעאל ומסנ' שהיה גרוניר **בפתחה** והראיה כי הדלת רבושה ושואית עיין בח' הדקדוק (ל"ב) **וידי** **במותרת** בא בקמץ ובתי'ו שלב' במעייכות (ל"ב) **וכל הדבר הקטן** ישפוטוהם הים הים **ישפוטו** מלרע וזה בכל התיבאן וכ"כ הר"ם לונגאנו ז"ל וכ"כ מהריב שהטרחא בלוי' וכמוה **לא** תעבורי מזה וכן עוצו עצה ותופר' עוצו ודברו עיין בח' הדקדוק עכ"ל ותגיד לבני **ישראל** בצירי וביווד (מהרי"ב) **ויאמר יהוה אל משה** הנה אנכי בא אליך בעב **הענן** בקידושין פ"ק דפ"ל כי אמת רב אחא בר אידא אמר במערהא פסקי ליה להא"י קרא **להלמא** פסוקי (מהרי"ב) **וקדשתם היום** ובחר' בקצת תיבאן המפחח בתיבת היום ובקצת **תיבאן** מדוקדקים הטפחח בתיבת וקדשתם ותיבת היום בשופר **"עישן כר"ן** כולו מוטל עבר **כי** חציו קמץ וחציו פתח (מהרי"ב) **לשוא** האף תמורת הא' למע' הפועל והוצחה באף חטא **ן** **(ס)** **בסות אתכם** מקור מבטין פעל הדגוש ושרשו נסה (ל"ט) **אל הערפל** במקול והוא **לחשך** העבה ובקבוץ ובכנוי תרגם הלמוד (ל"ט)

פרשת

פרשת משפטים לחפשי פירשי לחירות וא"ה לבר חורין ויש נפקותא בין שני

הפירושים דלדעת רש"י אינו נמוכר פעם אחת על גניבה אחרת
ולתם נמוכר פעם אחת וזהו לבר חורין לומר יוצא פעם אחת לומר לבר חורין עיין עין החיים
חנם שראו חגן והמס נוספת כתיבה ריקס (ר"ד) אם בצפון גבלע הנח שאגוף בדגש וכנהו
בלשון זכר כמו בגופו (מהר"ב) לעם זכרי פתח שהוא בממור (שס) רק שבתו יתן ורפא
ורפא ל"ה בקצת תיבאן בתביר בתיבת רק ובקצתן במחרכה וכה בדפוסים ורפא ורפא
יוצא לשלישי ומזה למדו הל"ה שאם רצה לרפאת עצמו איך אומעין לו וכו' ונפל שמה שזר
תיבת ונפל מלעיל ונחצו את כספו בתרגום הדפוס ויפלבון ית כספיה היו"ל בחידק הכוונה
על החלוקה לחציו ובספרים קדמונים שלנו הפ"ה בפתח ויפלבון בכולתו הכוונה לא לבר שני
חציון לא חלקים רבים ורמז לנו הדין שאם נתיקרה ח"כ דמי הנבלה הם חולקים מנה שעלה בשוה
ג"כ ולזה לא לבר שחולקים דמי הנבלה לבר לא גם מה שנתקרה חולקים ושיין לקח טוב " ח
כידענב איש גשאר החולס עם המתקף מופט המאריך שגשתתפ עמו (הר"ב) לא תדויה
אחרי רבים לרעות ל"ה בקצת תיבאן תיבת תהיה בתביר ובקצת במחרכה ותיבת אחר
במק"פ יעור פקחים בקלות הקוף (מהר"ב) לשמורך בדרך בכל התיבאן איך בתם
מאריך והקמץ חטף והשוא אבלי"ש גח " אתה ואהרן תיבת אתה בפסטה בכל התיבאן לא
במהופך וישם באגנת הבי"ה במאריך " והיה שם להרדף הה"ה בשוא נפול עיי' בח'
הדקדוק (מהר"ב) **פרשת תרומה** ועשית קערותיו בשוא הקוף שלא כמשפט
כידענב בפתח כמו קערה ספף והעין בבעיה והיא מלעיל כמון

קידתיו (מהר"ב ב' ר"ד) כוקשה תעשה במ' הרמזים וז"ל תעשה חסר יוד תיעשה מתקרי
מלא יוד ט"כ בראה מודבריו שהיא מלא בקריאה לא בכתובה (מהר"ב) ועשית ללאות
תכלית השוא אבלמור גע מופט הגעיה שקדס לו ולה בכל התיבאן ובדגש הדפוסים ושרשו
לול והאפ גוספת והבדילת הפרזכות תיבת והבדילה מלדע שלא כמשפט (מהר"ב)
בשאת אתו בא בשוא להקל על קריאת האפ כי משפטו על משקל האחרים חסרי הפ"ה
שאת עמ"ג גש"ת (מהר"ב) **פרשת תצוה** ישכון זית זך בקמץ (ר"ב) כועשה
חרש תיבת חרש תאר ובסמון הריש פתוחה מן הדגושים

ולול הריש היה דגוש לכך לא תשתנה תנועתו בסמיכות כמשפט כל הדגושים (מהר"ב)
על כתפת האפד הפ"ה רפה בכל התיבאן וכן כולתו דלקמץ ויהלם הה"ה בקמץ
חטף בכל התיבאן תרשיש וישפה הפ"ה רפה בכל התיבאן וכולתו שאת
וכה' ר"ד כי הקמץ רחב והשוא גע (שכך קיבלו קריאתה שש בס' חלק הדקדוק ולכ' הרי' ח'
מפך והיה לך לאות תיבת ישפה שביחזקא כ"ה שבה שופר ביו"ד כי היא בטעם זקף ולא כן
כאן שבה באתנה ולעולם כי קריאתה שיה' שרשית גבלת השוא שבר"ש גע מופט
הגעיה שב"י וכה בכל התיבאן או בגשתם אל המזבח תיבת המזבח בפסטה אחרת

בח"ת והיא מלדע ולכ' א"ה שכה בספרי ספרד שש בפ' לך לך ואתה יתרת על הכבוד
בספר מסעות שלן כה"ב כי כשכז לעיר צוזל קנה ס"ה מכה והלך לעירן וכדק הפ"ה ומצד בו
שנו"ס על ספריהם פגון ויהיו כל ימי נח תיעשה התכורה והקן צוהו על פי ספריהם
ולבסוף כרב כי הוצ' הלך לשכנך וטווסלת (מצד) גם ויהיו כל ימי נח תיעשה חסר יוד תיבת
ומצד לחכס צרף שמה חסירה ויהירה גלסמר הוטובס (ומצד) ויהיו תיעשה חסר יוד ולבסוף
כרב חסרה כי שמה יוד בספר ור"י כי ספרי צוזל וערויקים על פי ספרו של הרמב"ם

ור"ב צב
צ"ה
כהב
ש"ה
לותרס
ור"ה
בספריהם
ש"ס זקני'
חס"ס
בספריהם
ומצד
כי עשה
מכ"ז יוד
לבסוף
דבר וכה
כיהו
מכ"ז ז"ה
ז"ס היוב"י
ור"ב יעקב
ספ"ה
בספר מסעות
על ספריהם
ולבסוף כרב
כרב חסרה

תיבת ואלה - בסגול ומקפ בכל התיבאז ואת האיל וכו' וסמכו אהרן וכו' תיבת אהרן שבספוק
 זה בספרים שלבו חסר אבל במסו' הדפוס מלא וטעם זה לא להיותו למה מלא אבל לפי הספרים
 שלבו מצאתי טעם בחסרון סס אהרן כל אהרן חסר ויו' למה אינו דין שיהא של משה חסר ושל אהרן
 מלא על ופליאה נשגבה בעיני היה זו ולמכ' חין לכתבם בספרי התורות כיוס חסר עד שיערה
 עלונו דוח (מהרי"ב) וקדש הוא וצד יו' תיבת וקדש לרע' ורחלת לחם שמן היו' א'
 בגעיה בכל פה והירושלמיים " לרית ציחח' תיבת ניחח בפסאל אחת והיא מעבר וזו היא
 שינת ספרי ספרד והירושלמיים והרב אה' זל' ובקצת תיבאז בתרי פסטי וליתא " ילב' שם הלהן
 בא מחובר ע' כינוי העבר והראוי ילב' שם ובא קמץ גדול תחת קמץ קטן (הרי"ב) לשכנ' **תיבת**
בתוכם מקור בקמץ חטף (מהרי"ב) בקיטובו את הנרות יקטור רנה **תיבת**
 בהיטובו בתביר לא במחירה בכל פה והירושלמיים (כ' אה' זל'
פרישת תשא או בגישתם אל המזבח תיבת המזבח בפסאל אחת והיא לרע
 בכל פה והירושלמיים והיא שיטת לרע לוטאנו זל' **פרישת**
נזמי ההרב הפ' בקמץ רחב והשוא שבלי' נע טופט המאריך שבפ' והוא עלמ' והנה חרבו
 פני האדמה ושיין הדיק שרש חרב' וכד' רשי שכת' שהוא על משקל ברכו לרבים ברכו לחיד דוק
 ון מולך בירמיה סי' ב' הביא משם המוסרה והמודדקים כמש' הדיק גכ' עש' אשר העלידת
 קדמא צירי תניכא חירק וסי' אחי' והנחם על הרעה בירסת הקדמונים וכל הדפוסים
 ואתיב כי הוא פועל יוצא לאחר ולזה תיקן הלשון כי פועל אדם ישלם לו הכוונה הפועל
 עצמו משלם לו כי במעשה הרע נבדח משחיה והוא המעסרו ובן אמר הגבי' תיסרך רעתך
 ובן אמרו בזוהר גס' ה' העביר חכמתך לעבר ליה מקמיה כי מפי עליון לא תצא הדעות
 וא יקשה לך אמרו ומלי' למה כי הכוונה בו גזירה העזר בה שגזר שגולל אכן אלו
 תשוב וכענין המותת רשע רעה והמתרגם היסך תנב מהסך הכוונה ומגדפי ועד נאמן
 למה מה שהי' ביונה ומתיב מימריה מלחיתאה בישא " פך אכלך בדרךך בא בפתח קטן
 תחת פתח גדול ומשפנו אכלך בפתח הלפ' ורגם הלמד והולל כמו אחר שמש' לי
 (מהרי"ב) ולא ישתן ד' בטעם מלטי' (רי"ב) וישב אל המזנה התרגום ותאיב
 ולא ותב כי הוא דבר הווה תמיד וכל הווה משמים עבר ועתיד וכמו שפירש' ככה יעשה
 איוב וא תקשה מלשון המקדח דנקט ושב כי הניו שבראש מהפכו לעתיד ולא כן אתה
 אומר בתרגום כי דרכו לפיך " נציר חסד לאלפים ל' השמוש בקמץ וכל שאר
 לאפים בפתח (מהרי"ב) ונאמר הנה אנכי הנעימה בנזן במסורה התיבאז פ' בראשית
 פסוק כי עירוס אגבי וגם בפסוק ויחי פסוק הנה אגבי מתי' וישני לחת העודל ביד
 בוששה תיבת נשע באגלא וכה' בדפוסים ויבל בוששה תיבת משה בזקף וככ' אה' זל'
פרישת ויקהל ויאמרו אל בוששה לאמור מרבים וכו' אמרו לו להכרע
 כן (כן עשה ויצו משה לל' ויעבירו קול במחנה לאמור
 כן היה נוסח הכרוז ויעשו לקלאת' השוא נע בעבור המאריך " לברח בדרך

הקל שים תיבת לבדח בפסטה אחת בתיבאן והיא מלרע ואת מנתיתיו תיבת וארע
בפסטה ובצוריו ויעש למזבח מכבר תיבת למזבח בפסטה אחת בכל התיבאן והיא
מלרע ועיין בפ' וירא מה שכתבתי שם

פרשת פקודי ואת האלה בתאב
תיבת כתפת בתביר
בכל התיבאן תרשיש שהם וישפה הפא רפה בכל התיבאן וכן משפטה דוק על שתי
כתפת האפר הפא רפה עזרת האילים המאדכמים איז מאריך ביה והוא שבננס לא

ספר ויקרא

פ' ויקרא אלפתח אהל מזועד תיבת פתח באזלת
בכל התיבאן לא בטרם ונרצה לו תיבת
לו בזק בתיבאן הישנות וזה הקריבו הנעימה על הליים (מהליב) וזרקו את הדם
על המזבח תיבת המזבח בפסטה אחת והיא מלרע בכל פה והשליך אתה אצל
המזבח תיבת המזבח בפסטה אחת והיא מלרע והקטיר הכאן את אזכרתה
המזבח תיבת הכהן בטעם חתי לא בשופר מהופך ולה בכל התיבאן והביא הכהן
המשיח מדם הפר תיבת והביא בדבחה ותיבת הכהן בתביר לחבר ההבאה לכהן
או בתשבות יד פת לדיק המם בסגול שלא במנהג כמון בפתח כי משקלו תמונה
ובסמוך תמונה כל ובהללי הוא בפתח על

פרשת צו לא תאפה חמץ כה הרר יעקב בן אטער כי בספר הללי אשר בטולו טולג
מצאה צירי וכת לדיק ולא מצאנוהו אנהגו כן בספרים המדוניקים (מהליב)
וחרבה קמץ קמץ תחת הכיה (ליב) ויאפר לזבן הפא רבוסה בכל התיבאן וכן צדיק להיות
כפי הדקדוק ויש הרבה במקרא דומות לה בארדי בכח באדר בקדש אס יאדימו כתובע יבדיל
תורה ויאדיר (ועיין) בספר יסוד הניקוד לריחניחח תיבת טיחח בפסטה אחת בכל פס
והיא מלרע

פרשת שמות וישור ואיל לשלמים לזבח תיבת לזבח
בפסטה אחת בכל התיבאן והיא מלרע קרב אל המזבח
בכל התיבאן ועיין שם בכתנתם בכל התיבאן התיו בשוא קמץ דלא כמהליב על

ולא לעזר ולאיתמר בצו איז כאן פסיק בין תיבת ולאיתמר לתיבת בטו בכל התיבאן אשר
שפ ייז אשר שרת יהוה הטפחה בתיבת אשר בכל התיבאן גם בדפוסים הקדמונים כולם
ואיז לחנם למשמעות אחר חו דזה אינו דומה להנהו דאזהירו בהג הבנ דוק ותסכח כי הפעלים
ישתנו לפי פעליהם ומקומותיהם ועיין בפ' כי תבוא בפסוק יתגר ה' וכו' ודוק ואלא לעזר

פרשת תזריע עדר פלמרבה רגלים בינוני מהפעול רבסמוך בצירי (ליב) על
טהרה שם והיא אינה במפיק (אינה סומן הנקבה הנסתרת
אך הוא שם לבדו ימו טהרה במפיק ההא והוא סו לנקבה

הנסתרה

הנסתרת אף הוא שם לבדו ימו טהרה במטות ההו והוא סימן לנרבה הנסתרת
 כי השם הנפדר ממנו טוהר (הליב) או אל אחר מבניו בא כולו בפתח גם בלא פמינות
 כי אין על המס פמינות (מהליב) וראה הפה את הנגע בעור הפשר אין כאן פסוק
 בין תיבת הכהן לתיבת אהת בכל התיבאן וישער בנגע הפה לבין פסוק אחר תיבת הכהן
 הפך בכל התיבאן נזל מהליב סא בלו פסוק והמור וייקיס פסוק עפל וישערה לאהפך
 לבין קדמאה לא מפיק ותנייתא מפיק וככ לדיק ומהלי' ז' מלך זל וזל מהליב לא הכיבוי
 גמה והיתה ראויה במטות (ההיט פד רנגעום ב' מהלם פת דשמה חזל ולפי לומר מי שוט
 שיער שנים מנחאי דתיב ושערה לא מפיק לא ואי בשיער אחר פגי היל להיות מפיק לא עש
 ומוחית המס תנועמדת בגשח בכל חת והנה כמראה תיבת מראה בפסטה בכל התיבאן
 (היא מלרע והיתה הויו בגשיא" בחיות מאריך במס" וזמראה עמק מן העור
 תיבת ומראה בפסטה אחת בכל התיבאן והיא מלרע" נגע לבין אר במדום בתיבאן שריתו
 מוס הדבה נגע במחרכה לבין בטפח" ומומא טכמא יקרא" אין כאן פסוק בכל סת
 או בשתי בלא פתח השוא" מהליב

פרשת זאת תהיה מאשר תשיג ידו תיבת מאשר בטפח בכל התיבאן
 וזמראה שפל מן הקיר תיבת ומראה בטפח בכל
 התיבאן" אל מחוץ לעיר אל מקום טכמא תיבת לעיר בטפח ותיבת מקום במחרכה
 וכה בכל התיבאן" אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו ליה בכל התיבאן במאריך לא
 בתביר" **פרשת אחרימות** גחליאש מעל המזבח תיבת המזבח
 בפסטה הלה בכל התיבאן והיא מלרע" השכן אתם
 בתוך טכמאתם ליה בכל התיבאן המדוקדקות לא בתביר" את השעיר החי לפי
 שהחיות קמוצה מסע ההפסק לפי ההל בסגול וכשתהיה ההל פתוחה על ראש השעיר החי
פרשת קדשים כי את קדש יהוה חלל תיבת כי במוקף לא בתביר בכל
 סת וככ למ' זל

פרשת אמר לא יקרחה תיבת יקרחו בהל לרמוז הדין שאמרו במשנה
 הקורח חמש קרחות על מה אחד או קרחה א' על חמשה מתים
 (שפתי יסנים קיב עא) ואשרה צרוישה מאישה לא יקחו התרגום ואתתא דמתרבת
 הדלה בחירק והתיו רפה וכן כולהו שבתרגום הניקוד בכולם כן הוא מתרכח המס בשוא
 דמתרכח הדלה בחירק גמתרכח הויו בשוק ואין בנעם בחירק והתיו רפה וכה בכל
 הקדמוניות גם בדפוסים ומלמדי תינוקות שלא ידעו דקדוק הלשון עוותו שלא כדתי
 ומה שתרגם כאן וחללה ומחלח ולקמן גבי כהן גדול תרגם חללה חלילא פי' הראשונים
 כי החללה יש בה שני סוגים הא' שנבעלה לפסול ליה שנעשית חללה והב' שתייה בתחלל
 עפ"י פואת לחם אלהיך תיבת כי במוקף ובעיה בכל התיבאן לא בתביר וככ רמז
 זל" אשר יוצק האף בגשיא" והנגע בכל טכמא פשו תיבת והנגע בפסטה
 אחת בכל התיבאן וזוהי סינות רגע לונגאנו והירושלמיים והיא מלרע" תושב פהן

כי בפתח כי הוא סמוך והוא האר (מהליב) כי משחתם סס בחטף למען (מהרי"ב)
 ממחרת השבת כל מחרת דמניך להא פתח (מהרי"ב) ונסכה יין תיבת ונסכו בלה
 לרמוז מש במשנה מאיז היו מביאין יין לנסכים קרוחים וחתולים וכו' שהם ה' ארצות
 וזהו ונסכה בלה שהם המובחרים וקריבן ונסכו לרמוז מש במשנה שכל הארצות
 היו כשרות (שפתי ישנים קי"ב על) ויבצו במחנה כ' מהרי"ב תדין ומתחלפין בטעמא
 ויבצו במחנה מלעיל ויבצו שניהם מלרע עכ' ובס' את כ' שהיא מלרע מטעם כי אין
 בתיבה זו דק פסוק א' ע"ש " **פרשת בהר סיני** ואת ענבי דגש הבון
 לתפארת (מהרי"ב) מק' התיבאן " הוא מוכר לך תיבת הוא בטופחא לא במחנה בכל התיבאן " כי אחזת
 עולם הוא להם תיבת עולם בטופחא לא בתביר ברוב התיבאן המדוקדקות "

פרשת בחקתי והקימתי את דברי יתי אתכם תיבת והקימתי מלרע
 ואתכם אזרה בגוים בא האפ בשוא סגול והראני בשוא
 ופתח כטו אגלה (מהרי"ב) כל ימי השמחה הסין דגושה בכל התיבאן שדאית וכן
 תנייתא דלקמן וכן ראיתי כפי למהרי"ב " כל ימי השמחה תשבת הסין דגושה "
 בהשמחה מהם ג' מהרי"ב נהפך הקמץ חטף בבית להקל והא הנקבה רפה ודיגה
 במפיק' עוד כת' ודין הא האסונה במפיק והאחרונה רפי טפל ועיין לקמן במה שמס'
 פגשת בהעלותך על פרהדור ע"ש דפ יג ט"א " חמשים שקל כסף בשקל הקדש
 תיבת חמשים במחנה לא בתביר בכל התיבאן " ואם המקדש היה באגלה "

ספר במדבר פרשת במדבר ויש ששת אלפים וארבע
 מאות תיבת וששה מלשיל וישמנת אלפים ומאה
 תיבת ושמנת מלרע " שמות בני אהרן הבית בגעיא " וימת גדב ואביהויה
 לפני יהוה אין כאן פסיק בין תיבת אביהויה לתיבת לפני כלל " שמות בני גרשון
 הבית בגעיא " משפחת העמרמלי הוא בפתח בכל התיבאן ולכ' את ג' וכל כלי
 וכל עבדתו תיבת כליו בטופחא בכל התיבאן " ולקחת את הלויים לי אני יהוה
 בקצת תיבאן תיבת ולקחת בזקני קטן " את כל בכור בני ישראל תיבת את
 בצירי וטעם מאדכה " אשר ישראלו בם בקדש אין באפ געיא בכל הספרים
 אשר ישראלו עליו בהם היוו בגעיא בכל התיבאן " כסוי עור תחש תיבת
 כסוי בפסא בכל התיבאן היפך הדפוסים "

פרשת נשא אשר על המשכן ועל המזבח קביב תיבת המזבח בפסא
 אחת והיא מלרע (זו היא שיטת הרמל וספרי ספרד וכן הוא
 בירושלמיים " וחמיושותו בנוח כי המס תמורת הדגש אשר בחמשה והוא מורה על
 חלק א' מחמשה (מהרי"ב) לאשר אשם לן תיבת אשם מלרע " שכבת זרע
 כל זרע דקרי מלעיל (מהרי"ב) במעור' הבית בגעיא " והשקה את האשה
 אתמי המרים המארחים בכל התיבאן הגעיא תחת האפ ואכ' גשאר הפרתח
 שתחת הלא כאשר הוא ויהיה השוא שבמס נח' וכן הדין בחברתה דלקמן בפסוק

והסקה

והשקה את המים ופסונו וכך מהריב תדין געי באפיון אה שם בספרו נפל שיבג יעוש
 ומי שכתבתי כך הוא חמה עפי הספרים המרוקדקים ישנים " והשקה את הפנים
 והיתה וגו' עד ובאזכה המים המאחרים השוא שבמס גח עייין לשיל מלש סס
 בפסוק והשקה את האשה " **זה לשון מהריב** קאו מי מקאת אלאחן פי אפגחן
 אשוא קר ישכל פי מואצע עלי' (אקאר הל' הו מתהדרך חס הו סאכין וקר
 תקדם אקול פי המע אן מא כאן מין אכלאס פי עורר חרופהא ה' לא חזיר פאן אסנת
 יכונן מתהדרך נחו המסכן תרומה המדבר מא כלס מוצע ואחר והו המטבע הזר
 ואסבב פי חנהא לס תהדרך אן לים פי אהא תתקיל ולו תקלה אהא לתחרבת אשוא
 ואמא מא יזיר עלה ה' חרופ מין אכלאס אדי חוולדה ה' ומי' פאסרנו פי דאך אן כאן
 אלאן עלי' אחרפ אכאחס ומא זאר כאן אשוא סאכין נחו המאחרים המדברים המוצענים
 אה שוא ד' כרג ען דאך מתל המבקשים המצורעים ונחומהמא ואדיח כאן אלאן עלי' אחרפ
 ארבע פאן אשוא מתהדרך מתל המחכים המגדים ונחומהמא עכל " את כל התורה
 הזאת הטפחה בתיבת את בכל התיבאן " לחים פתח ומשפטו להיות קמץ " ועד זג
 קמץ (מהריב) בשלה ל' ומלרע (ריב) ודלת היוו בגעיה " אחר התגלותו אר
 נזרון הטפחה בתיבת אחר בכל התיבאן וכך אה ל' ויחבך אמרו כי כן מנהג הלשון
 הוסיף גון באחרונה עד שיבליענה ברגס בכפ הכינוי כסיבא בהפסק (מהריב) וידי
 ביום כלות כושה כלת כתב יום הקמת המסכן היו ישרא ככלה הנכנסה לחופה כך
 פירשי ל' והכי איה במדרש ובמסורת ל' מלא ומפורת סייב להורה (מהריב) מזרק
 אחר כסף מזרק אחר בא בפתח מבלי סמיכות ובס' ירושלמי כתוב מזרק קמץ ל'
 (מהריב) וכה בכל התיבאן קמץ " הקערה הקוף בשוא לבו בכל התיבאן " מדבר
 אליו משפטו מתדבר (מהריב) **פרשת העלתך** וכסו בגדיהם
 והצקרו עבר מבנין התפעל והסבול מקום פתח

פי ה' ה' היתה ראויה להרגש לולי שהיא גרונית והטויה בפתח כמו שבה בצווי (מהריב)
 בין עישן להם מארבה בתיבת כן בכל התיבאן וטפחה בתיבת עשו " בזה יצוה
 ל' רפה (ריב) איש איש כידהיה טמא לנפש יש פסיק בין טמא לנפש לומר
 כך איס חילוק בין הטמאים איס נדחה ואין צבור נדחה (מהריב) ועשה פסח
 פילב בספרים יש שקורין בדחיק ויש ברפה והנכון ברפי ודלעיל לפי (מהריב) ע
 והכרעתו חמה מטעם שהיא שהיה ודוק " ובערב יהיה עלהמשיכן תיבת ובערב
 באזלל על העין בכל התיבאן לא בגריש " במליאל בין פדה צור כל ה' שבאמצע
 תיבה שתתייה שוא הרי אותה ה' במפיק כמו בהשמה יהנה פדהאל ודומיהם וכל
 ה' שבאמצע תיבה שאין תחתיה שוא אינה במפיק אה רפי פדה צור ודומיהם (ריב)
 והאספקה שם וה'אפ נחה והכפל לחזק הענין ל' העם הרב שנאספו אין (ריב)
 בלתי אלהמן עינינו תיבת המן בטפחה בתיבאן המרוקדקות המי

ועיניו כעין הברכה תיבה ועינו בצד גזול בכל התיבא המדוקדוק כמי

ס אמרים קול ראו באי עולם על מה מתלוננים בני האנכי הגעיה בהא לא באפ
וכן הוא בירושלמיים "אם אנכי ילדתיהו חירק הלמוד מקום פתח (מהרי"ב) כן
שאהו בחיקך בא בכינוי הסי' ובקמץ והאפ בצירי כמו שהיה נשאהו (מהרי"ב)
ואצלתי תרגם וארבי העפי שפירושו לשון הפרשה והבדלה א"ל לומר לשון מיעוט
כלפי מעלה ועד זה אומרים בקדים יהא שמי' רבה העפי שס' יה אינו א"ל חצי השם
א"ל לומר מיעוט כלפי מעלה (אורחות חיים בפירוש הקדים ע"ס) ויאצל בגוף האפ
מענין אצל המזבח (מהרי"ב) שם האחר אלהר בפסיקתא יש כאן פסיק וכן
בדפוסים ובכל התיבאן אינו "בדרך יום פה בדפוסים יש כאן פסיק ובפסיקתא לא
הוזכר וכן בתיבאן "בזכה רבה בואר תיבת רבה בטפחה בכל התיבאן (כ"פ מהרי"ב)
כי אשה כשית לקח תרגומו לחיק אולי עשה מתיבת לקח האחרונה שרני
משמעות לשון לקיחה ולשון עזיבה שהוא ענין חיחוק כמו תקח לה פן נהיה לבוז
שרצונו תעזוב לך עיין מנחה בלולה

פרשת שלח

הבמחנים היה בגעיה והיא לשאה ובה בפתח מפני השוא
אשר עין בעין נראה נראה הכלל שהבינוני לזכר
בסבול ולנקבה בקמץ ובה זה בקמץ לזכר ויתכן לומר כי הוא פועל עבר לא בינוני
ואם בעבור נראה חתה ה' נראה הוא נסתד והוא דמג א הכבוד ופי' חתה ה' נראה (לי"ב)
קלחצא הגעיה בלמוד לא בסמך בכל התיבאן וכ"פ הרמב"ם וכן בירושלמיים "כן
וזרעו יזרשבה בנוסחאות כ"י ישנות התרגום יורתובה וכ"כ בדפוסים ורשי' ג' שכת
כתרגומו יתרכיבה לפי גירסא שלפניו כ"כ וספרינו וספרי הדפוס פליגי אגדתו ואין
לנו לשנות גירסתנו שאט' בחילופי גירסאות הנמצאים בדפוסים הנוגעים לדין אין
הכרע כל' מן הגירסאות כמש' הרמב"ם במסכת יבמות דף תי"ט ע"א בס' המלחמות
ע"ש ה"כ וכן בלבר כי גם הרבה שינויים בין ספרינו כ"י לספרי הדפוס בס' לפי
גרסת המפרשים בתרגום וכבר פירשו הרבה מפרשים שהוא לשון ירושה והוא כמו
ולזרעו יורישנה והכוונה שאל תעתק מומנו לאחר א"ל תהיה בירושלמי לזרעו ולזרע
זרעו ובטחון הוא זה עיין ד"ק וחזקוני ור"י אברבנאל וגם רבינו סעדיא גאון ג'ל פירש
בלשון ערב ולנפלה יורתה מעכיס לפי התרגום שב"ו ודוק "המה מלינים בדגש תמורת
הנח להבדיל בינו ובין לשון לינה (ל"ה דפ"נ ע"א) כן אעשה לכם ברוב התיבאן כן
במארכה ותיבת אעשה בטפחה והביאתי אתם בא מלא בעי' הפועל (מהרי"ב)
הגנו ועלינו בדגש שני הנונין ובקמץ הראשונה ובמסורת ג' דגשין וזה א' מהם (לי"ב)
לעשות ריח ניחח תיבת ניחח בפסוק א' והיא מלרע וכ"כ בירושלמיים ונתי' שיטת
הרמב"ם ג' אשה ריח ניחח ליהוה תיבת אשה בתביר לא במארכה בכל התיבאן
והיה אם מועיני העדה וגו' עד לריח ניחח ליהוה תיבת ניחח בפסוק א' והיא
מלרע וכ"כ בירושלמיים (עיין לעיל) בחטאה לא הבינוני גחה והיתה ראוי' במפיק

וכן עונה בה (מהרי"ב) הגנפש ההוא עונה בה' הלא רפי היפך המוכנה וכך המדקדקים
פרשת ויקח קרח חמור אחר מהם נשא אתי התרגום שחדיית ל' אנגריית
 ובלשון ערבי שוחרא שוכרא (מורה שמואל מרדכי) האיש
 אחר יחטא' הלא הלא הידיעה ובאה בקמץ מפני אות הגרון (מהרי"ב) ונשייהם
 זבניהם וטפם ל' בכל התיבאן תיבת ונשייהם בטפחה "נתקורת כל האדם התרגום
 ופעורא דכל אנשא וכו' בריש גרסינן ורשי בלד' דגדרים מפרש לשון סעד בדלת ואמנם
 בגמרא שבת דף י"ב ס"ג ר"ש שהוא לשון סמך ואח"כ כ' בשם רבו רבו יעקב דהוא לשון
 ביקור וכת' ס"ג ר"ש עלה דלפ"ג גרסינן בריש יעוס' וכג' הערוך בריש בערך סר יעוס'
 דק' עי פחים' מתרגמינן טסין לדידין ולא מתרגמינן לדידין טסין ושאי' המקרא
 דק' עי סמוך ולא הופסד הבנת הענין משא"כ לדידין שהוא מוכרת ע"כ לתיקון הלשון
 הקדים טסין' גם בפירוש רבי' פעהיא באון פי' בערבי צפתיחה דקיקה דרי שהלך אחר
 תיקון הלשון שיהא מובן "מעל המזבח ושנים קמורת' תיבת המזבח בפשטא אחרת
 והיא מלרע בכל סת' ותן עליה אש הראוי בצירי ואעפי שהוא במקף לפי שאינו
 סמוך למלה זעירא או למלה מלעיל וחד תן להם כפעלם תלים ל' (מהרי"ב) האם
 תמונו לג' ע' באה הלא השאה על מלת אס שהוא ג' ענין שאה והיה די באחת מהן ובמכלל
 באה הלא התימה על מלה שהוא מורה לתמיה והיא מלת אס לרוב התמיהה "תמונו
 הבין והיו למדברים בערס והוא קל והיה משפטו להדגש (מהרי"ב) אל' אל' כלי הקדש
 ואל' המזבח' תיבת המזבח בפשטא אחת בכל ס' והיא מלרע "לכל מנחלתם
 הלמוד בגשיא" לכל בשר הלמוד בגשיא "אלך בבור שזור' ה'ית בגשיא בכל התבאן
פרשת חקת ועל הנגע בעצם ה'ית בפתח ונסקה מניה לענין דינא ד'יק'
 והנגע במי הנדה תיבת והנגע בפשטא אחת בכל התבאן והיא
 מלרע וזוהי שיטת ס' ורמל' וכך בירושלמיים "המן הסלע הלא בשוא פתח ואינם
 לשאה ולתמה אבב' היא לאמיתת הדבר (רי"ב) דר' המלך נלך ל' ברוב התיבאן
 המדוקדקוה בשופר הולך ופסיק היסך הדפוסים "והעל אתם ב' מלעיל (מהרי"ב)
 וישב במזנו שבי' בדפוסים יש כאן פסיק וכל' בפסיקתה' וברוב התיבאן אינו פ'
 ומהרי"ב כל' וישב בפסיק' אל' אינו נקטר עם ממנו שאם היה נקטר לא היה בו פסיק' אלא
 נקרא בעצמו בשני השואים נחיס כמו שהם בכל מלות הפסק' נחיס עלכל' וזוהי שיטת
 הראשונה "לסבב' במחזורא רבה רפי ולטבריא דגש (רי"ב) אשר נטה לשבת
 עד' הראוי' הלמוד בקמץ ובאה בשוא לפסיק' הענין (רי"ב) ונשקפה ל' ומלעיל "
 (רי"ב) ונבא ירעה כל' הלא שים תחתיה שוא דרי היא במפיק' (רי"ב) (עיי' לשל' בפ')
 בהעלותך על תיבת פרהצור דפי'ג' על' "ויקח ישראל תרגום אונקלוס ונסיב' (וכן
 תרגום ויקח את כל ארצו והדפוס שמתרגם בקמיתיה וכבש לא הסוד מודותיו בשנייה
 גם וכבש אינו כ' אס תרגום וילכו" ויארש את האמורי אשר ישם תיבת

האמנודי בטפחה " **פרשת בלק** פתורה הנעומה על התנו (מהריב)
 לכהנא ארה לי **כת' לצי יהודה כי הוא מהדגוש ומשפטו**
 ארה לי " וקסכזים בידם תרגום אונקלוס וקסמיה הקוף בפתח על משקל נחשיא
 דלקמן " כי **מאן יהוה** התרגום ארי רעוא לייז דלא למשבקי כי תיבת לרתת
 בלמוד סובלת לתרגם כן ויהיה הכוונה שרצונו ית' שלא להניחו לילך עמכם ויהיה
 העטף בקום עשה משאכ לבירסת הדפוס שמתרגם ארי לית רעוא לייז למשבקי
 שתהיה הכוונה איז רצונו ית' להניחי להלוך עמכם " ותר **אני האתון** בא בפתח גדול
 תחת קמץ קטן והראוי ותראני (מהריב) דבר **מאנמה** ארש המלה הזאת מאס—
 והיא נוספת לפי שהמלה מלעיל ועטיבה כלום (ליב) **מקארה** הריש בפתח אלפי
 שהוא מוכרת עד הזרות " **מהררי קדם** בכל התגאף והדפוסים הקדמונים איז
 מאריך בהא והשוא גח וכה בירושלמי הגשיא במס לבד וכן כל הררי שבתוך דוק
 ותשכה " וזל מהריב הריש חטף עלל " **גלכה זעמה** ישורא תיבת זעמה בטפחה
 ברוב התגאף המרוקדקות (גכון) עפי דרשה לזל שדרשו בתיבת ארה לי יעקב וכה כאן
 ודוק (בקצת תיבה) בדפוסים " **ואנכי אקרה כה** אקרה ויקר הקוף דגושה בשתיים
 (הריב) **קום בלק ושבע** הוי' מועמדת בגשיא (הסי) בשוא ופתח לתפארת
 המלה (ליב) **כי לא יחש** שם בן שס נקודות מפע העין שהיא גרונית (הריב)
 ונפתח כולו פתח גדול (שס) **לא תקבצו** הקוף בקמץ חטף (ליב) **נאם שבע**
 תיבת שבע בפסטה א' והיא מלרע " **דרך כוכב מיעקב** המאריך במס בתיבה
לבער קיץ תיבת לבער מלשיל " **משקו אל** תיבת משמו מלרע **וישתחוון**
 המאריך ביוז וכן באיתן דתיבה זו דוק בכל המקרא ותמצא שכן הוא " **ויקרב אל**
אחיו את המדינית לזל אמרו שתפסה בבבלריתה (אל למשה זו אסורה וכו' ולענך
 דלזל דייקי תיבת את המדינית דמאי מרבה אה מרבה שהקריב עטף מדינית אחרת
 דהיינו אסת משה שאמר לו בת יתרו מי התיבה לך דוק " **אניבא אחר איש ישראל**
 תיבת ויבא בתפסח ימין בכל התגאף היסר הדפוסים וכה בירושלמיים וכה המלל זל
פרשת פינחס וכל כלימי הלמוד בחירק (ליב) **גשיא ביתאב** פא
 גשיא בטפחה בות אב במארכה " (ליב) **אבינו מרת**
בפזדר תיבת אבינו מתקרי לעיל (ליב) **והיתה לבני ישראל** לבן אשר
 תיבת והיתה בגשיא (מהריב) **ווגאספת** נאספ נפעל עבר והוא פתח עטף ה
 התכנס (ליב) **פרשת מטות** ויהוה יסלח לה היוז בגשיא וכן כולהו
 (שיין בפרשת **וירא דפי ג' סוף עא** מש שס בתיבת יצחק
 לי " **ונדר אלכונה** ה' בלישטא בקוד בצירי (ליב) **הרגו על חלליהם** השוא
 שבלמוד גח כי איז גשיא בחית (זה פסוק וכה בכל התגאף) **בירושלמיים** (כן
 כתוב בפירוש להניח השוא במחברת הערבי שבריש התגאף עס ומינה לא תגוז

(זל)

על מהריב חלליהם השוא שתחת הלמוד הראשון נח (החיה אינה מועמדת
בגשיא עכל" ויצאו משה ואלעזר הכהן לעולם א יהי כבוד הצבור קל
בעיניך" הז' הנה היו לבני ישראל כן הוא ברוב התיבאן בלביע בתעבת היו"
ובקצת מהן באזלל כדפוסים" ותר הבז קמץ בזקף והמס' לית כוונה קמץ"
(מהריב) כי לאמלאו קל הלמוד (ריב) והיתה הארץ הזאת לכם כל והיתה
בזה הטעם היא בגשיא בלא חילוף וכל והיתה בזה הטעם בלא גשיא בר מען חר
והיתה הארץ (מהריב) וגדרת לצנאכם היא שבמלת צנה נהפכה לאפ נראית
(ריב) ונאחזו בתככם הראוי ונאחזו ונא (הקל) ויקרא לה
נבח בשמון לא הכינוי נחה והיתה ראוי לידגש (שט)

פרשת מסעי במחרת הפסח בתוספת תיו ונפתחה הריש מעט הסמיכור
(ריב) וביאלם שתיים עשלה פא שלים עשרה (שט) ויחבר
בדפכה השוא שתחת הפא נח (שט) מבחלתה הקוף רגש (שט) ויעל אהלן הכהן
תיבת ויעל מתקרי מעלי עליוה לצדוד החיים היתה לו (שט) מבית הישבמור
היווד נחה (שט) והורשאתם את כל ישיבי הארץ תיבת אית בצירי ובסופר הולך
לא במקף וסגול בכל התיבאן" אשר תפל לכם בנחלה תיבת בנחלה הבית ב'
בגשיא בכל התיבאן" נחלה בוצרים היא נוספת כי המלה מעלי (מהריב) לקרו
נחלתם תיבת לקחו בסופר הולך ותיבת נחלתם ברביע ולכ אית משס סס" תקרו
לנחל את הארץ בדפוסים תיבת תקחו בטפחה לנחול סופר הולך וכן הוא בקצת
תיבאן" ובתיבאן קדמונים תקחו בזקף גדול כמו שהוא כאן" פדה אל בין עמיהוד
כה' מהריב ונל פ' ומפיק הוא עכל פי' דבריו שהוא מפיק מפע השוא שבהא ועיי' פ'
בהעלותך דף ו' ע' מה שכתבו מסמו בתיבת פדהצור עש" וישב בה תיבת
וישב לעיל כי הסופר ביווד בכל הספרים" לא יענה בנפשו לחות הכי גרסינן
בתרבוס אונקלוס דהוא חייב לממת בספרים לו (לא גרסינן) למקטל דאפסר להיות
פועל יוצא והוא היסך הכוונה" ואם יהיה היבול במקצה תיבאן כמזל גס כן
פסיק וברובם איבוי

ספר אלה הדברים

פרשת דברים ראה נתתי
לפניכם עו לא ציכס לאברהם ליצחק וליעקב תיבת
לאברהם באזלל" עלה ריש בחסרון היווד פא הפועל והריש בצירי עטן ידוסר
(מהריב) ותכלו את פי יל אהיכם תיבת פי בטפחה בכל התיבאן המודקדקות
ותרגנו הריש בקמץ חטף כי המחריך בתיו והגימל בשוא נח" אל תתגרו
מלרע וכל אה' החלרש בחסרון היווד פא הפועל והראוי בפתח לגזירת פעל

ונקמץ מפני הזקף (רי"ב) את הכל פילג את הכל רביע (רי"ב) כל אלה ערבים בצורת תיבת אלה באזלל בכל התיגאן " והערבה והירדן וגבל תיבת והערבה במחלכה לא בטפחא בסת המדוקדקות ישנות "

פרשת ואתחנן לעשות כן בקרב הארץ תיבת כז בזקף קטן דלל כרפוסים וככ חת " ואולי צוה יעל סל תיבת ואתי בדביע

(רי"ב) כי אנכי חת בארץ הזאת תיבת אנכי בדביע בכל התיגאן והמתבונן בזה ימצא טוב טעם ורעה וכסד קרק במקראות לא תמצא שנזכר פס מיתה סמוך לשם משה וימת פס משה בלי מלפ פס והפסיקה וכז משה עבדי מה הפסיקה תיבת עבדי באמצע כי סודו עץ החיים ועיין בזוהר שמות דף קע"ד ע"א ובפרשת בראשית דף כ"א ע"א ודף ל"ג ורי"ב דף ל"א ודף ג"ג ע"א ובפרשת ויחי דף רל"א ע"א ובפרשת שמעתי ובפרשת אחרי מות וברעיא מהימנא דמשפטים פ"ו עץ החיים עץ היונק מן החיים הם חוב ע"ש מזרחיה שבוש הרי"ש בשוא קמץ בכל התיגאן וכת' מהרי"ב וז"ל הראוי מזרחיה כמו מדבריה בית חוץ (גשתנה לשוא מפני הסמיכות שלא כדרך חביריו כי פרעה הרי"ש תורה על הסמיכות ע"כ) פ"קד כתב מהרי"ב כך מצאתי הפה לפוף בספרים המדוייקים מכתב הר"ד דודן עמ"ס הנביא איש עדין לשמע את קול יהוה אלהינו תיבת קול בשני טרסין היפך הדמוסין שעשו אזלל בתיבת קול " שבוע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ססיק בכל התיגאן בין תיבת השם לתיבת אלהינו וגם לפי הסוד כן צריך כי בחינת כל שם משונה מחבירו ועיין בל"מ קורדואירו מזה וימתק לרובך הפסיק ברוך שחר בהם ובמשנתם ועיין זוהר אתחנן דף רמ"ב ע"א ובס' שלב דף רנ"ב ע"א בשם מים חיים ומהלם כי הוא לקבל עליו עול מלכות שמים בשלימות יפסיק בשמע שלוש הפסקות שמע ישראל פסקא אחת ה' אלהינו פסקא ב' ה' אחד פסקא ג' וז"ל פ"ד פ"ו פ"א אמרינן בירושלמי פ"ד מקום שהגו דבפסוק שמע צריך להפסיק בין תיבת לתיבת וכז פ"י בתל גבי אגשי יריחו וככ הטור בשם רב עמ"ס ע"ש ודו"ק כי הגמ' הלך אחר הפסק הטעמים שבתורה ובר"מ ת"ו דגש רב והוא חד מן ד' מלין דגו"סין ת"ו"ן דיסהון ומסונ"ן משחר ת"ו"ן (מהרי"ב) לא מרבהם הני פסקי דפליגי עליהן ספרי ג' רד"ש

פרשת עקב ושמרתם ועשיתם אתם תיבת ושמרתם בטפחא בכל

התיגאן הקדמוניות " ואולי" השוא נע בעבור הצירי שקדם לו שהוא תבועה גדולה " לא ישומם בא קמץ גדול תחת קמץ קטן והראוי ישומם (רי"ב) והקם שראו המס ומשפטו המס והמס האחרונה סימנן הדבים והאות כי המס הראשונה קמוצה נאו היתה שורה היתה פתוחה כדרך כל פעל וענינו כענין שבר (מהרי"ב) ותעב תתעבנו בכל התיגאן אין כאן פסיק ובדפוסים ישנו (וכן בפסיקתא) ל"ד ע"ד את אשר בלבבך תיבת לרעה באזלל לא בטורס

בירדף

בהרף יצא אליך אתם מלפניך לך בכל התיבא במחזקה לא בשופר וכה בפירוש
 במחברה הערבי היפך הרפומים בקעלתי הדורה ללקחת פה לקחת ובתלג
 מהר"ב כך הוא לקחת בטרם לא באזלח ואשביבהר בפסיק בכל התיבא וכה
 בפסיקתא פרו בדרך הטעם בסין והיא מטעיל וארא והנה חטאתם ברפומי
 ברביע ובתיבאן ישנה באזלח וברובן רביע ברפומים ואשרה אתו באש אין
 פסיק בתיבאן שראיתי וברפומים ישנו גם בפסיקתא ובתג מהר"ב כת' שיש פסיק דק
 לזפר פתח והוא עבר מהקל (מהר"ב) במקדש ברבע לאמר תיבת בדנע בפסא
 חתה בעין לבד בכל התיבאן כמשפטה וכה בירושלמיים ויהיך שם תיבת וירי
 מטעיל ויבאו וירשו את הארץ ל' ומטא ורפי ובירושלמי חסר יוד שנייה
 והוא מחלוקת בין הסופרים ובספרי רבי זל' מטא עד כאן מכתובת מנו יחיא בשירי זל'
 וכתבונן א התיבאן שהם העתק רבי' הכתובים זל' את כל בועשה יהוה הגדול לך בכל
 התיבאן בסגול ומקף תיבת חת' מקרשית השנה תיבת מרשית בשופר הולך לך
 בפסא בכל התיבאן ולרבקה בו הבית של תיבת בו רפי וכה בירושלמיים דלא ברפומים
 ולכ' חת' פדשה כצבים עש' **פרשת ראה** וירשתם אתה הרי' בחידק מקור
 כתח' (ר"ב) לשכנו בחידק (הוא מקור חו' הוא סס (ר"ב) אשר
 תדרו ל' רבי' אעזר בספר הללי אשר בטולטילה מצא אשר תדרו הדלת רפי' (עין בח'
 הדקדוק (ר"ב) במקום אשר יבחר תיבת במקום בפסא כוזרחיב יצא אליך
 בטעם חזיל ואתי ברוב התיבאן הישנות היפך הרפומים שתיבת אהיך במחזקה ובמקצת
 תיבאן ברפומים לבלעזן ייטב לך תיבת ייטב מלרש' שמו ושענת וגומ' למען ייטב
 לך תיבת ייטב מלרש' ובעבד' הראוי כפי המנהג העין והאות הנוספת בפתח ובה
 העין מפואר בקמץ חטף והאות הנוספת נקודה בקמץ חטף אשר אחריה: (ר"ב)
 הישכ' בחידק היווד שט' ולא תחמול ולא תכסה עליו הטופחא בתיבת תחמול בכל
 התיבאן והוא קשור עם תיבת עינג שלפניו כי החמלה היא בעין ודוק ונתקלך רחמים
 תיבת ונהן מטעיל כי יהיה בך אביון וכו' עד בארצך אין באפ' אזלח במקצת תיבאן
 וברובם ישנו קרבה שנת השבע בתלג שכת' ר"ב הקוף מועמדה בגשא ומסיד עלה
 מבחון לחוד וחד קרבה א גפסי גאה ועבדך ישש' שנים ועבדך ממשקל פקדך העין
 בקמץ כי הוא מטעיל לעולם וכך צור ילדך תסי (ר"ב) כי אהבך השוא נע מכמה
 טעמים כי משנה הבון בסגול ולכ' חת' זל' וזל' מהר"ב משנה הוא תאר והראיה שהוא
 בסגול ואו היה סס היה עניינו סמוך והיה נקוד צירי אבל לפי שהוא סגול איבנו סמוך
 וא"כ הוא תאר עכל' שבעת ימים תאכל עליו מצות תיבת תאכל מטעיל
 בכל תיבאן תיבת בכל בחולם ובשופר הפוך וכן כתב חזק' תורה
פרשת שפטים כי יפלא בזמך דבר למשפט יפלא תרגומו יתפרש
 לשון הפרשה והבדלה וכן תרגום והוא פללי והוא מפרש
 דבר למשפט תרגומו פתגמח דרינא כי כן משפט הארמי וכמו לעבדך ליעקב תרגום

יעקב

דעבודך דיעקב ואלה השפוט כל בכל התיגאן האזלא בהא וככ את זל את משנה
 התורה הזאת מטעם כתוב לל איכתבנה פעם שניה שיהיו לו שני ספרי תורות וכו'
 (ריב) כושנה תרגום שלנו פרשן בריש לא בתיו כי כן הוא בארמית פושגן הפרתח
 (עזרא סי' ד') ובדפוס בתיו והכל אחד ועיין דרך בשדשים מלפני הכהנים הלויים
 הטפחא בתבת מטפט בכל התיגאן וככ את גם בירושלמיים כן אשר הוא גר
 שם הקמץ רחב וצריך להעמיד הסופר בגימל לבד ממכריו תרגום שלנו בר
 מעטרתא דיתא שבתא כלומר לבד ממשמרת ששם השבת כלומר שחלה בשבת ובדפוס
 גרים דחיתה בשבתא בתועבת הגוים ההם כל בכל התיגאן הטפחא בתבת הגוים
 היפך הדפוסים תקמים תהיה אין תתו רבתי בכל התיגאן ועיין בסוף המחברת מ
 שברים התיגאן דלא מני לה בכלל אותיות גדולות וככ את דלא כמנהליב שנטה לדעת
 הדפוס בזה לישמע את בקול יהוה אלהי תיבת לשמע בפסוק אחת בכל התיגאן
 והוא מלרע אל אחת הערים האלה וחי העין מועמדת בגעיה בכל התיגאן
 ולא ישפך דם נקי צריך להעמיד הסופר שבתבת דם להרחיב הקמץ ולס את
 אחת הערים האל הטפחא בתבת הערים לא בתבת אחת בכל התיגאן והיה
 פקדבכם כדרכם כל העין בקמץ חטף והסא בקמץ רחב כמו אם היתה העין גרונית
 (ריב) אשר נטע כרם תיבת בטע בא מלרע שלא כמנהג (ריב) ומדדו השוא
 נע בעבור הרחבת הקמץ ובכפר להם הדם דגם הכפ לחסרון תיו התפטל והמ
 הוא מורכב מב' טורים מנפטל והתפטל והוא פועל עבר (הנוי) מהכחו לעתיד (ריב זל)

פרשת כיתצא

והם ירה את וכו' הטעם בסין כי שרשו סור והתלשא לא
 תטעים לא מלטייל ולא מלרע וכן הוא לקמץ ורגכערו
 וסקלוה השקיפה ולכ המדקדקים ופשוטא כי בקלות ג' במסורת חד בתורה וחד
 בנביאים וחד בכתובים דאורייתא השוא שתחת למוד נח ודנביאים וכתובים השוא
 נע והקוף מועמדת בגעיה ועיין בה' הדקדוק באבנים אבני גזית (ריב) כי יקרא
 בקצפור לפניך אין פסיק בין תיבת צפור לתיבת לפניך בכל התיגאן בדרך בכל
 עין הדלת באזלא לא בגדיש בכל הספרים אל זקני העיר הישערה העין בשוא
 פתח ברוב הספרים ובתיגאן שלנו אין שם פתח זקני העיר ההוא תיבת העיר
 מלטייל וענשו אתו במאה כסף הלפ רפה כי לא של מאה שרשית דלא כמנהליב
 וסקלוה הנעימה על הלמוד (ריב) וסקלותם אתם באבנים יש פסיק בין תיבת
 אתם לתיבת באבנים בכל התיגאן המא רשה המס רפה והשוא נח בכל התיגאן
 כאן אתה חומר המ לבד אדשה לבד ופשוטא ועיין במחברת הטעמים שברים התיגאן
 לא יבא לו בקהל ית כל אורייתא מלרע בר מן חד מלטייל הוא יבא שמה דיהושע
 מקרה לילה דגם הקוף לתפארת מפע השוא ויתכן שהמס לשמוש ודגם הלפ הקוף
 לחסרון הנן מן (ריב) והיה אמלא תמצא חן בעיניו תיבת בפסוק ותיבת בעינו
 זקף כן הוא בכל התיגאן המדקדקות לא יוכל בעלה הראשון תיבת הראשון

ברביע בתיגאן הקדמוניות לא בשופר ושמחה את חשתו אשר לקח תיבת ושמחה במארכה
 לא בטפחה בכל התיגאן וכה בקצת דפוסים "לא יחבל החיה בשוא פתח" (רד"ק) ככל
 אשר יזלו את כלם תיבת ככל בתלסא ימין לה בכל התיגאן "את העבוכו היא בפתח
 (המארכה) ובכל התיגאן" ולא תחבול כת' הד"ק בשוא חבל פי החיה בשוא פשוט והוא
 נח ובכל התיגאן גם בירושלמיים בשוא פתח "לא תפאר בא בפתח לדבריו מלשון
 פאר וכה בכל התיגאן וכך רד"ק בשוא פאר ע"ש" ועלתה יבמותו השערה העין בשוא
 פתח ברוב הספרים המדוקדקות וכה במכלול בשוא שער ועיין לעיל בפסוק א זקני
 הציור השערה וכה בקצת דפוסים

פרשת כי תבוא

הסכת ושמוע ויוסף ובעמק תיבת
 וישער בטפחה לא במארכה בפת ובדפוסים "ארור לקח שחד ל' בטעם פסטה
 וס' ארור פושט ידו לאחד (הר"ב) ועד אבדך הקמץ חטוף כי הוא במקום חולב
 ולכן השוא שבדלת נח ופשוט "יתנך יהוה בגוף כחן לא יש פסיק אחר תיבת השם
 ובדקתי בקצת תיגאן ולא מצאתיו ועיקר ואין לחוס למשמעות חירוף חו כיון שהסד
 רבוק לתיבת יתגך ולא כן בפסוק בית גאים יסח ה' שתיבת גאים מופסקת מתיבת יסח
 מפני הטפחה ודוק ובקצת תיגאן יש פסיק וכה בפסיקתה "יבשש העור היא בפתח
 ובמוסרה כל סמאין פתחין וכל יהודאין קמצין וכך בס' עדותה הבשם דלא כספר
 שורש יהודה "יאכל עם תיבת יאכל מלרע" יירש' ס' יירש' (ר"ב) כן
 ישיש יהוה עליכם בגמרא פ' דמגלה הקשו ומי חדי קפה וכו' ותידצו הוא אינו
 שם אבל אחרים משיש דלא כתיב יאוש ותרגום שלכו ותיקודו חולק על הגמ' דמתרגמי'
 כן יחדי היווד והחיה בחירק

פרשת נצבים

למען הקים אתך היום
 לא לעם כן הוא בקצת תיגאן המדוקדקות בפסיק וכה
 בפסיקתה ע"ש "מעם יהוה אלהינו כה במקצת תיגאן בשופר ובמקצתן בפסטה
 מעט וכו'" ולרבה ב' ה' ה' רפה בכל התיגאן וכך ח' זל'
 פרשת וילך וקיה שם בה לעד כה בקצת תיגאן הטפחה בתיבת שם ובקצתן
 הטפחה בתיבת כן לעד "ורע שהקמץ שתיבת שם רחב מפני
 המארכה "את מקריך ל' ובסגול המס' (מהר"ב)

פרשת האזינו

הליהודה תגמלרזאת היא מועמרת בגעיה והלמוד
 בשוא נע מטעם הגעיה שקדמה לו והיור נחה כי היא יוצאה עם הלמוד במבטא מפני
 השוא שבו וכה בכל התיגאן וזה היפך הרד"ק ודבי' בחיי ועיין בס' ח' ואין כלזזק
 מהרש"ם כאן "עם כבל ולא חכם" פ"א עמא דקבילו אנריה ולא חכימו יראה
 הפ' דמפרש עם נבל כההיא דאזל כל המנבל עצמו על דברי תורה לסוף מתגשא
 ש' אס נבלה בהתגשא ה' שניבלו עצמם כל ארבעים שנה ללמוד תורה ואפי' הכי

ולא חכמו. וחתמוהי מתמה עליוהו איך לא חכמו. ולא גיחא ליה לתרגם עמיה
טפשא כמו שתרגם בפסוק בגויי בבל חכמים משום דקשיא ליה לתרגם עמיה טפשא
אי טפשא לאו חכם (למדתי לפדש בן משמע שלמה ז"ל) ובס' מנחות אהים חלק
הייחוד דפ י"ט ע"ד כת' שפי' נבל מלשון נובלות חכמה שהיה להם להתחכם מן התורה
שקבלו בחכמה עליונה שמוגה נחקקה תורה שבכתב תפארת ישראל (עיי' רמב"ן ז"ל)
הם קנאוני קל הגון (ר"ב) ענבי רויש' דגם הגון לתפארת מפני השוא (שם) אם
שנותי מלרש' ותאחז' תרגום אונקלוס בגוסיחות ישנות ל' ותהבוק ל' ותתיק
דקכי איתה בספר הזוהר פ' ויחי דפ ללב ע"ב (ז"ל תוקפא דאיתתקף ק"ב לאו איהו
אל במשפט דהא במשפט אהקיים ארעא וכו' ע"ב וכו' עיקר' לכל הדברים' איך
בלמד גשיא "את כל דברי' ל' בתיגאן תיבת אה בתביר היפך הדפוסים" כל
דברי התורה הזאת תיבת התורה בטפשא בתיגאן

פרשת הברכה ואתה מרובבת קרש' השוא שבית נח כי החירק
שבדים תנועה קטנה ופסוטה "על מזבחך" מפני
הפסק בא הבית בשוא כי החית בסגול (ר"ב) ויתא ראשי עם יש חילוק
בקריאת המלה הזו' בן אשר קורה אותה מלעיל בשני פסטיין ובן נפתלי מלרש'
בפסטה אחר לבד ויש ספרים בפסטה אחר לבד ולא מיחלפי (הר"ב)
ים ודרום ירשה תיבת ירשה מלעיל "הראיתך בעיניך" הלא בסגול והאפ
בחירק" (מהר"ב)

ספר נביאים הראשונים

ספר יהושע ויהי הויו מועמדה בגשיא "ועד הויו מועמדה
בגשיא וקריאתו נוטה לפתח "רק חזק ואמץ בפתח
ומסיר עליה תרין פתח' ובקשה לדעת חבירו ומצאתו בדה א"ס' כה' פסוק
טפריס חזק ואמץ ועשה ורחיתי במסורת הכר שם בדה סל' ז"ל ואמץ ב' פתחין
חזק ואמץ א תירא נא" חזק ואמץ ועשה וקשה דלא גמזא פסוק חזק ואמץ א תירא
רק א תערנן וא תחה ברוש יהושע ואי מיידי על זה הא לא כתב וא תירא' ועוד
דתיבת ואמץ באתנא' וא"כ צריך להיות בקמץ כי לא גמזא עס פתחין באתנא
על כרחך דלא מיידי רק באמץ שנזכר בפסוק רק חזק ואמץ שהמוסרה עליה
באה' (עיי' לקמץ אחר זה) ואמץ קמץ באתנא דלא כמסיר בכ"ד גדול גם
במחברת הפ"א לא גמזא עס פתחין באתנא מוכח שהיבה זו נשארה כדינה
באתנא וקמץ "אתם בפסטה טפריס ג"כ בפסטה" ולראובני הליש בקבוצ

וגשיא

וגעיה " תעברו התו בגעיה וכה בקצה דפוסים " **ב**
 ויענו הויו בגעיה ומארכה בנון וכה בירושלמיים " וקצת הכי גרפינן בכל
 הספרים דלא כמנש כד גדול ימות " וילכו בטעם אגיל נאחי לא בפעל
 בכל התיגאן " הוציאוי מסיר עליה בתב לחוד מלשיל כלשון נקבה ותצפנו
 הויו בגעיה העלתם הלא בגעיה " ותטמנם הויו בגעיה " את תלשא ימין . ט
 החרמתם הלא געי " השבעו השיג געיה " והחיותם הלא געי " ותורידם התו
 געי " שוב הרדפים תיבת שוב מלא ויו והויו בשורק " תאספי התו געי והפח
 לפה " מהלתי התו לפה וכן כולו כתיבת דרכי עבדי " בותרובטעם דרגח
 ופסיק וכן הוא במוסרה רבתא אות הפח בפסקין " ישבו מלשיל כי הוא לי השבה " **ו**
 ויעברו הויו בגעיה "

ג מהשטים המס בגעי " יעשה יי הויו געי " יהושע בפסט אחד והיא מלוע
 וזו היא שיטת ספרי ספרד ושיטת זו למ לונגאנו זל וכל יושע בזרקא לעיל
 כשאר תיבות יושע שבאו בשופד הולך או מהופך " תעמודו התו געי " הכנעני
 הלא געי וכן כולו דתורה ונביאים ולא בצטרך עוד לשנות הדברים " צרתך אין
 בצדי געיה והשוא נח וכן חברו במלכים א' סי' ג' בין סכות ובין צרתך וכן נקדוהו
 הראשונים בשע המציץ זה יגיד על קריאת המקרא " בהרבה החית לבד געי " **ד**
 ויהי בפסטא לא בתלשא " כאשר תמו כל תיבת תמו בתרי פשטי וכפ דכל דבש
 ממצב בתב אחד הצדי קמץ וברוב בפתח כדפוס וכדינו " למען תהיה
 התו געי " ויעשו כן הויו געי " אשר צוה יהוה את יהושע
 תיבת יושע בפסטא אחת והיא מלרע " ערבות השיג בגעיה " ויראו חסד יוד
 שנייה והויו געי שכו' לי יראה והכי איה במחברת ההג כל לשון דחילא געי " ויער
 יוד געי " החרבה החית געי " ויחנו הויו געי " בזה האבנים תיבת האבנים
 לטפחא " דעת הדלה בטורס בכל הספרים "

ה **חרבות** החית בגעיה והשוא שבדיש גע על משקל ערבות וכן כולו
 ממוחרת מם ראשונה לבד געי וכן תיבת ממוחרת השנייה בהיות
 יושע ביה געי " וישותחו הויו קמץ בזק ומסיר עליה תריז " בעלך הגון געי " **ו**
 במשך בקרן אין כאן פסיק גם במז לא נמנה בכלל הפסקין " כאמר
 הלפ געי " נשאים בתלשא שמא " והחלוץ הלא געי " והמאסף
 הלא בגעיה ושוא שבמס גע " הלוך בלפחא " ויבאו המחנה בקצת יש כאן
 תיבת אל וכמדוייקים ובדפוסים איה וכן מוכיח התרגום ועלו במשריתא
 והחלוץ הלא בגעיה " תחיה התו געי " החבאתה האפ בפתח גדול גם

ספר חלק הדיקדוק

בירושלמיים לא קמץ ובקצה תיגאן ניקדו האף בסגול " וילכדן הויו געי " פ
ויחריבון הויו געי " המרגלים הלא ככולהון בגעיה והוא שבמס נע
החביאה החיה בשנה פשט והוא נח "

ד וירגלו ויעלו הויו בגעיה " וירדפום הויו בגעיה " למה העברת
המס רפה והיא מלרע " העברת הלא בצירי ומועמדת בגעיה " תעשה
הסין בצירי ומסיר עליה ד " שמו מלשיל " מקרבכם המס געי וכך חבירו
יהושע בבקר תיבת יהושע בפסטה א' והיא מלרע " יהושע מלאכיס בפסטה
א' " ואת לשון ואת בנתו הויו געי "

ה אל יהושע בפסטה א' " תחת החיה קמץ בלך " עשית באופר הפוך
ליריחו בפסטה וגעי בלמוד ודגש הלמוד כדין כל דחיק " יהושע בבקר
בפסטה א' " ויגשו ויחצו הויו בגעיה " מים לעיר וקרי בכל התיגאן והירושלמיים
ולכ במסורת לך גדול מבחון שכן צל קרי וכתב מכה מסה יעוש ודלא כקצרת
דפוסים דכתי' לעיר וקרי לשי גס התרגום לקרתא מוכיח דגרסינן בקרא לעיר
וכן השד"ש בס' מאיר נתיב שנה שיר " וירדפו הויו וכך חבירו " וילכדו
ויכזהרו הויו געי " עד בלתי השאיר לו שריד " הכי גרסינן תיבת ק"ן
בכל סת וכן בקצת ירושלמיים " ויהושע הויו געי ובפסטה א' " וישמרה
תל' התו דגש חזק ביותר והיא א' מוד' תיבות שצריך להחזיק דגשות ביותר
במחברת החומש " ויזבחו הויו געי " עומדים מזה ומזה לארון א"ן
פסיק אחר תיבת עומדים "

ו ויהי בשבועו שופר נפיק נכף דגש " ויתקבצו הויו געי " המחנה
הא געי " אכרות הויו געי " מבתינו הבית בשופר וזקף בתו וכתוב
במחברת כי בן נפתלי יחזקהו בדגש ובן אשר לא יחזקהו רק יעמידהו לבד חוץ
משבט כמו שפי' כל א' במקומו ונהוג כבן אשר " יהושע שלום בפסטה א' "
יחיו הויו געי " ויהיו חטבי הויו בשוא בכל התיגאן והרד"ק כתב שהוא
בפתח לשון עבר ולרעת התיגאן אפשר לומר שזה היה דבר הנשיאים לעדה ולא
תקשי מסופיה דקרא דקאמר בלשון נסתד כי כן הרבה במקראות וכך הובא בכ"ד
גדול מבחון בשוא וכך במזה דעת התרגום שבכ"ד גדול שתרגם ניהון " דבר
אליהם כן הגירסא בכל התיגאן ובדפוס גרים לָהֶם ובכ"ד גדול נמסר מבחון
וְלֹא אֵל יִשָּׁן מעצתיו מונה אליהם " ובעשה הסין בצירי שלא כמנהג וכ"כ
רד"ק " הנבה בדרך הנוני רפויות והנוץ בשוא לבד והוא נח' וְלֹא רד"ק
הגנו קל ובשוא הנוץ לאסונה "

ויהי כשמוע הכפ ברע בספרים וכשוא דגו פילג בין בן אסר ובז
 ובמחברת התורה דבן אסר נזכר שהרשות ביד הקודא להדיש או להרפור
 נהפא גמי כן ולרידן דנהיבין להרפות בתורה כגון ויהי כשמוע לבן ויהי כהוציא
 אותם החוצה הכא גמי יש להרפותה ומיהו אם מודיש אותה איז מחזירין אורתו
 כיון שבמחברת לא הוכרע הדבר וכותבי התיגאן לא הוצרכו עוד לבאר שזה
 פילג כי הסניק להם מה שמסרו על זה בחומש "אדני צדק הדלת גמי וכן בדין
 פי תיבת אדני במקף וכן כולכו ויחרימה היו"ד גמי" ליריחו הלמוד גמי וייראן
 מאד היו"ד גמי" ואל הוהם בשופר "חברון בתלשא וכל בדפוסים בכ דלא כמ"ש
 בכל גדול דעסה הוהם בטפחא וחברון באתנח ויחנך היו"ד גמי" וילחמו היו"ד גמי"
 ויאמר ה' אל יהושע בפסט א' "בדרך קרי וכתוב (אינה יתירה יוד" וירדפם
 היו"ד גמי" אז ידבר יהושע בפסט אחר וישב יהושע בפסט אחר" ואתם א
 תעמדו ברוב התיגאן תיבת ואתם ברביע" כהוציאם הכפ בגמיא נוטה י
 קריאתו לחולם ויהיו תלויים היו"ד גמי" לפי חרב ואת מלכה בטעם סבלה"
 החרם בשופר" אותה ברביע" והג אותה וכן מוכח בהרבוש שבתיגאן שתרגס
 יתה ולפי טעם הדפוס מה קשר לתיבת החרים הצל תיבת מלכה ולפי ספרינו החרים
 אותה קאי אהעיר לבד דשייך לשון זה גבי עיר לא גבי אדם וילכדה ביום השני היו"ד
 גמי" לעזר העין בשוא פשוט" וילחמו עליה היו"ד גמי" וילכדה את ביום שופר"
 ההוא רביע ברוב סת" וילחמו עליה היו"ד גמי" וילכדה ויחרימו הווי"ז גמי"
 כי ה' תיבת כי ברבע לא במהופך" וישב יהושע בפסט אחר"
וי ואל המלכים היו"ד גמי" כנרות הכפ גמי והנון רפה והשוא נע כי לא באה
 הגמיא רק להדחיק החידק נאן היה הנון דגש לא היה צריך לגמיא וחבירו ולקמן
 בפ' יב ועדין כנרות איז שם גמיא ולא דגש והשוא נח ויפלו בהם היו"ד גמי וכן ויו
 דירדפום" ואת כל ואת כל תרויהו הווי"ז בגמיא" החלקי הלא גמי" מן ההר
 מן חברון תיבת הקר במהופך" כמחלקותם לשבטיהם כלם בכל סת" וכמ"ל
 במסדה קטנה" **ב** וירישו ביו"ד א' וגמי" והמזעקתי המ"ש גמי" ויתנה
 ויו גמי" ובאשדות הבית בפתח ושופר" ירושלים בפסט א' והיא מלרע
 וכן בירושלמי" חפר החית בצירי" תענך העין בשוא פשוט והוא נח והנון
 בפתח וכן כולכו תענך שבכל המקרא כן" בנחלה הבית בגמיא"
ס ויהושע היו"ד גמי" חלליהם איז בחית גמיא והשוא נח וכן בפ' מטורת
 כן וכן מפורש במחברת הערבי"
יד אל יהושע בגלגל תיבת יהושע בפסט א' דרכה הדלת גמי והשוא

A

גע כו הוא פעל עבר לנקה "החיה יהוה אתי תיבת הסס במארכה ופסיק "כאשר
ביום שלח אתי משה תיבת כאשר בפסג לא בתלשא "רכחי הכף בדפוס רבתי ובספרצו
ליתה גם לא כמנעת בכלל חותיות גדולות "ועברכהו הויו געי "שקטה השוא נע אפ
אם איז געיה כי הוא פועל עבר לנקה על משקל הפכה שער לבן "מקצה איז בקוף
דגש וכן כולפו קראי כדכתב רדק "

טו בהן ביה לא בחיה וטעות נפל בקצת ספרים ונסב הגבול מבער לר
תיבת ונסב בתלשא שמא "הר הבעלה הגעיה תחת הלא "ויהי בבואה
איז כאן פסיק "תנה לוי איז כלמוד דגש ובקצת דגש "נתתני הויו בקמץ בזק
ועדר הויו שוא (עין צירי "וטלם הויו קמץ "ושמע המס פתח ויקתאר
הויו רפי "וענב הויו בקמץ "ארב הריס פתח "ורוכזה בריס לא בדלת "א
וינוס במס כתוב וקרי לא בסמך "וינפלה הטויה דגש "

טז וירד יבנה הויו געי והתבה במקף "המכמתת לא געי " **יז**
ליתת לנו נחלה בסגול הויו כי היא מלעיל מפני הגעיה היתה
לבני מנשה הנותרים תיבת היתה בטפחא "ואת ישבי דאר הויו בגעיה
תענך העין בשוא פשוט "ובראת לך תיבת געי "ויאמור יהושע העין
בפסג אחד והיא מלרע "

יח מתרפים הפא דגש "ויקמו טרם בקופ "ויתהלכו בארץ (גם בילוש)
הויו בגעיה וטעם מארכה בכף (תיבת בארץ בתביר וכה גם בירושלמיים
ההלכים לא ראונה געי "וישלך להם אזל ביה "מדברה הבית פתח
ומסיר עליה תריז וכה בירושלמיים "אבן בהן ביה והיא בסגול "הערבדה
לא געי "תצאות כצל כתיב וקרי "העמוני כתיב וקרי העמונה "

יט ואל תולד תרי תיבין ומקף והאפ בסגול "ועקלג הצדי געי והשוא
גע "סוסה הלא רפי "ושרחץ החיה בסגול והסין געי "הערים השא
לא געי "בעלת הבית געי "לדברת איז בדלת געיה והשוא שבית נח
וכן ניקדוהו בתרגום "עתה העין בחירק ולא רפה ומסיר עליה בכד ל רפה
הנעה מלרע "מצפון חנתן הצדי בשוא גם בירושלמיים "נקטת בתיו
לא ביה "ואנחרת הריס בפתח "והיותוצאתיו הימה והיו כצל בתי וקרי
מאלון האפ בעיני לא בפתח "לקום הקנפ דגש ובחולס לא בסורק "חרם החיה
בשוא קמץ "ויצא משם חקקה הקופין רפניות ובמוסרה קטנה כתיב

דהיא פלוגתא "ובני ברק הריס בקמץ "ויכלו במארכה **כ**
המועדה המס בגעיה " **כא** ויגשג הויו געיה **כב**

לתה

לתת לנו הלמד בגעיה והתנו בסגול ישיני השכמים האה הטפחה בתיבת שני
 וממטה בנימין בשופר וזקף קבצים הבית רפי והסוף נח ערים ארבע בפתח
 בסוף פסק וכן כולו ונחמטה דין המס ראשונה באזלל תענך העין בשוא פשוט
 והוא נח והנון בפתח דברת איז געיה בדלה ושוא שבבית נח וכדלעיל ואת עין
 גנים בוינו וממטה ראובן וכו' את קדמות בדפוסים פתוח שני פסוקים או ובכד
 גדול אינן גם בכל סף ובירושלמיים אינן ובגליון אחר מצאתי דכף השיב רבי האיי
 בתשובה רבדף חשיב להו הכא לא חשיב להו ועיין במוסדה דכד גדול שמבחוץ שהכריח
 בדליות שאיז כחן שני פסוקים או ובס' כל יקר כת' וצריך טעם למה לא כתבם כאן ואפשר
 כי להיות ראובן פתח בזכות הצלה יוסף לכך לא הזכיר בו בפרטאות שנתן ערים ארבע
 דפסיטא הוא שיהן כי טבעו להציל ויחזק צדיק דרכו עכל וירשנה וישבו בה
 היו געי **כב** ולרבהקו צו הבית רפי גם בדפוסים הקדמונים וכל דאורייתא
 פוניתה וכך הלם לונגאנו סס ויברכם וישלחם הווי' בגעיה המנשה
 הלא געי והסוף גע' נתן יהושע בפסא א' ויברכם הווי' געי חלקו שלל
 איביכם במחרכה לא בהביר המנשה ההא געי וכן כולו מזבח בפסא אחד
 והיא מלרע וישמועו בני ישראל בתרא הווי' געי מעל מעל בחרם מעל לעיל
 מוטע סמיכותו לשם שהוא מלטייל (דרך במכילוב) ויעננו בני ראובן וידברו הווי'
 בגעיה ויקראו בני ראובן הווי' געי בני ראובן ובני גד למזבח בקצת דפוסים
 קרי עך ולא כתיב ובכד גדול אינן לא כתיב ולא קרי גם בכל סף וירושלמיים איז סס
 תבה זו ולא תקשי לכ מה קראו לו כי כבר אמר לעיל כי עוד הוא בצובינו ויהיה פירוש
 ויקראו לו עוד וחסר במקרא בדרך כמה תיבות ופשוט ותכל דוד והרבה כן ודיבור
 של אחריו יוכיח כי זהו שקראו לו כי עוד הוא ועיין חשי' ורדק הוא האלהים ככל
 הוא בכל ספרינו גם בירושלמיים ובמסרה דכד גדול פליג די אינון דסמיכי ובספרים
 דילין לא מסיר עליה כלום מוכח דלא חשיב ליה בהדי אינון דסמיכי
כג ויהושע זקן הווי' געי ויקרא יהושע בפסא א' וחזקתם מאד הווי'
 געי תשתחוו הווי' ראשונה געי וירעתם הווי' געי ירוע תרעו בתרי
 פסטי להזריש את הגוים האה לג' את כל דלא כמנש כל בס' כד גדול
כד ולשפטיו הסין געי ויתיצבו יוד ראשונה געי ואתקלו את יצחק
 תיבת ואהן במקפ והתנו בסגול ובהכרח צריך להיות הטעם בטל בעבור סמיכו
 התנו וכדין כל תיבה המוקפת ואשלח את משה הניו געי ואגף בטעם שופר
 לכד ואוציא את הווי' געי ותגרש הדי' בסגול והטעם בגימל מלטייל
 בעיניכם הבית בגעיה וקריאתה נוסה לצירי כי ויז אהינו הוא המעלה
 תיבת הוא בתלשא ימין לא שמאית וישמורנו הווי' געי את כל העמים הלא געי

ויכתב יהושע בפסמא ח' וכן וישלח יהושע בפסמא ח' כי הוא שמעה השין געי
וישלח יהושע בפסמא אחד

שופטים

א ונלחמה בכנעני הבית געי וכן
הכנעני בתביר לא במחרכה וימצאו את אדני בזק היווד געי וילחמו
היווד געי ויגם אדני בזק הרלה בשופר והיא מלעיל וכן חבירו דלקמן צפת פתח
באתנח ובתוספת ה"א יהיה בקמץ כמו צפתה ד"ה ב' י"א ד"ק ח"ב ד"פ ר"כ ע"ב
וירדפו אחריו ויקצצו הו"ו בגעיה את בהנות ידיו הטפחא בתיבת בהנות
בהנות הבית בגעיה וקריאת השוא נוטה לחולם

ב וילכדה הו"ו געי ונתתה לוי הלמוד רפה שאין כאן את מרחיק שהרי ונתתה
הטעם בסופה זרושלם הרי"ש געי

ג ממעלליהם אין בשן געיה והשוא שבלמוד נח
וישכחו הו"ו געי וימכרם הו"ו געי הפרשדונה ה"א געי וכן

ה"א דהמסדרונה התמהמהם ה"א געי וילכדו את הו"ו געי כי בידאשה
כי בשופר הולך ובי"ת ב"ד געי ומקף קדשה הקוף בסגול צמאתי בלפוס חסר
אף ובמפרים דירז מלא באף ויעקף העין בפתח להבדיל בין זה שהוא לשון עייפות
ובין ויעפאי (ישעיה ו') לשון עופפות (ל"ה ד"פ ר"ב ע"א וד"פ מ"ט ע"ב)

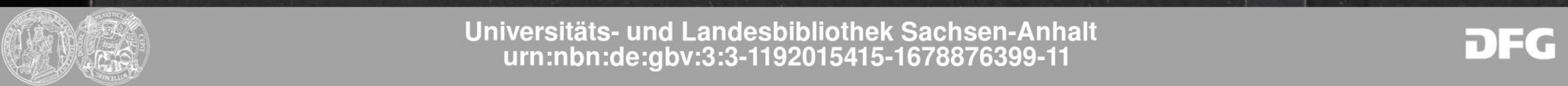
ד המקתדבים המ"ס געי כחצצעים החיה געי והשוא שבצדי נעי עוריו
עוריו וכו' שנים הראשונים מלרע והאחרונים מלעיל (ר"ד) לכבי אתנות

הפסוק
בשלח

צחורות התרגום על אתנן דחסיקן ומגזרה מחושקים בספ ומתבחרין כן היא
הבירסא בישנות והוא עד ח"ל זה בורר לו א' וזה בורר לו א' וכו' ופסו"ט חקקי לב
הקופיז לפניות והשוא נח ולכ השי ז"ל בפ' המשפטים ה"א בגשא בתענך
העין בשוא פשוט בכל סת והירושלמיים והוא נח והנון בפתח נחל קישון גרפם
התרגום נחל דקישון תבדיבון פי' דרך המים הביגרים במורד כשהן שוטפים ויורדים
במלעים הם מסתברים ומשברים כל הנשטף עמהם ומזה יש לפרש היא דפ"ב
דפסחים ולא במים הגדולים שיש לן בד"פ ללכ ע"א בהר"פ ז"ל עקבי הקוף דגס
זמחצה וחלפה התרגום בישנות פועלת וכן גרים הערוך

ה והמקב תרוייהו קמנז כולו ועיין ר"ד במזבח בפסמא א' והיא מלרע
בעפרת הרי"ש בקמץ וכי כרת בטפחא ויחבו הו"ו געי הספל
הקמך צירי יהיה ש"ל המו"ה דגס גס בירושלמיים

ו קרא טא הנון דגס גס בירושלמיים המללקים הקופיז לפניות וכן
חבירו והוא גע בעבור הגעיה שבלמוד בר"הם הכ"פ ר"פ וכו' ר"ד
והיה כאשר והיה במחרכה וכפ דכאשר רפה ח"רב בטפחא וישם י"א

את חרב בצירי ושופר צר רתה הצדי געי וירדפו אחרי מדין הויו געי וכן
 חכירו מבציר הבית רלי ולכ רדק הברקנים הקוף שוא קמץ
ח ילדה לו הלמד רפה ואתב בשדה האפ בשוא לבד ויבאו בית איהם
 האפ געי מן הקוצרוב בעל ערוגת הבוסס פת בדפ יע עב כי האפ בשוא
 פשוט שלח כמנהג עפ וכן מצאתי בירושלמיים ובמגילת בשוא פתח את צל
 ההרים את צירי ושופר ויקללו השוא גע ולמדיו רפיות
ט גלגלתו הבימל הסני בקמץ קללת הקוף געי והשוא שבלמד גע
י ומן בע עמוז ומן ביו גס בירושלמיים ומהלך אדום
 הבית געי שזמע בפסט אחד והיא מלרע
יא לאמר פסיק בין תיבת אדום לתיבת לחמד בכל פת ועד אבל כרמים במקנ
 לא בפסט בסת בשבת לג בבית ומדוע לא הצלתם ומדוע בתביר
יב האפרתי לא בפתח מה יהיה במחרכה במעל המזבח
 בפסטא והיא מלרע ויגדל הגער ויברכהו יע עד כאן מסיימתי
 גשא וכה בנוסחאות ישנות וכפ הלמ במזל ועיקר כי מיהנה הוא אין ביור
 שוא והיא נחה יוצאה במבטא עם המס וכה גס בירושלמיים וישמענה הויו געי
יג בגוית האריה ודבש הגימל בחירק והויו בשוא נח כי בגוית
 האריה ודבש הגימל בחירק והויו שוא נח
יד אבואה אל אשתי החדרה פתח באתנח לבנה מלרע והמס רפי
 לא כיאמר בכל התיגאל תיבת לא בשופר וכפ רפי ונז מצאנו
 טוב טועם למש הרב כל יקר כי יודע היה איס יהודה כי לא יועילו בזה אמנם
 לפנים שוא לאסרו להסיר תלונתם לזה בזה מלפת לא בשופר לפתחה לתיבת כי
 לומר כי באמת לא כן הוא מה שנאסור אותך וניתן אותך בידם שאינו כלום ונזה
 מתורץ דברי קיל גויס שאמרו תנו לנו אחד מכס ונהרגנו שאין מוסרין לרם
 כדאי בתרומות ופ' הרמבם ה' יסודי התו' לא שיודעי' היו שאין מעשיהם כלום
 ואין זו מסירה את היתרים היו רפי והיא יוצאה במבטא עם הלא
יז מושתי השין והינו דגש היפך רדק זל ויהללו אין בהא געיא והשוא
 שבלמד נח כי לא נפלה לו הלמד דגש ועתה דעו תיבת
 זעה בטפחא ודלכ דעו דגש הכבוד הדלת דגש כמטפא כי
 הוא חסר ויו ועיון רדק ויפן בטפחא על עם העין קמוץ בשם דן בבית
 לא בכפ ויכל הבית בקמץ ואיש ישאל
יח התפקדו הלא בקמץ לא חירק ויעלו עלות בתביר

הפטרות חקה

הפטרות נשא

בתיבת עולות " **כח** ויאמרו לני אחר תיבת מי ברביע "

שמואל א

הפסוק
יום ה'
של

א ובעסקתה יהא ופי בכל סת ובירושלמיים " ההעמדה הריש דגש לתפארת
והיא דגש (רדק) ולא תאכל הלפ בפתח בחסובי התגאן ובדפוסים וכדו
המוסרה ובקצתם הכפ בצירי " **אבלה** ל' חטפ כי הוא מקור ואין הלא סימן נקבות
וחד נאללה מצירי (עיין רשי ורדק ומוסרה והיא רפה עש " **תפניה** לא היולה עוד
תיבת ופניה במחרכה לא בתביר בכל סת " **ויזכרה** הויו גשי " **וישב** שם
המחרכה תחת היווד והיא מלעיל "

ב ישכבון מלח ויו בסת ובירושלמיים ועיין במרה שבת ובתל ורשי " **זער**
חגור זקף גדול גם בלד גדול " **אשר** אנכי שמוע בפסא א " **כי** לא כוונה
תיבת כי בתלשא ימין " **מעברים** חסר יוד קדמא " **ויתיצב** בפתח גדול
לא בצירי ומסיר עליה ל' פתח " **מקלקלים** הלמוד רפי " **והסוא** נח בכל הספרי
העזר העין בצירי וכן חבירו והיא דפי ז' בקמץ תפני הפסק האתנח "

ג **מקעלהבסא** המס בגשיא " **וישאתרו** להם וכו' הסין בשבולת
שמעליה (היא מן מלין דכתיבין **בשין** וקרי בסמך ופי במקום הסתר
ועיין במסורת התלג פ' ושכתי כפי ורדק הזכיר זה בשתם סת " **ויסבון**
מסיר עליה ג' והסין והבית דגשין " **עגלה** חדשה **אחרת**
החית בקמץ " **בארגז** הגימל בפתח וחבירו דכוותיה בכל סת " **כלו** מבעל
הלא ויא מבעלי האפ "

ד **פסיק** ותיבת גדול בתלשא ימין " **ויאמר** עד הנה המס בפתח גדול
(היא מטרע " **ועד** גבולך בקצת תיגאן ובירושלמיים ככ' ובדפוסים וקצת
תיגאן כתוב ואת גבולך וכן מוכח התרגום " **ורצון** הרדק וריל
כל שהיא לרע היפך המנהג וכך בתגאן לרע " **מהר** עתה אין
כאן פסיק בכל סת " **ולאתנות** הלמוד בקמץ וגשי " **בצלצח** צדי

שניה פתח באתנח " **תבוא** גבעת האלהים בכל סת ובירושלמיים לא גרמינן
תיבתא " **אשר** שם בצבוי הנון בחירק והצדיו שוא ובית צירי והשוא נח " **מאתכזול**
לחור והלפ בחירק והתיו דגש נרדק) **וישאלו** עוד בייז וכו' **הלום**
איש אין כאן פסקא בסת **הראיתם** הריש דגש שלא כמנהג וכן
הראיתם כי שלח בן המרצח הזה ועיין הרדק וריל זל " **ונעבדך** הכפ דגש
ז **ועתה** התיצבו הלא גשי וכן חבירו דלקמן " **וישב** חן את הויו גשי

וילחמו

הפסוק
מחר
הגש

כ וְנִפְלְאָה לָּהּ כֹּחַ בְּכַף הַתִּיגָאן הַקּוֹף בְּזִקְף גְּדוּל " עַל הַלֶּחֶם כְּתוּב עַל וְקָרוּ אֵל

מִבְּחֻדְרֵי הַמַּסְגֵּר גַּעֲ"י שֶׁלֹּחַ וְקָח אֵתוֹ אִי בְּקִצְתַּת תִּיגָאן תִּיבַת שְׁלֹחַ בְּטָרֵם לֹא

בְּאֵזֶלָה וּבְרוּבֵן בְּאֵזֶלָה וְשִׁיקָר " וַיִּשְׁבְּחוּ הַיּוֹ" גַּעֲ"י " **כא** אִסֵּר אֲנִי שְׁלֵחָה

הַלְמוֹד בְּפִתְחָה " עֲצָרָה לְנוֹ הַלְמוֹד דָּגֵשׁ כְּמַשְׁפָּט זֹלָתָה " בְּזֵה הַבַּיִת קָמַץ

וְאִין כְּאִין פִּימְקָה " בְּרַבְבוּתוֹ אִין גַּעֲ"י בְּרִים וְהַשּׁוֹא שְׁבִיבִית נַח " גִּתִּי בְּפִתְחָה וְאִם

הוּא סוֹף פְּסוּקִי וְכֵן כּוֹלְהוּ " **כב** הַגְּרָנוֹת הַגְּיוּמֵל שׁוֹא קָמַץ גַּם בִּירוּשְׁלַמִּיִּם

כִּי לֹא תִמְצָאךְ הַתּוֹ" גַּעֲ"י " מְרַדְּףִי אִין בְּמֹס גַּעֲ"י וְשׁוֹא שְׁבִיבִים גַּח " וְאָמַר לְהַרְגֵךְ אִין גַּעֲ"י בְּרִים וְהַקָּמַץ חֲמוּץ וְהַשּׁוֹא גַּח בְּכָל סֵת וְהִירוּשְׁלַמִּיִּם

וּבְפִלְגָתוֹת בָּא וּבִנְיָן גַּמְצָה דְּפִלְגֵי בְּקִרְיָאֵת תִּיבָה זֹו כִּי בִנְיָן קוֹבֵר כַּסְפָּרִים דְּיוֹלָן

וְבָא קוֹבֵר דְּהַרְ"ם בְּגַעֲ"י וְהַגְּיוּמֵל בְּשׁוֹא פִתְחָה וְכֵן הַבַּיִת רִדְקָה מִחֲלֻקָתָם וְכַד עֲרַנִּי

שֶׁהַפִּיטָה מִזְחֻלְפָתָה בְּרִפּוּס דְּלִטְוֹלָס הַתִּיגָאן בְּסִבְרַת בָּא אֲזַלְי וְלִכְן תְּרִיץ וְאִימָהּ הַכִּי

כג אִסֵּר סַגְרֵנִי בְּתִיבַת אֵת בְּצִירֵי וְתִלְשָׁה שְׁמַע " תִּנָּא גַח הַנּוֹן דָּגֵשׁ גַּם בִּירוּשְׁלַמִּיִּם " וַיַּעֲמֵךְ הַיּוֹד קָמַץ וּמְסִיר עֲלֵיהּ חַד

קָמַץ וְחַד פִּתְחָה " עַד הַבְּקָר בְּתִיגָאן וּבִירוּשְׁלַמִּיִּם לֹא תִיבַת חוֹר " יִשְׁאֵם

לָּהּ בְּסֵת וּבְצִירֵי הַסִּין " לְרִדְפֵךְ הַדְּלֵת רְפוּיָה וְהַקָּמַץ חֲמוּץ וְהַשּׁוֹא שְׁבִיבִית גַּח " וְהִיתָה נֶפֶס הַיּוֹ" גַּעֲ"י

בְּשׁוֹא נַע כִּי הוּא פּוֹעֵל עֹבֵר לְנִקְבָהּ " **כד** הַסִּיתָךְ בִּי הַבַּיִת רְפוּיָה " יִקְרָה הַקּוֹף

הַקּוֹף דָּגֵשׁ בְּמִקְצָתָן וּבְחֲשׁוּבֵיהֶן דָּגֵשׁ " וְזַע " צִיבְרָלֵג בְּגַעֲ"י וּמֵלֵא יוֹד

וְהַשּׁוֹא נַע " וַיִּשְׁבֵּב הַסִּין קָמַץ " הִירוּחֻמְזֵי אִין דָּגֵשׁ בִּינֹד גַּם בִּירוּשְׁלַמִּיִּם

וְהַיּוֹד יוֹצֵא בְּמַבְטָא עַם הַלֵּא וְהַשּׁוֹא גַח " **כה** לִבְנֵי שׁוֹמֵר לְרֵאשִׁי בְּאֵזֶלָה

לֹא בְרַבִּיעַ " וְלִבְרָהּ הַמַּסְגֵּר רְפוּיָה וְהִיא לְרַעֲ" גַם בִּירוּשְׁלַמִּיִּם " וַיִּתְבַּדָּה

לְרַעֲךְ הַיּוֹ" גַּעֲ"י " כַח לֹא הִיָּבֹו בְּפִסְטָא " וְהִיא לְרַעֲ" **כז** בְּעֵין הַבַּיִת בְּפִתְחָה " **ל** צְבָלֵג הַצִּירֵי גַעֲ"י וְהַשּׁוֹא נַע וְכֵן כּוֹלְהוּ

וְהַלְמוֹדִין בְּפִתְחָה " וַיִּנְהַגּוּ הַיּוֹד גַּעֲ"י " בְּשִׁפְמוֹת אִין בְּסִין גַּעֲ"י וְהַשּׁוֹא

גַּח " הַיְרַחְמוּאֵלֵי הַיּוֹד דָּגֵשׁ וּמְסִיר עֲלֵיהּ פִּי " וְלִכְלֵל הַמְּקוֹמוֹת הַיּוֹ" גַּעֲ"י

וַיִּקְוֹמוּ בְּטָרֵם " בְּבוֹר עַשְׂן בְּבַיִת לֹא בְכַף וְכֵה גַם בִּירוּשְׁלַמִּיִּם " **שמואר שני א** נִשְׁעַן הַעֵין בְּפִתְחָה " וְאֶעֱמֹד הַעֵין בְּשׁוֹא

פְּסוּטָה וְהוּא גַח " וְאִמְתַּתְהוּ הַיּוֹ" בְּפִתְחָה " וְהַרְבֵּי לְבִי כַחֵי כ' וַיִּדָּהּ וְהַרְבֵּעַ בְּפ' צָחוֹת נִתְּנוּ טַעַם לְפִתְחָה גַם הַרְבֵּי עֲרוּגַת

הַבֶּשֶׂם וְכֵן אֲדוֹנֵיהוּ לְהַקְדֵּמְתוֹ לְמוֹסְרָה רַבְתָּא " וַיִּקְפְּרוּ הַיּוֹ" גַּעֲ"י " לְשִׁלְרָן

בְּפִסְטָא א' וְהִיא מְלַרַע " **ב** וַיִּמְשַׁחוּ הַיּוֹ" גַּעֲ"י " וְהִין לְבַע חוֹלֵי

וַיִּזְ" גַּעֲ"י " לְקַח אֵת אִישׁ " בְּאֵזֶלָה לֹא בְרַבִּיעַ " כּוֹמְחָנִים מַסְ" **ראשונה**

ראשונה

זה אחר זה והיא שיטת המלך זל והירושלמיים "ואשלים תביר" את גררי תביר בקרב
אין בבית געיה ואפי' למחלול דפול דהבית בגעיה אין השוא נע כיון דהתיבד מקפית
והיא לשיטת התיבאן כמש' במחבתתה' (ועיי' מש' בפיר השירים בתעבת ודמה לך
לקשתחות הלא גע' כשמועכם בלפ' לא בבית ופועות נפל בלד גדול ושלחתם
כן הוא בפה ובירושלמיים הו'ו בשוא והש'ן בחיל'ק

וך בקללו הלמדו רפי' והסוא נע מפני המאריך "תחת קללתו כתי' קללתי וקרי'
קללתי והלמדו רפי' והסוא נע בעבור הגעיה שבקוף" וילך דוד ואנשיו בדרך
וכאן יש פסקא בדפוסים ובתיבאן אין כאן פסקא

זך והוא יגע בפסגה
א' והיא לדע' ועממ' השמע' בפסגה א' והיא מלרע" אל אבשלום את
הרעה כצל'א ולא על' בערבות המדבר כצל' איה אחימעץ בשופר לא בדביע
אור הבקר זקף לא רביע' מלו דבר ביו' לבד" רכב על הפרד אין פסיק כי אם
שופר לבד" כו'רף השוא נח כי אין מאריך במס' ויעבר הו'ו
געי' לאפיו ארצה ויאמר ברוך ופ'ו ספקא באמצע הפסוק

חך כאשר יתגב' במקצה ברביע' ובתשובה'ן בשופר מהוסך וצע' וולעמסא
תכרו'ו אין געיה בתיו" וישלחו הו'ו גע' ויב' היו' בפתח ומסיר עלי' עט'ו
והוקענא העין בשוא לבד" ויעף דוד העין בפתח להבדילו מן ויעפ' אי אחד
מן השרפ'ים ויהונתן בנו במקף והנו' גע' וכ' בירושלמיים יערי העין בשוא

טך לבד והוא נח" כב' סלעי לרע" חשרת החיה גע' והשוא נח מפני טעם המדקף
ול' בירושלמיים יב'שני היו' גע' ול' בירושלמיים ועיניך על רמים תשפיל
תיבת ועיניך במארכה לא במפחה ותיבת למע' בטוחה ובה' ניחא דחוזר תשפיל
ארמי' משאכ' אם תהיה הטוחה בתיבת ושניך דחוזר תשפיל לתיבת ועיניך והוא היסך

הכוונה וכן מוכח התרגום ותרגוני' הזין רגושה גם ברוב הדפוסים והודגשה הזין לחסרו'
האפ' כמו ותאזרני וכמו ויבשרהו כמו ויבשרהו וכ' בס' ערוגה הבסס דפ' זל' לא
וא יקשה בעיניך אל' בגמרא שבת דהש' לה בר פפא מל' אחי ורבעי זריב וכו' כדרכי
אבהו דאל' אבהו רמי' כתי' ותזרני חיל' וכתי' ותאזרני אחי דוד לפני הקב' רבש' זריתני

וגרזתני ע'פ' דהתם דריש למסורת דכתי' חסר אפ' לא מוכח הקריאה ולזה תמצא שכתב
נשי ע'לה ותזרני חסר אפ' לשון מזרה זריתני דרי' לך בפירוש דמכח חסרון האפ' דרשו כך
לבד' שאם מפני הקריאה אם הזין רפוי' מלתי' דפשיטא היא שהוא לשון זרייה ולא בעי'
לפרושה ודוק" כג' הקם' אין בקוף דגם בירושלמיים "אחד כתיב בדלת וקרי'

אחת" בחרפם אין געיה בחיה והקמץ שבחית חטף והשוא שבריש נח (ועיי'
ר'ק ו' מלך" הוא'קם בתלשא ימין" בן איש חי כתי' חי וקרי חיל' בקפריים
המדוניקים ול' התל' בתוספת ברכות דפ' יה' ע'ל' מקב'צ'ל' מס' גע' חלץ הפלטי

לשביעי
ש
פסח

החיות

החיה בצירי בכל התיגאן " הענתתי הנון דגש (התוין רפניות) בחררי ההא בשוא פשוט
והוא נח וההא דגש מפני השוא שתחתיה " בחררי החיה בשוא פשוט והוא נח "

כד דנה וענן הנון פתח לא קמץ והיור דישן דגש " שבזונה פואות השין גשי " ויקם דוד בבקר ודבר וכו' אין פאן פסקא " חזה דוד הנון צירי " מזבח ליה
בפסא א' והיא מלרע " והכונרצים הבימל דגש גם בירושלמיים ולכ דוד בשרשים " דוד
מזבח' בפסא א' והיא מלרע "

מלכים א'

הפסוק
ח"י ש"ה

א ולא יתם היור בחירק בכל הפסרי ויבוצאו הויו גשי ואדניה
האפ שוא פתח בכל התיגאן ומסיר עליה ח' וכל בלד גדול " ואת נתן ואת הגברים
הויו גשי " וארצינו דוד האפ שוא פתח וענין במוסרה סוף ס' וישב " בשכב אדוני ליה
בכל התיגאן הכף רפי' ומסיר עליה ל' רפי' והטעם עלה מארחה לא בתביר בכל התיגאן וכל
בלד גדול והירושלמיים " וזריא הויו גשי " יחי ארזני המלך דוד לעולם בחשוביריהם
יקי במארכה נדע " ועד כאן מסיימין הפסוק ח"י שרה בקפודות ישנות ולכ הרמבם ז"ל
ויצדל הויו גשי " ויתקעו הויו גשי " לברך תלשא ימין " בקרנות המזבח בפסא א'
והיא מלרע "

הפסוק
ח"י

ב לשמר מצותיו הג מצותיו בלא ויו היפך קצת דפוסים וכן
בלד גדול ובכל קת וכמו במוסרה דחשיב תיבות דנסיבין ומלך ולא קחשיב הך
בהדיהו ש"ה דהיא בלא ויו תיבה זו כגדמתינו " ועד ותיו מוסיר עליה ה' מפקין ויו בלישנא
שיבתו בקצת מפת מצאתי השין בגשיא וכן בדין מטעם התביר וכן תנייתא דלקמן " כ
קללני הקופ בגשיא והשוא נע ברוב התיגאן המדוקדקות " ואשבע האפ בחירק בכל
ס' לא בסגול " את ידעתי השין בשוא לא במתח בפת והירושלמיים " שמו לעיל כולו
בדמן חד דאורייתא כי שמו חנה בביר " כי מיהוה אין ביוך שוא וקריאתה נחה בכל פת
ולמה את שאלת אין דגש במ"ס גם בירושלמיים וקריאתה לרע " כאשר דבר הבית
בצירי " ושבו הטעם בשין והיא מלעיל " ויחבש הויו גשי " וילך גתה הנון רפי' "
ויביאה א עיר דוד בפסא א' גם בירושלמיים והיא מלרע " ותתן לו בן כר ויהיו
בתביר " לב שמע' בפסא א' והיא מלרע " זהבני הבית דגש כי הוא דחיק' ותגו
את החצי לאחת בפתח ומסיר עליה ו' שקפ פתח "

הפסוק
ח"י

ג ואחישר על הבית הויו גשי " ערל המם בפתח ואס הוא סוף פסוק וכן כולו
תענך העין בשוא לבד והנון בפתח " צרתנה הצדי בגשיא והנון פתח: ליקנעם
בנון בפתח והנון בשוא לבד גם במ' הושע נזכר גם בנון בשני מקומות ובכל גדול מסיר עליה
שבחון לחור גמא דפלטג על ספרינו " חוששי השין קמוץ בלך ארות גשי והשוא נע "

הפסוק
תדומה

ד אישלח חירם הויו תלשא ימין גם בירושלמיים " תאמר המם צירי " וישלח חירם
בסופר מהוכך לא ברבע " ליסד הבית ד' קמץ וכל אתנח וסוף פסוק כוונה " ויפסלו הויו גשי " חלוני שקפים הטפחא בתבת שקופים בתיגאן " אבן שלמה
מוקע נבנה תיבה שלמה במארכה ותיבת מוקע במופחא בכל התיגאן "

ובלולים הלמוד דגם בכל פת" וינאחד לא מפיק אף בכל התגוא" ויעבר השין בשוא
 פתח בפת" במקצות הקופ רפי והשוא נח" ממב"קלע בקצת תיגוא" והידושלמייס פסיק
 אחר מסב" ותבורות המס רפי בכל פת" והידושלמייס וכולכו אחר" האיל כוזוזות
 האיל מאדכ" וישלח המלך שמה ויקח את וכו' כאן תחלת פסקא" בן אשה
 אלמנה הוא בטעם אגיל ואת בפת" קוצבן אין בצדי דגם והיא רפי כי ראני
 היה להיות מלח" ופקעים מתחת לשפתו סביב פסיק אחר תיבת לשפתו השלבים הסין
 דגם וכן כולכו" לאריות הלמוד פתח" וחשוקיהם הוין פתח והיה בשוא פתח" עגול
 סביב כאן יש פסיק" ותמרות התנו געי והמס רפי" וכן כולכו ברעיל פי" ו" וישם עשרה
 כורות כאן תחלת פסקא" צרובין בכל התגוא" אין בצדי בעיה והשוא נח" וכו' בידושלמייס
 והתו רפי ועינך לבוכה יבטו" אות ומופת בניקוד התרגום שבתגוא" שכן הוא"
 והמלך דגם הקופ בפתח בכל התגוא" לר"ל לר"ת" לר"ל תי" רפניות והמ"מ וקמ"מ
 ה"א בגעיה והשוא שבמס נע" א"ז יקהל" אין פסיק אחר תיבת א"ז"
 להעלות הלמוד געי ונוטה קריחתו לפתח" ויאריכו הוין געי" יטן בטעם
 רביע" א המקום הה"א באגלא" לשמעל בפסוא א' והיא מלרע" ותתל"ל הווד געי והשוא
 שבלמוד נח וקמדין רפיות" ונשא בו א"ה השין בשבולת ימניה ועיין לומברונו ודוק במס
 ובתרגום" מנבחה הב"ה פתח" והתפללו הה"א געי והלמודין רפניות נשוא נח כי אין מאריך
 בפה וככ" בהנגפ הבית געי" והתחננו הה"א געי" וזדוטר הוין געי" אשר
 שבו אותם תיבת שבו מלרע כי היא לשון שביה" לנחלה הלמוד געי" ל"ס
 מלפני הוין באגלא לא בפסוא בכל פת" גם בידושלמייס" והמלך הוין געי" ארת
 זבח בצירי וסופר" ויחנכו הוין געי" בעת ההיא הבית בגעיה" ויחזיקו הוין געי"
 נשא בקצת חסובי התגוא" הוין בקמץ והרדך כפב בשורש נשא שהיא מהכבוד" וצט"
 את לזר קמץ ב"ק" בידושלמי בפסוא א' גם בידושלמייס והר"ש בגעיה"
 וקמץ ומלכה המס בגעיה וכולכו אחר" ויבא ירושלמה חסרה יוד והוין יוצאה
 במבטא עם הלמוד כאן כתובה בפועל דלכך נקוד שוא אחר הפתח כאן הוין
 כתובה" נחשב השין קמץ" נשאה האף בחולם לא בצדי" לשמעל את חכמותו בפסוא
 א' והיא לרע" כאבנים הכפ בקמץ" עמנות המס שוא קמץ גם בידושלמייס"
 צדינות השוא שבולת נע כי הצירי תנועה גדולה" דבך שלמה הב"ה בקמץ"
 אף שהוא סמנע וזל מהר"ן מלך רבי" ונה כתבו עם הזרים שבאו קמץ שלח בהפסק"
 ומנבחות הוין געי" אקדטנה בקצת חסובי התגוא" הריש בשוא לא בקמץ וצט"
 ויקס י"ן שטן תיבת השס בשופר הפוך ואין אחריו פסיק גם בידושלמייס ובכל גדול
 ודוק" ויאמר ל"א הלמוד דגם תלתא איגון בפסיק ודגם ועיין במערה"
 תשלחני הח"ה בצירי" וישתחוו הווד געי" היות כיר אין כאן פסיק" כל הימים
 אין כאן פסיק" אצורף" הלפ רפה ומסיר עפיה תר"ן"

הפסוק ויקרא

הפסוק סקודי

הפסוק יוס' דסוכו

הפסוק יוס' ב'

כ ויהי כשמע ירבעם איז כאן פסיק בכל התיגאן " מעט המלך שלמה הג' בכל
 סת' ובירושלמיים וכל' איכא שלמה המלך " וישלחו ויקראו לו הו"ו גשי"
קט הקוף בגשיא והנוץ דגם בסת' ובירושלמיים " העמוס " שוא שבשן נח' המלך'
 דברו לאמר בתרין פסקין בכל סת' ובירושלמיים " מקצות איז דגם בקוף " ט
 לעגלים למוד קמץ ומסיר עליה ל' " המזבח בפסטה א' והיא
 מרלע " הנה המזבח בפסטה א' והיא מרלע " על המזבח בפסטה א' "
קל והיא מתנכרה הטעם ספ' בכפ' אך דלקמן לרע כי הרביע בכפ' " וימלך
 נדב תביר " ושבוע עשרה שנה הו"ו גשי" " ולהעמיד הו"ו
 גשי" " מלך אסא מלך יהודה כה' בכל התיגאן גם בירושלמי " ונראה לרדת
 טעם שנקרא כן לומר כי ראוי ליקרא מלך מעיקרא אפ' שלא המליכוהו " ויסור
 מגבירה בפסטה א' והיא מרלע גם בירושלמיים " לאשרה הלמוד קמץ " בעשא
 הש"ן בשבולת שמאית ובירושלמיים וכן כולם וטעות נפל בדפוסים ובכ"ד גדול לא
 השוה מרותו " הנותרים איז כאן פסיק " ובין אבי במדויקדק נמצא בין אבי בלא
 ו"ו וצ"ע " לך הפקדה הט"א צירי " ובחטאתו הדרבן בו"ו וכן חבירו דלקמן "
קכ חנני הטעם בגון " ותלך בדרך איז פסיק אחר ותלך " בין חנני אחתי בגון קמיתא
 והיא מלעיל " להיות הבית הלמוד גשי" " ויקן את הקר אתי ב"ור "
קכא ופנית לך הלמוד דגם " ותלך לקחת הקוף בפתח ואתה " בא ל' בתביר בפר
 הכפ' פתח " עגה הגימל רפי' ושדשן עוג " בותרה בו הבית דגם כי הוא דחיק "
 ו" אלקי הא קמץ וכן האי דלקמן ומסיר עליהן ח' קמץ " והרעב חזק הטפחא בתבת
 חזק גס בכ"ד גדול " ויחביאם הו"ו גשי" " הצהרים ההא בכולהו
 גשיא " בצהרים הצהרים " ויצקו בגשיא והשוא נע " ויתפשוש הו"ו גשי" "
קכב התקדרו ההא גשי" " כילא טוב תיבת ט' במקפ' לא בתביר " עגד
 הגימל רפי' " אשקהנא הש"ן שוא לבד והש"ן דגם ורד' חולק "
קכג לך התחזק הש"ן בצירי ורד' חולק וסובר שהוא פתח " תמנה לך הו"ו גשי
 והלמוד דגם " מלאו המס קמץ " באפר הבית קמץ "
קכד אל נבות לאמר תבה לי " יש פסיק אחר תיבת לאמר ותיבת לי הלמוד רפי'
 וכולהו דבענין בכל סת' לרדת אל כרם בשע תבירי " המצאתני ההא
 גשי והשוא שבמס נע " הקאית ההא בגשיא וקר יתה נוסה לפתח "
קכה הידעתם ה"ור יוצא במבטא עם ההא והשוא נח כי איז מאריך בהא מקבאים
 המס גשי " ורברת טוב הט"א דגם כי הוא אתי מרחיק " תוכל הכפ' בקמץ
 וצ"ע " והאכלהו בחשובי התיגאן באזלא " שמוען בטפחא לא במארכה בכל סת'
 ובירושלמיים " לא תלחכו הו"ו דגם כי לא בטעם יתיב מוקדם " וישתחור
 ה"ור גשי גם בירושלמיים "

מלכים ב'

א

המבלי ההא בפתח לבד ועייז בפ' בשלח אשר עלותו שם השין דגש וכן חבירו דלקמן המבלי ההא בשוא

ב

פתח וגעיה המבלי ההא בשוא פתח ולא געיה
והסין בשוא לבד ורפי וכן דלקמן יאבדא השין
ולך בירושלמיים וכן כולו ויבקשו ג' במחרכה לא בתביר וג' בטעם מקף ומחריך
ויאמרו אנשי העיר איז כאן פסקא ויקללם איז דגש בלמדין והן רפין כי איז
געיה בקופי כי לולי פני יהושפט תרויהון בתביר המנגן ההא געיה והמס רפה
והשוא געיה ועתה לשלל האפחא בתיבת ועתה עם בירושלמיים

הפסא
נירה

ויאמר איה אישע תיבת ויאמר במרס הנה חרדת אלינו איז פסיק אחר תיבת

הנה להדפה ההא רפי העלים העין בשוא לבד והוא נח וכן נמסר בפ' קדושים

האלהים אני ההא בפתח וגעיה ולהחיות הויו געיה מלאך לאמר האפ בקמץ
וירד בקצת חסובי תיגאן באגלא בהשתחוויתו בפסא א' והיא מלרע והירושל'

פפר כסף ככר במקף והכף בפתח כי היא סמוכה אנה ואנה כון ראשונה
בסגול ובזרעך הויו געיה ויגזרו הויו געיה וישלך שמה הלמוד בצדי וטעם

במקף סגים ורכב במחרכה ובקשתך הויו בגעיה כעת מחר איז כאן
ככל מ' וירושלמיים אשר למלך בתלשא ימין קול סוס בלה ויו בכל ס' ובירושלמי

ולכ בקצת דפוסים חדשים מוגהים ויהי כדבר ויהי בפסא וסאה סלת השוא נח
ואפ אס יטעא באיזה ספר געיה ביו יען שהתבה במקף את אשר את בצדי

ושופר וזה בנה ההא רפה בכל ס' עזבה הוא מקור והיא לנקבה ואעפי ט

שהיא רפה והמסרה עליו תרין עזבה יתומיך אבי אחיה ודין למדנו מזה שהעין חטופה וצע

וילך בדרך בשופר ואיז כאן פסיק ואת שרי הרכב וזה בסגול ומקף

ולך רמות הטפחא ברמפ ובאת שמה הסין דגש בכל ס' והירושלמיים כי
הטעם בבית ובאת ולקחת פך ההא רפה ולא תחכה בקצת חסובי התיגאן

הכף בצירי המושגע השוא שבמס נח עיין במחברת העדכי של תאג ירושלמיה
חסר יוד והלמוד נקרא עם יוד כאו כתוב כך ולזה תמצא אחר קמץ שבמלוד שא רמז שס

חאו להיות יוד וילך מרמה היווד כפכה בכל ס' לא בחירק והיתה גבלה הויו געיה

וירד וקלחמו ההא געיה ויקראו ביווד אחת ומוטטרה בגעיה והוא געיה את

יהוא לאמר בשופר הפוך ואיז כאן פסיק ספר שפית איז כאן פסיק בין ספר
לסניה ואתה רגהו ההא בסגול לא בשוא ארצה האפ קמץ בזקף קטן

יהיו את בתביר ותקע הויו בקמץ לא בחולפס ומקטרים הויו געיה

המתבן ברוב התיגאן המדוקדקים איז בהא מחריך ואכ השוא נח
ויעל מעל בטפחא ויוזכר בן שבעות בכף ודיש ומסיר עניה ל' כאש

ק כַּאֲשֶׁר חִזְקָה הַשּׁוֹא נַע כִּי הוּא פּוֹעַל עִבְר לְנִקְבָּה " אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יָמוּת כִּן צָרִיךְ
 לְהִיט מַטְב וְקָרִי יִקְתָּאֵל הַיּוֹ דַּגֵּשׁ בִּתְקֻלְבְּנֵי לְאַשְׁה בַּמַּפְחָח וְסוּפֵר " וְנִשְׁאָר
 הַיּוֹ גַּע " הַתְּעַרְבוֹת " בֵּית רַפֵּי " וְכָן תַּחַת אֲבִיו הַטַּפְחָח בְּתִבְתֵּי אֲבִיו " בִּיד
 יִרְבַּעַם מֵאֲרִיךְ וְטַפְחָח " וְיִמְלֹךְ יִרְחֵ " בְּמֵאֲרִכָּה " וְיִתְד לְבָרִי פִקַּח יִיתֵר בְּמֵאֲרִכָּה "

י יְרוּשָׁא הַשֵּׁן דְּגוּסָה " עוֹד הַעַם תִּבְתֵּי בְּרַבִּיעַ " וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּפֶתֶל לֵב " וְכָל
 גַּם בִּירוּשְׁלַמַיִם " וְכָן וְיִתְפַּשֵּׂה הַשֵּׁן וְהֵלֵל בְּקִמְצָן וְהֵלֵל דַּגֵּשׁ " אֵת דְּמוֹת הַמִּזְבַּח
 בְּצִדֵי וְסוּפֵר " וְאֵת הַמִּזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת הַבָּיִת בְּצִדֵי וְהַחֵית בְּפֶתַח וְהַטַּעַם בַּה אֲרֵי

י בְּכָל הַתִּיגָאן וְמוֹסֵד עֲלֵיהֶ ב' " הַחֵי צוֹנָה הֵלֵל בְּגַעִים וְהַזְקַף בְּכָל סֵת הַיִּפְךְ הַדְּפּוֹסִים וְעֵיךְ לִידֵי
 וְכָן הוֹשַׁע עִבְר בַּפְּסָטָא א' וְהִיא מַלְרַע " לְמַלְךְ אֲשֶׁר בַּטַּפְחָח וְאֲתַנַּח " בְּשִׁנְדָּה
 בְּשִׁנְדָּה בַּסּוּפֵר וְזָקַף " בְּחֻלְחָה הַחֵית בַּשּׁוֹא פְּסוּטָא וְהוּא גַח " מֵצוֹתֵי וְקוֹתֵי חֵינְרֵי
 בְּלֵא וְיוֹ קֵמָח וְכֵן גַּם בְּקִצֵּת דְּפּוֹסִים " לְבִלְתֵּי בְּמֵאֲרִכָּה עֲשׂוֹת בַּטַּפְחָח " בְּחֻקְוֹרַת
 בַּסּוּפֵר " יִשְׂרָאֵל בְּזָקַף " וְיִרְאָ יִשְׂרָאֵל הַכְּתוּב וְיִרְאָ בְּכָל סֵת " וּבְדְפּוֹסִים פְּתַב בְּדִלְרַת
 וְכַתֵּי לִידֵי שְׁהוּא מַגְזֵרַת מַנְדְּרִיכִס וְפִי הַרְחִיק אֵת יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵרֵי ה' עַשׂ " וְלִגֵּי סֵת יִתְכַן
 לְמַעַם הַכְּתוּב מַגְזֵרַת וְשִׁמְתִיךְ כְּרוֹחֵי שַׁעֲיָנוּ פִּינְוֹן וְלִכְלוֹךְ אִו יִהִי פִירוּשׁוֹ ל' רֵאִיִּיה
 מַמַּשׁ וְהַכּוֹנֵה שְׁכִינֹן שְׂרָאֵה יִרְבַּעַם שֵׁאִיז יִסִּיבָה בַּעֲזָרָה אֵל לְמַלְכֵי בֵּית דוֹר עֹמֵד וְעָשָׂה
 שְׁנֵי עֲגֵלֵי זָהָב וְהָרִיחֵ אֵת יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵרֵי ה' " וְקִמְעָנָה הַמַּשׁ גַּעִי וְהֵלֵל לְבַסּוֹן לֵא אֵלֶפ "

י וְסַפְרָוִים כְּתִי כֵן וְקָרִי וְטַפְרָוִים וְהוֹיֵן בְּקִמְצָן " וְיִשְׁבֵּי הַיּוֹד בַּחֹלֶם " יִרְאֵוֹ הַיּוֹד
 בְּגַעִים שְׁהוֹ ל' דְּחִילוֹ " בְּרַגְלֵי הַגּוֹן גַּעִי וְהַשּׁוֹא נַע וְהַגִּימֵל בְּפֶתַח " בְּבִחֵן בְּכָל סֵת
 וְהִירוּשְׁלַמַיִם בְּעֵץ לֵא " בְּלִיף הַיִּפְךְ הַדְּפּוֹס וְהַדֵּק וְכֵן גִּי הַגִּאוֹן רַבִּי חֲנַנְאֵל מִבֵּיאוֹ רַבִּינֹו
 בַּחֵי פ' קְדוּסִים וְעַשׂ " תִּירְאֵוֹ מַלְחָא וְגַעִי וְכֵן כּוֹלְהוֹ "

י וְיִמְרֵךְ בְּמַלְךְ בְּמֵאֲרִכָּה לֵא בְּתַבִּיר " לְהוֹשַׁע מַלְךְ יִשְׂרָאֵל בַּפְּסָטָא אַחֲרַת "

י בְּחֻלְתֵי הַחֵית בַּשּׁוֹא פְּסוּטָא וְהוּא גַח " חִזְקָנָה בְּלֵא וְיוֹ בְּכָל סֵת וְהַטַּפְחָח וְקִצֵּת
 דְּפּוֹסִים " וְיִתְפַּשֵּׂם הַיּוֹ גַעִי " וְאֵת רַב סְרִיסֵי " יֵשׁ כֵּאֵז פְּסִיק " רַב־שָׂקָה כָּל רַב־שָׂקָה
 כְּמִיבִין בְּתִרְיָן מַלְיָן וְמִקְפֵי בִיעִיָּהוּ בְּכָל סֵת וְיִירוּשְׁלַמַיִם " אֲשֶׁר בַּמַּסְלֵת " בְּמֵאֲרִכָּה
 לֵא בְּזָקַף " בְּטַחַת לֵךְ " הַלְמוֹד דַּגֵּשׁ כְּרִיךְ כָּל אֲתֵי מַרְחִיק " תְּשׁוּתַחוּ הַיּוֹ גַעִי "

י וְיַעֲמוֹד רַב־שָׂקָה הַיּוֹ גַעִי " לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּדִּי " בִּיּוֹד בְּכָל סֵת וְיִירוּשְׁלַמַיִם לֵא בּוֹיֹו
 וְאַרְפֵּךְ הַלֵּא פֶתַח וְהַטַּעַם רַבִּיעַ " סְפָרָוִים הַיּוֹ קִמְצָן "

י וְיִהִי כְּשִׁמְעַל בַּפְּסָטָא א' וְהִיא מַלְרַע " אֵל יִשְׁעִיהוּ הַשֵּׁן גַעִי וְכֵן חֲבִירֹו
 וְיֵאמֵר לְהַם יִשְׁעִיהוּ " וְיִשְׁמַע לְ תִרְחָקָה בַּחֵית לֵא בֵּא " הַרְיָמוֹת מְקוֹל קוֹפ
 דַּגֵּשׁ " וְאַחֲרַב הַשּׁוֹא פְּסוּטָא " לְהַשְׁוֹת כֵּן הוּא כְּתִיב וְקָרִי בְּכָל סֵת וְיִירוּשְׁלַמַיִם " מ
 הַנִּשְׁאָרָה בַּחֲסוּבֵי הַתִּיגָאן הַטַּעַם בַּאֵף וְהִיא מַלְעִיל " כִּי מִיְרוּשָׁלַם בַּפְּסָטָא א'
 וְהִיא מַלְרַע וְהַמַּשׁ גַּעִי " וְאַל הַעִיר הַזֹּאת בַּטַּפְחָח לֵא בְּתַבִּיר " דוֹד עַבְדִּי

סוף

תיבת דוד בטפחא ווארמלך בדביע קשוחה המס בבעיה אסרחדן הא
 געי ויתפלל במארכה לא בזקפ' **כ** אנה מלרע ית בקצת תיגאן תיבת
 השם באופר והטוב בעיניך ברוב התיגאן ובטוב וצע אלחזקיהו
 באופר ואין פסוק בגיר במקפ' למעני בקצת תיגאן בתביר וצע דבלת בקצת
 מחסוביהן דבלת הדלה בחידק והלמוד בפתח ואת בית כליו לב הטא כל לא
 כתוב ולא קרי **כא** ויעבר הויו געי ובירושלם אין אופר בר' ש
 ולכל הויו באזלא ר' חן כאן פסוק את הרע הריש בקמץ
כב מבצקת הקמץ חטפ והשוא נח והקונ בפתח לחזק את בודק הבית לב
 תיבת את גם בקצת דפוסים לב לה ויתן חלקיה בדפוסים ביו ובספריו
 ובירושלמים בלא ויו לעשות במארכה ככל הפתח בטפחא ויקטרו הויו געי
 בישקיער הבית געי על אבתך לה כמו אל עיון דלק וכה גם בדפוסים
כג לירושלם באדמות הריש געי ובפסטה א' והיא מלרע כי אין בלעג
 פסטה ואת המקטרים הלא געי והשוא נע והמס רפי לירח בפסטה
 א' בחות לבד והיא מלרע ולמקלות הויו בשוא והלמוד פתח כה בכל המפרים
 ובכד גדול נפל טעות מחוץ לירושלם א נחל קדרון תיבת לירושלם בפסטה
 א' והיא מלרע ואת המזבח אשר הויו געי אשר על הגרעלית הגג בפתח
 במדוקדקות ואת הבמות הויו געי ויטמאהו הויו געי על המזבח בית
 אל הבית בצירי ואם הוא סמוך וימלטו עצמותיו הויו געי ככל אשר עשו
 אבתיו ככל בטפחא בכל סת נכה ברבירה בית ראשונה בדגש בסת ובכד גדול
 וצע ובשאר דפוסים ברפי מואה פקד תיבת מואה בתביר וכפ דכבר דגש לתת
 לפרעה נכה הטפחא בתיבת למרעה ואת גרודי אין כאן פסוק ביד עבדיו
 הטפחא בתיבת עבדיו אשר שפך בסת הפא פתח ובדפוסים קמץ ומסיר
 ענה קמץ בזק בין שבוצה באזלא בסת גם בדפוסים מדוקדקים היפך כל גדול
 שטעי טעם פזר ואת כל השרים הויו געי דלת בטפחא היתה בירושלם
 בפסטה אחת והיא מלרע **כד** ויבנו עליה בתביר בערבית אין בעין
 געיה בכל סת ואם השוא נח ותעתי כי בתאג פהסת ברכה פסוק ויעל
 משה בקערבות מואב מסיר ענה לחוד חטפ והא דהכא כוונה גכ ואולי כוונה
 שבתורה לחוד ואין הכי נמי אית כוונה בנביאים ויביאהו בכל סת האפ
 בצירי לא בקבוץ היפך הדפוסים ואת המכונות הויו געי המזמור זרת
 הלא בגעיה והשוא נע והמס רפי וישבועו כל בתיגאן דגשותן הוא
 בכד גדול ואולי כי זהו מכלל הפילג ועברו את מלך במארכה ית
 תם ונשם נביאים ראשונים בפד

נביאים

ספר נביאים אחרונים

ירמיה

הסדר בתגאן ירמיה יחזקאל
 בפך דבב זל סנו רבותינו סדרן של נביאים יהושע שופטים
 שמואל מלכים ירמיה יחזקאל תרי עשר ובמסקנא סם תכרי נבשע ישעיה קדים
 לירמיה וליחזקאל ולקדמיה לישעיה ברשא כיון דמלכים סופיה חורבנא ירמיה
 כוליה חורבנא יחזקאל חישיה חורבנא וסופיה נחמתה וישעיה כוליה נחמתה סמכי
 חורבנא לחורבנא ונחמתה לנחמתה עד כאן

א ויהי בימי יהויקים בטרם אזל "אצרה הקמץ שבצדי חטפ והשוא נח"
 לנתוש ולנתוש התוין לפניות ויהי דבר ית ארלי שניה אין ספיק אחר תיבת
 השם ונתנו הויו געי ויקטרו הויו געי וישתרחו הויו געי תאזור האפ
 בשוא פסוט והוא נח בפת והירושלמיים

ב הלוח וקראת הויו געי ולא אמרו בזקפ לא בפסוט וכי בכו גדול
 והתבוננו ההא געי חרבו החית בקמץ חטפ והשוא שבחית געי ועיין בפסת נח
 פסוק והנה חרבו פט האדמה העבד ההא פתח גבעה גבהה שופר ובימל דגבהה
 רפה מיחה הויו בפתח בכל סת כי הוא שם לא הואר ודברי הרדק עלי צע שכתב
 שהוא שם מדלל כתיב יחפה דקסה דגם יחפ בקמץ בזכר הוא תלד ורוק "אם ארץ
 מאפליה האפ בשוא פסוט בכל הספרים והלא דגם ובטפחה ונקראת כלא היא שתי
 תיבות מאפל יה כי הוא מהאפין הנחות כתיבת אדרי יאדימו שהדלתין דגם וב'
 ובירושלמיים אין שוא בלא כלל במקבטחין הטיית בפתח עפ הדקדוק ועיין פ והיה למבטחו

ג את אשתו ברביע לא בתלשא וישוב אלי בחולם לא בשודק וכה גם בירושלמי
 הנהדברת ככל כתי וקרי הראתית ההא געי בגנדה לרע וכולהו דכוותיה
 ואראה כי על אותות לב הכא תיבת כל הלוח וקראת הויו געי לירושלם
 בפסוט א ואתן לך ארץ חמדה למוד בקמץ גם בירושלמיים ישובו במהופך
 צנים בפסוט שובבים בזקפ והבשת חכלה בטרם רביע לא דגא מעלנים
 אין געיה בעין והשוא נח שכלמוד וכה גם בירושלמיים ובירושלם השמיטו
 בפסוט א והיא מלעט גם בירושלמיים קראו מלאו הלמוד רפי מהקל והיה
 ראוי להדגש (רדק) כוסעכו המס בגעיה והבית בשוא לבד לא שוא קמץ עשן
 אה לך ויו דשאו בחולם לא בשודק וכה בירושלמיים כי נגע ער לבד לג בדלת
 גם בקצת דפוסים כן הוא הוקה לי הלמוד דגם ישרים

ד ישודרם הש"ן בקמץ חטפ והשוא שבדלה נח והוא קרוב למרובע והדלתין רפויורת
 וכל זה לפי שיטת התבואן " **ב**יראצא הגון רפי חטפי שניחא מלעיל וכך כת' דר"ק
 זל ובעל לשון למוודים זל " **ה** והמזעננה המם דגש והשוא שבמם בע " **ז** צללי
 ערב אין מאריך בצדי והשוא נח והלמדיו רפויורת " קומו ונעלה בלילה הלמד קמץ
 בלך ונמסר עליה לחוד קמץ " **ע**צה הדא רפי והיא הא הנקבה ואיננה כינוי כן הקקרה
 בטופחא לא שופר " **ע**שה שקר הש"ן דגש " את שבר עמי הג ולב בת בכל סת
 והירושלמיים וכל בקצת רפויסים ועיון במסרת התבואן כאן " **כ**ה אמר ה' עמדו תיב
 כה בסופר ואין כאן פסוק " **ת**ם עפרת התנו בפתח " **ג**מלליכם השוא שבלמד נח
 כי אין מאריך וכך כולנו " **ר**צה בפסטה א' והיא מלרע " **ו**באף היו גשי גם בירושלמי
לקשתחות לה' יהא לבד בגעיה " **ד**רביכם הכיסין רפויורת וכולנו שאח"כ אחריו
 שהים אחרים לה בפתח ובדפוסים תיבת אחרי בתביר ותיבת אחרים בטופחא " **ז**עלבו
 פתח באתנח " **ג**קראשמי הגון געי " **ה**איבך לאה יהא געי " והיתה בבילת
 הו"ו געי " **ח** נחם של רטתו יהיה בפתח גם בירושלמיים " **ו**עכ"ל לא ידעו
 זקפ גדול " **ח**תו וילכדו הטופחא בחיה והיא מלעיל " **מ**הן בשמע הדלת
 בפתח בכל סת " **ש**ועת בת עמי הש"ן בגעיה בתבואן ובירושלמיים " **ה**יהוד
 אין שוא תחת הו"ו ולכן אינה יוצאה במבטא והיא נחה וכך בעלי הדקדוק " **ה**כעיסוני
 בס' מדוייק חסר יוד (וכן בירושלמיים וכן נמסר שם לחוד חסר יוד ושקר **א**רוכות בס'
 תקדו"ק חסר ויו וכל בירושלמיים ומסר עליה חסר ושקר " **ח**ללי השוא שבלמד בע
 מנע המאריך שקדמו וכך רד"ק " **ו**עיני מקור דמעה התרגום שלנו ועיני כמבוע
דבוען הדלה והמם בחירק ודוק והתרגום נקט נחל דמ"ז ומבוע דמ"ז ואם הדלת
 בקמץ לא ידענו מהו זה המקור ולא בא לסתוס אלא לפדש " **ע**קוב יעקוב העין בשוא
 פשוט לבד והוא נח " הנני צורפם ובחבתים התרגום וצדיף להן ובחר להן ובחר
 בריש בכל התבואן ועיון בתרגום והבאתי את השלישית בהפסרת יוס' א' של סוכות "
גדדו הלכו הקמץ רחב והשוא שבדלת גע ט הוא פעל עבר ע"ז חרבו פני האדמה "
לגלים בזעון תנים התרגום ל"גרין מודוד י"גריין הג בכל הפטריות הקדמוני
 בשני רישין לא בדלה בסוף " **ו**ראיתי בהשי בכתובות דפ מ"א דפירש מעון תנים
 מתרגמינן מדור ירודין ולענ"ד שאין הכרח לברוס בדלה דאפשר דטעות בדפוס
 א' שבערוך הביא זה בערך י"ד מנוכה דגרים לה בדלה וגם מזה אין הכרח לשנות
 גכמתנו ויש הרבה שינויים מצינו בגימטריה הגמ' בין השי והערוך במס' פסחים (י"ן
 הרבה וכו' מפט שגער המחבל וגרסינן לה בריש ובערוך גרים לה בדלה בערך גרד
 גם בשבת דפ ק"ב חסקיה בנגידא גם בגיטין גבי בלעס חסקיה בנגידא בכל חספדים
 גרסינן בדלה והערוך הביאו בערך גר היתכן לסבב כל חספדים בשביל זה פשיטא

שאין

שאין הכרע דעם בעלמא הוא און ע"ש העלייה נקרא כן ולעולם רכע מודו דלית לן
 לשנויי גירסת אבותינו וכיוצא בזה בת' הרב בערוך בשרש נגר כו' לנחל נקרא נגר יע"ש
 וכת' עליו המתורבמן ואכנו לא מצאנוהו רק בדל"ה ע"ש וברר כת' הרמב"ן בס' המלחמות
 ביבמות דף ת"א דאין משיצין מברשא לאחרת ע"ש ולעולם אין הכרה ולא הכרע בסיוני
 הנוסחאות אפי' לענין דיבא פ"ס במעלה דלאו בדיבא משתעיא "שוב חיותי בתרגום
 שניעם עם ח"ך רגדים בר"ש בסוף" ולא הלכרבה תיבת הלכו מלעיל" ושורחתי
 אחרים תיבת ושלחתי מלע"ע" וקראו למקוננות אין מאריך בלמוד בכל ס"ה
 בירושלמיים וא"כ הפוא שבמ"ד נח וזו ד' בן אשר ובכ"ד גדול מיהלפס שיטתי"ו "ן
 שמוענו את הדבר שופר ואחריו פסיק" **ו**ןך **ב**מ"עצ"ד העין בשוא לבד והוא
 נח" ולא יכילו גוים הגימל רפי" בני יצאו **ו**א"צם הו"ו געי" אקפ" מארץ
 כנעתך הפ"ה דגם" כי לא לארץ" בכ"ד גדול מוסר עליה ה' קמצין וכן מצאתי בת"א
 אחר' ובת"א אחר הלמוד בשוא וצ"ע" **י**ן **ו**ע"ד היום הנה ה"ג בו"ו בכל ס"ה
 והירושלמיים גם בקצה דפוסים" שב"ו **ע**ל עונות מלעיל כי היא ל' השברה
 לא לשון שביה כי כן הוא הכלל כל ל' שביה לרע ול' השבה לעיל והתלשא לא תטעים
 וע"ן במחברת התיבאן" דב"רי ה"ש בפתח לא בחירק" כזה לירידי הלמוד רפי"ה
 מפני שקדם לו בתיבת מ"ה שופר לא מקפ" **ע**ן **א**ספ"ו כל חיה השדה הפ"ה רפי"
 את דר"כ"י עמי' ה"לה געי' ומסיר עליה לחור געי' והשוא נע"

דן העם הזה הרע ה"ש קמץ גם בירושלמיים" היר"על לא נדע בפס"א' והיא
 מלרע"י וזה המלכיס הו"ו געי" במסתרים במחרכה לא בתביר גם
 בירושלמיים ובכ"ד גדול" תפארתכם המ"ו בשוא בכל הספרים ומענה נפל בכ"ד
 גדול" כי אינני שומע בפס"א' והיא מלרע גם בירושלמיים" והגה חל"י חרב" אין
 בת"א בחיה געיה והשוא נח" ולעה מרפ"ה בו"ו" כי בחרב" בשופר מהופך לא
 בתרי פשמי" המה מתעבאים להם" המ"ס בגעיה" ולק"ס ב"ה" גרסינן לא בנ"ג"ס בירוש'
יך **מ**ק"ל"ו"י הלמוד והו"ו בפתח גם בירושלמיים וכ"ד גדול" והק"ס הקוף במק"ל
 לפי שהמ"ס בה מלעיל" וא"על"ו העין בשוא לבד והוא נח" ה"ו תהיה ל"י
 הלמוד רפי' מפני שלא קדמו דסיק און חתי מרחיק"

ן שרירות לבד הרע ה"ש בפס"ה" בחפזת כל גבולך" ה"ג ול"ב בכל בבית בכל
 ס"ה היפך הוסוסים" מבפחו ממשקל מופעל וכ"כ בעל ל"ה בוד"פ פ"ה על" וט"ל
 ויש משה המסקל ברגס בקבוץ ובכ"ו"י מ"ן משמ"ן אכלו משמנים במשמנו רזון
 ומן משגב מוצב"י ומנוסי" ומן מבפחו מבפחי מנעורי והיה' מבפחו ולגרות
 שהיתה החיה לאויה לברג"ש הסו"ה פתוחה ע"ל פי" כפי הכלל שאומות אחר"ע לא

ידגשו"א תקייה ל"ה היוז בצידי וכן מפיר עליה לחוד
קו פרע קדים אפיצם בכף לא בבית וה"ל במסרה דמסיר עליה לחוד דא"ל
 בבית כמו שהוא בקצת דפוסים הא איה לה חבר כפ' בשלח ברוח קדים עשר
היסלם תחת טובה אין בלא געיה והשוא שביד נח יוצאת במבטוא עם הה"א כאן כח
הי שלם והלמוד בקמץ והרבה כזה במקרא"ה דרובי מות השופר בריש והיא לעיל גם
 בדפוסים תחת הריש" **וט** וירושלם בפסל"א א' והיא מלרע גם בירושלם
 על גבותיה"ל בפסל"א א' לא ברביע גם בירושלם נבקצת דפוסים ויהי ממוקרת
 מ"ס ראשונה גע"י **כ** פלכל הכ"ף ראשונה דגושה ובגע"א" ונב"ל"ה לו
 למוד דל"ו רפ"י וקחה אין דגש בקופ והשוא נח" ורחמ"ה הרת עולם הה"א רל"ה
 גם בירושלמיים" ואת השם היו גע"י **כא** ביד נבוכדנצר בנון לא
 בריש" מטלליכס השי"ן בשוא פשוט והוא נח" **כב** עשוק בחולם עמ
 גדול" מטלליכס יסביס לרוד בפד לא בתלשא וצ"ע" **כג** יתקחון היו גע"י
 וספון בארז קמץ בזק" בשסר השי"ן בפתח" התמלך הת"ו בגע"א ושוא שבמ"ס צע"י
 וצעקי" השוא שבצדי נע מפע המאריך שקדם לו" יגור בחולם" **כד**
כג מטלליכס הלמוד בשוא נח וכולהו אהרא" ידקו פתח במקום קמץ ולעיל
 שלח כמענה וכ"ף רד"ק בשדשים" יצאה חנפיה הפ"א דגש" ובפחזוקס
 הח"ה בשוא פתח" לעם הג"ה תיבת לעם מלעיל" **כה**
כה יפנה בן יהוה"ים הכי גרסינן בלא ו"ו גם בירושלמיים" **כה**
 לבוכדנצר בנון לא בריש" זה שלום ועשרים שנה תיבת זה
 בשופר ובדפוס בטעם יתיב"ה זה שלם וצ"ע" לכ"ז כה וכו' וא נבוכדנצר בנון
 לא בריש" והתבט"ו הה"א מועמדת בגע"א" את ירושלם בפסל"א אחת והיא
 מלרע גם בירושלמיים" את שריה ה"ב בלא ו"ו גם בצד גדול" ואת דדן ה"ב בו"ו
 כתב וקרי גם בקצת ירושלמיים" ואת שריה"ם כאן יש פסקא" כה אמר וכו' אשר
 גהרא האם בגע"א" ח"ל כל יושבי תיבת א' בפסחא לא במהררה והיו קל"ל
 כת הח"ה במאריך ושוא שבלמוד נע"י וקתפלשו הה"א גע"י גם בירושלמיים" **כז**
 ותפוצותיכם הפ"א בחולם שלח כמענה וכ"ף רד"ק חמנס הת"ו בצידי בכל סת
 וירושלמיים" כי כ"ה לפי הדקדוק התיבה וכה בכ"ד גדול בצידי שלח כדברי רד"ק
 ויקללת אדירי הצ"אן כת' הרד"ק הו"ו בחייה ונוח היוז לב"א ולב"ג הו"ו
 בשוא והיוז בחירק עכ"ל ותמתי שבכל סת' הו"ו בשוא והיוז בחירק דאז"ל לעולם
 בשימת ב"א וחשבת" כי אולי מיהלפ"א שיטתיהו ומוכרחים אנו לומר כן מטעם
 שבתת לעיל" שוב בדקתי בפלוגתה שבין ב"א וב"ג המודפסות בסוף כ"ד גדול

והוא כ"ו

ומצאתנו של בא הויו בשוא והיווד בחידק ולבג הויו בחורק עלט הדי לך בפי כספרינו ..
 לכל גויי הארץ גוי בחד יוד גס בירושלמיים .. **כז** ויתפשו הויו געי ויעלו
 במארכה לא בתביר גס בירושלמיים .. **כח** להקבא למוד געי גס בירושלמיים .. ועל יסביר
 במא ה'ג בעין לא באק ובתלה אחר ואל כמו הדפוסים .. וירושלם במא בפסוא אחת ומעל
 יוד ומסיר עליה ה' מלא ובירושלמיים בתרי פשטי .. **כט** בראשית א ירמיהו בליו
 גס בירושלמיים .. **ל** לא להקבאים לכס יהא געי וכן תנייתא דבפסוק שאחריו ..
 ועל יתד הכלים .. ועל במקף ובדפוס בפסוא וצע .. **לא** ויהי דבר ה' א ירמיה ה'ג
 בלא ויו גס בירושלמיים ובקצת דפוסים .. הגל משלח .. השיג בגעיה גס בירושלמיים
 כל הגולה האלא בתבת כל .. הקבאים יהא געי .. **לב** כה אמר ה' גבוכדנאצר
 בגון לא ברש .. ויבאפו הויו געי .. הענתתי הנון רפי .. והתוין רפיות ..
לד ונבנית הויו געי .. הכלו יהא געי והשוא געי .. ארץ בסגולתא .. ובתחוננים הויו
 געי .. ארמנו .. האפ געי .. למסלה הלמוד געי .. בעדר הבית פתח לא קמץ ..
 חתבנה .. התיו שוא פתח בכל פת גס בירושלמיים והרדק בת' לבא שוא קמץ ואול
 מונחלת השיטה ועיין משל במ' כה .. ממוגדל חגא שער המנה ה'ג ולב עוד בכל פת ..
לה בענתות הבית בפתח גס בירושלמיים וכן בולתו אחר .. ויבא אי הירש
 הויו דגש בכל פת .. ואקנה .. ואשקלה לו .. הקופ שוא פתח ולכ רדק ומצארי
 מומרה ב' פתח וחד קמץ .. אהה .. ובזרעך הבית בגעיה .. על כל דעה בתלשה
 שמש גס בירושלמיים .. ויבגו להעביר הלמוד געי .. שדות כי אשיבתך וקרי אשעבטל סת ..
לו כה אמר יהוה ושמו השם במארכה ופסיק גס בירושלמיים לא בדביע .. לך
 הדבר וכל חילו הויו געי .. בשלום וכמשפחות בכפ לא בבית בכל פת
 והירושלמיים כי היא כפ הדמיון .. מהקץ תשלחו התיו געי גס בירושלמיים ..
לז ולבלתי וזרע לא .. הויו בקמץ לא בשוא והכי מוכח במנסרה .. מעלליכם ל' נח ..
 וירד שמשיהו השיג געי .. ויגד .. את כל הדברים במארכה לא בתביר .. גס
 בירושלמיים .. ויהי יקרעה בפסוא אחת .. גס בירושלמיים והיא מלרע .. ולא
 פחדו .. את כל במארכה לא בתביר גס בירושלמיים .. שוב קח לך במארכה לא בתביר ..
 וחיל פרעה ירושלם בפסוא אחת והיא לרע .. ועתה .. שמש-גא השיג געי .. לך
 ויצוה המלך את עבד במקף וסגול .. והעליה ויו געי .. **לח** ויאמר ירמיהו ..
 שמש גא השיג געי .. וכי ישמעו ונאמרנו איך הויו געי .. **לט** בשנה ..
 גבוכדנאצר בגון לא ברש .. סמוגדנבו בחולם לא בסורק .. גס בירושלמיים ..
 בערבות השוא געי .. בנקשתים הנון רפי והשוא גע מפני המאריך .. ויצו ..

גבוכדנצר בנ"ן " כן הדבר ידועלם בפסוק א' והיא מלרע. וישמענו וט"ף כולו
 קמוץ ב"ק " תנחומת הטעם בחית והיא מלעיל " וטבו בטפחא " בעלים העין בשוא
 פתח " יכפר נפש הנזון וגם גס בירושלמיים " **תא** בעשא השין בשבולת שמעית
תב וכל העם מוקטן תיבת העם בטפחא " מהרבה הבית בצירי " ויאמר
 איהם והיה הויו געי " ככל הדבר הכפ געי " ולכל העם זקף " למקטן " ז
 בטפחא " נרעב כה בתאג אחד ובדפוסים ונתג שלפני פתח " ידע תדעו בפסוק
 א' גס בירושלמיים והיא מלרע " **תג** ויהי ככלת בתלשא שמא " את כל במחרכה
 ויקח יוחנן בן קרח בפסוק א' והיא מלרע " את הגברים " ואת כל הנפש בצירי
 וטעם שופר " ואתרת הנני שלח בפסוק א' והיא מלרע "

תד ועתה למען רפי כי היא מלרע " השכחתם הלא בגעיה והשוא נע " המבלעור
 המס געי " להעצובה הלא וכפ רדף " ולא יוכל תעלליכם השוא שכלמד נח "

ותמור הנעיתה בתיו " וידעו הויו געי " כה אמר גבוכדנצר בנ"ן לא בריש "

תה מרוע וגבוריהם בשופר " **תז** גבוכדנצר בנ"ן לא בריש " **תח**
 והילל צריך להיות הלמד בחירק וכלו במוסרה " **תח** לכן הנה
 ושלחתי לך צעיס תיבת לו במחרכה גס בירושלמיים " וזקקו הויו געי והשוא

שבזין נע גס בירושלמיים " **תט** ואחרי כן הויו געי " גסו העמיקו העין
 בשוא לבד והוא נח גס בירושלמיים " כמהפכתי הכפ געי " הנה כנשר והיה
 הויו געי " לקדר ושרדו איז געיה בשין והשוא נח גס בירושלמיים כי הוא צווי
 וכל מערד " גסו קרוי הנזון וגם גס בירושלמיים " העמיקו העין בשוא לבד והולח

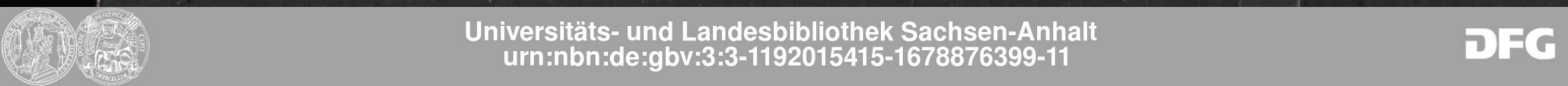
נ עטתם מחשבה קדי עליכם " אשר צדקיה בלא ויו גס בירושלמיים ולד גדולי
 הגידו בגוים כה ככל הדפוסים ובירושלמיים ובקצת תיגאן גרסי בשמים וצנע

אשיותיה האפ קמץ לחוד " כרתו זרע בפסוק א' גס בירושלמיים והיא מלרע "

נא כי לא אלען תיבת כי בתלשא ימנן " תיבה בן קצת ספרים איז ביוז שוא
 גס בכל הירושלמיים " ולא יקחו שמונות איז בשין געיה וכן חבירו

דלקמץ והשוא נח ברוב התיגאן ובירושלמיים ולד גדולי שאו גס אחרטו ה"ש
 שנייה בסתח " ואסכנז אתנח וקמץ " לכן את ימנה הלא רפי ככל פת גס בכל
 חללי ישראל חללי כל הארץ כולהו געי והשואין נעים " כה אמר ה' כי בא קשתותם
 השין דגם והעוין רפוייה " תתערער קמץ ב"ק גס בירושלמיים " ויאמר ירמיהו

וראיה וקראת הויו בגעיה " **נב** כי על אפי השליכו הלא חירק
 והי בשנה עטת דייק תיבת עטת טפחא " וירדפו בערבנות העין געי והשוא

נע" גמולות וְאֵת יְתֵר הוֹיָו גַּעַי וְאֵת עַמּוּדֵי וְאֵת הַמְּכֹנּוֹת הוֹיָו גַּעַי " הַמְּזֻמְרוֹת
הָיָה גַּעַי " הַמְּזֻמְרוֹת הַמֵּס דַּגַּשׁ " הַעַמּוּדִים שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵי בְּזָה מִצְחָתִי בְּחֹב לִי מִדּוּקְדִיק
כֹּל וְיֵן תַּחֲלַת הַתִּיבָה גַּם בִּירוּשָׁלַיִם אַחַד כֵּן וְצַע " וַיִּקַּח רַב־שָׂמַרִי הַסֵּפֶר בַּפֶּתַח " וּמֵן
הַעִיר אֶסְרֵיהֶּן הַאֵפֶר גַּעַי לַבּוֹכֵר אֶצֶר הַגְּלָה מִירוּשָׁלַם בְּקִצַּת דַּפּוּסִים כֵּן הָיָה הַגְּלָה
וּבִסֵּף וּבִירוּשָׁלַיִם אֵין שֵׁם תַּעֲבֹד הַגְּלָה וּבַגְּלוֹן דַּפּוּסִים הַחֲדָשִׁים כְּתוּב וְלֹל בְּקִצַּת סְפָרִים
לֹא כְּתוּב הַגְּלָה עַל זֶה מַעֲכִים לְסַפְרֵיבּוֹ " בְּשַׁת שְׁלוֹשׁ הַגְּלָה בְּסוֹפֵר גַּם בְּדַפּוּסֵי עֵתָב
אַחַד בְּרַב־עַם גַּם בִּירוּשָׁלַיִם "

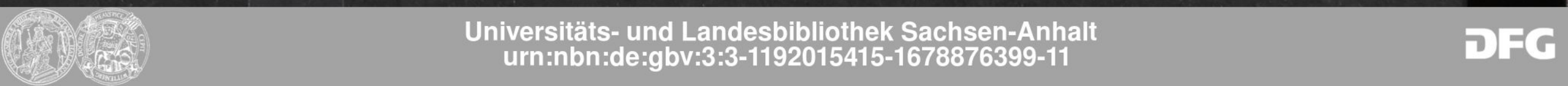
יחזקאל

א וְאֵת עֵנָן אֵין סֹחַן פְּסִיק גַּם בִּירוּשָׁלַם
בְּקִצַּת דַּפּוּסִים " וּבְהַשְׁתָּם הַגַּעַי בְּיוֹן גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " **ב** וּמִפְנֵיהֶם
א תַּחַת בְּקִמָּץ וּמִסִּיד עֲלֵיהֶן תְּרִין בְּזָק " וְאֵת יָד שְׁלֹחֶיהָ בְּטַפְחָה " **ג**
וְרוּחַ ה' עָלַי חֲזָקָה הַטּוֹפְחָה בְּתִיבַת עֲלֵי גַם בִּירוּשָׁלַיִם " **ד** וְאֵין נִתְּנִי יָן
וְנִשְׁחָת עוֹן וְלֹב תִּיבַת אֵת בְּקִצַּת " וְאֵין מִצְוֹר יְרוּשָׁלַם בְּפַסְטָה א' גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " **ה**
וְשָׂרְעָךְ הוֹיָו גַּעַי " מִצְוֹרֶךְ הַמֵּס גַּעַי " וְעֵבֶת הַבִּימָל רַפִּי גַם בִּירוּשָׁלַיִם " **ו** בְּגִלְגָּלִי
הַבִּימָל בְּגַעַי וְהַשּׂוֹא נַע " תַּעֲבֹדָה הַבִּימָל רַפִּי גַם בִּירוּשָׁלַיִם " **ז**
וְתַמְדֵּךְ אֵת מַשְׁכָּטֵי הַטּוֹת בַּפֶּתַח " וּבְמַשְׁכָּטֵי הוֹיָו גַּעַי " וְכֹלֵהוּ וַיִּדְעוּ הוֹיָו גַּעַי " **ח**
וְהִיָּה הוֹיָו גַּעַי " בְּשַׁחֲרֵי הַבַּיִת בְּגַעַי " חֲלָלִים אֵין בְּחֵיהֶם גַּעַי וְהַשּׂוֹא נַח " וְכֵן
חֲבִירוֹ דְלִקְמָן גַּם בִּירוּשָׁלַיִם וְכֵן דְלִקְמָן פִּי יָא " **ט** הַחֲמִסוֹ קָם פְּסִינָם
בִּירוּשָׁלַיִם " תִּקְעוּ בְּקִמָּץ רַחֵב וְהַשּׂוֹא נַע " מִקְדָּשֵׁיהֶם הַקּוֹפֵג עֲלֵיהֶם וְהַדְּלַת רַפִּי
וְהַשּׂוֹא נַע לְשׁוֹן זִמְמוֹן וְכֹכַר דֹּדָךְ " יִתְחַבֵּל קִמָּץ לֹא צִירִי " **י** יְרוּשָׁלַיִם
קְרִיאת הַתִּיבָה כְּפִי מִתְּשַׁבְּחֵנוּ כְּאִן הַלְמוֹד עַם יוֹד וְרִאִיהֶן לְזָה כִּי שָׁמוֹ הַמַּעֲתִיקִים
שׂוֹא אַחַר הַפֶּתַח וְזֶה לֹא יִהְיֶה כִּי אִם כְּשֶׁתִּהְיֶה יוֹד בֵּין הַלְמוֹד וְהַמֵּס אֵל שְׁנֵי כְּתָבָה חֶסֶד
כְּדֹרֶךְ שְׁכוּתֵיבִים יְרוּשָׁלַיִם חֶסֶד שׂוֹב מִצְחָתִי מוֹסְרָה בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹל ה' ד' חֶסֶד וְאֵין
מֵלֵא " מוֹשֵׁב קִמָּץ בְּזָק " הַמְּקַנָּה הַגּוֹן בְּמַגּוּל " **יא** תִּקְעוּ הַבִּימָל קִמָּץ
וְעֵשָׂאוֹ הַלְמוֹד רַפִּי וְהַשּׂוֹא נַח " בְּשַׁפְטָךְ הַכֶּפֶר דַּגַּשׁ " **יב** בְּבִירֵךְ כְּבִירֵי הַבַּיִת
גַּעַי " וְכֵן חֲבִירוֹ " קְלָלִים הַשּׂוֹא נַח כִּי אֵין מֵאֲדִיךְ וּבְמַשְׁכָּטֵי הַגּוֹיִם הוֹיָו גַּעַי " **יג**
לְמַקְדָּשׁ מַעֲמֵן הַדְּלַת קִמָּץ וְעֵיין דֹּדָךְ וְהוֹא חוֹלֵק עַל מִצְיָאוֹת הַסְּפָרִים
יד לְשִׁמְעָל בְּפַסְטָה א' וְהוֹא מוֹלְדֵי " לְעֵיין הַלְמוֹד פֶּתַח וְתַבִּיר " **יז**
הַמְּתַנְבְּחוֹת מְלַבְּבֵן הַמִּימָן גַּעַי " אֵל כְּסִתּוֹתֵיכֶנָּה אֵין דַּגַּשׁ בְּסִין כֹּכַל
סֵף וּבְרֹב הַדַּפּוּסִים נִגְדֵךְ לֹל " לְמַצְוֵךְ מֵלֵא וְיֵן וְהַדְּלַת רַפִּי " **יח**

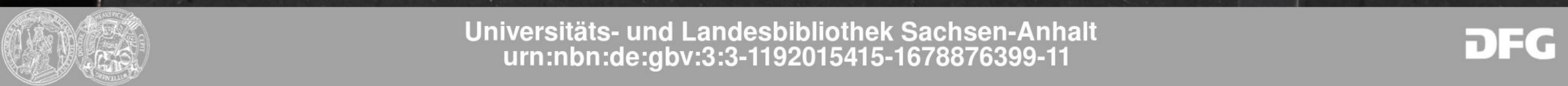
וְכִּי לִכְתּוֹב דְּבַר חֹתֶם הַבַּיִת צִירֵי גַם בִּירוּשָׁלַיִם דְּנִחַל הַאֵף בְּצִירֵי יוֹצֵא
 בְּמַבְטָא כִּי אִין יוֹדִי וְשִׁכְלֵתָּהּ הַלְמֹד בְּסִגּוֹל בְּכַל סֵת וְהָאֵה רַפֵּי וְנִרְמָנוּ
 אֶת כָּל אִשְׁרֵי בְּשׁוֹפֵר וְצִירֵי כָּן וְהַמַּלְחָה בְּשִׁטָּא אִי וְהִיא מוֹלְרַע וְתִקְוֵי לִי
 הַשּׁוֹא נַח אֵף שֵׁשׁ גַּעֲיָה כִּי אֲוֹתוֹת אַחֲרָע לֹא יִבְעֵנו כִּי אִם בְּשׁוֹא פִתַח וְכִּי בְּשִׁטָּא יְהוּדָה
 בְּפִי וְטַעוֹת נִפְלֵ בְּפִי הַמַּעוֹן וְאֶבְסַךְ כּוֹלְהוֹ וְוִיץ דְּבַעֲטֵן קִמֵץ זֹלְתֵי רִיז זֶה בְּפִתְחָה
 בְּתִיבָהן הַמְדוּקְדָּוֹת וּבִירוּשָׁלַיִם וּמַסִּיר עֲלֵיהֶן לַחֲדוֹד פִּתְחָה גַם בְּלֹד גְּדוֹל פִּתְחָה וּמַסִּיר
 עֲלֵיהֶן מִבְּחֹזֶץ לִי בַעֲטֵן וְלֹל שִׁכְלֵתָּהּ הַעֲטֵן מוֹדַבֵּר בְּלִשׁוֹן עֵבֶר בְּקִמֵץ וְזֶה לְבַדּוֹ בְּפִתְחָה
 וְשׁוֹב מוֹצֵאֵי כֵן לְהַבֵּב בַּעַל לִשׁוֹן לְמוֹדִים שֶׁכֵּן כֵּן הִפִּי וְכִּי הַרְדֵּק בְּשִׁמּוֹל ב' א' פִּסּוֹק
 וְהַעֲמוֹד עֲלִיו וְנָלֵל לִתֵּת טַעַם וְהוּא שִׁיֵּת וְיִת כְּהַגָּא רַבָּה וְקָאֵי עַל אַהֲרָן קְדוּשָׁה ה' ה'
 הַכְּהֵן הַגְּדוֹל וְלִפִּי אַהֲרָן לֹא פִסֵּק תַּמִּיד מִשִּׁימּוֹשׁוֹ אֵף בַּעֲוֹנָהּ לְאַחֲזֵל עַל פִּסּוֹק שֶׁ
 מֵת אַהֲרָן וְכוּ' מֵהַ לְהֵלֵן עוֹמֵד וּמִשִּׁמּוֹשׁ אֵף כֹּאֵן עוֹמֵד וּמִשִּׁמּוֹשׁ אֵף יֵבֵא עַל נִכּוֹן הַיּוֹן
 בְּפִתְחָה כִּי הוּא דְבַר שִׁיֵּן לֹו הַפִּסֵּק וְהוּא תַּמִּיד וְעוֹד מֵהַ שִׁפִּי זֶל כִּפִּי וְאַבְרַחָהוּ שֶׁבֵּא
 הַיּוֹן בְּפִתְחָה שֶׁהִקְבָּה מִבְּרַבּוֹ תַּמִּיד לֹאֵה עֵה " מֵהַ אֲמַלְהֵי " מַעֲשֵׂה מִאֲרַכָּה לֹא תִבִּיר
 גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " וְאַתְּנֵן פִּתְחָה הַנּוֹן וּבְקִצְתָה תִּיבָהן מִאֲרַכָּה וּבְקִצְתָה תִּבִּיר כּוֹרְפוּסִים
 יִשְׁבְּעֵת לִחֵם הַשִּׁיֵּן גַּעֲיָה וְהַשּׁוֹא נַח מִפְּנֵי הַמִּקֵּץ " מִקֵּץ הֵהָא בְּסִגּוֹלֵי אַחֲוֹרְתָךְ
 הַחֵיִת בְּשׁוֹא פִּסּוֹק גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " בְּתוֹכָהּ הַנְּדָה הֵהָא שְׂבַלְמַנְדַע דְּגַם מִפְּנֵי הַשּׁוֹא
 שֶׁתַּחְתֵּיהֶן וְעִיִּין מַעֲשֵׂה בְּפִתְחָה בְּתִיבָה בְּהַשְׂמָה " בְּקִצְתָךְ בְּרַבִּיעַ "
 לִץ כְּפִנְהֵי הַשּׁוֹא נַח כִּי הוּא כְּעַל עֵבֶר לְקַבֵּה " שִׁלְתָה לֹו לְמוֹד וְשִׁלְתָה רַפֵּי
 וְהַשּׁוֹא נַח וְעִיִּין בְּמַנּוּסָה " לְמַעֲשֵׂה אֲוֹת הַשִּׁיֵּן שְׂבֹלְתָה שְׂמֵלִית " הֵהָא פֶּבְעֵרַת
 כִּפֵּי זֹו פִּילְבָה וְנִהְיִי כִּבָּן אִשְׁרֵי לְהַרְפוֹתָהּ " אֲמַר נַח יְרוּשָׁלַיִם בְּפִשְׁטָא א' גַּם בִּירוּשָׁלַיִם
 לְעַמְרָה הֵהָא רַפֵּי " הַיִּצְלָה הַלְמֹד פִּתְחָה בְּכַל סֵת " בְּמַקּוֹס בְּפִשְׁטָא הַמְלַכָּרִי
 וְשִׁפְטוֹתֵי אֲוֹתוֹ הַאֵף בְּחֹלֶם בְּכַל סֵת לֹא בְּחִירָה " תִּשְׁרַפָּה הַנּוֹן דְּגַם גַּם בִּירוּשָׁלַיִם
 וְיִדְעוּ כָּל הַיּוֹן גַּעֲיָה " פִּסְהֵ בְּגֵד הַבַּיִת רַפֵּי
 יִחַ לִכְתּוֹב אִישׁ לְכֶסֶת תִּבִּיר " לְמַבְשׁוֹל טַפְחָה " וְאֲמַרְתָּ אִיהִם כִּי
 אֲמַרִי בְּפִשְׁטָא לֹא בְּזִקָּה בְּכַל סֵת " אֲנִי ה' וְאֲתִמְשַׁכְּטֵי שְׂמֵרוֹ תִּבִּיר
 וְעַשׂוֹ אֲוֹתֵם בְּטַפְחָה וּבְדַרְפוּסִים תִּיבַת שְׂמֵרוֹ טַפְחָה " וְבַשְׂאֵת בְּהַעֲבִיר הַבַּיִת
 גַּעֲיָה גַם בִּירוּשָׁלַיִם " כִּי בְּהַר קְדִישִׁי וְאֵת לְאִשְׁתִּי בְּמִאֲרַכָּה לֹא לְתִבִּיר בְּסֵת "
 כֹּא חֲלָלִי הַחֵיִת גַּעֲיָה וְהַשּׁוֹא נַח " כִּי בְּעֵשֶׂק הַבַּיִת פִּתְחָה גַם בִּירוּשָׁלַיִם
 וְכִּי דְלִקְמֵן " לֹא גִשְׁמָה הַשִּׁיֵּן רַפֵּי וְהֵהָא דְגַם "

כ"ב

כג שְׁלוֹ צֵהּ הַבַּיִת רַפִּי עַם הַמוֹסֵד שֶׁלָּא כִּמְנַהֵב " וְנִסְקְרוּ הַסִּין דָּגָשׁ וְכָל הַמְדֻקְדָּקִים " **כד** וְעִשִׂיתָ לָּא תַעֲטוּ הַעֵין בְּשׂוֹא פֶתַח גַּם בִּירוּשָׁלַיִם **כה** מַחֲחֵךְ יָד הַחַיִת בְּשׂוֹא פֶסוּט וְהִיא יוֹצֵאָה כְּמִבְטָח עִם הַמֶּלֶךְ וְכִי גַם בִּירוּשָׁלַיִם " **כו** וּמַחֵי קָבְלוֹ הַבַּיִת קָמַץ לְבַד וְהַלְמוֹד דָּגָשׁ גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " וּמִגְדָּלוֹת הַיָּם טַפְחָח לֹא זָקַף " בְּהַרְגֵּ הַרְגֵּ הַבַּיִת בְּסִבּוּל גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " וַיִּרְדּוּ הַיּוֹן בְּעֵי " וְתִקְדָּאֵי הַתּוֹ בְּשׂוֹא גַע מַנְעֵי הַמֵּאֲרִיךְ שְׁבוּיָו **כז** גַּבֵּל הַבַּיִת פֶּתַח " וְכִדְכּוֹד הַשׂוֹא נַח וְכַף שַׁעֲיָה רַפִּי " וְעִנְרָצִי מַעֲרָבֵךְ הַיּוֹן גַּע " מִגְרָשׁוֹת הַרִישׁ בַּחוּלָם גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " וַיִּרְדּוּ מֵאֲבִיּוֹתֵיהֶם הַיּוֹן גַּע " כִּדְמַנָּה חִין דָּגָשׁ בְּמֶלֶךְ גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " **כח** בִּיר מַחֲלָלֵךְ שׂוֹא שְׁבַלְמֹד נַח " חֻקֵּס תְּכַנִּית הַתּוֹ בְּצִירֵי לְבָא וּבְכַד גְּדוּל מִיחֲלָפָה שִׁמְטָח " מִסְכַּתֵּךְ הַכֶּף רַפִּי גַם בִּירוּשָׁלַיִם " וַיִּשְׁפָּה הַשׂוֹא שְׁבִין גַּע " בְּעֵלוֹלֵי הַעֵין בְּסִבּוּל " וַיִּדְעוּ כִי חֲנִיָּה הַיּוֹן גַּע " **כט** הַנְּטֵ תְבִיר " וְהַכְרַתִּי מִמְּךָ הַמֶּלֶךְ בְּסִבּוּל בְּכַל סֵת וּמִסִּיד עֲלִיהַ ל " בִּיּוֹם הַהוּא בִּיּוֹם מַנְעֵי " בְּבַיִת לֹא בְכֶף גַּם בִּירוּשָׁלַיִם " חֶשֶׁךְ הַשִּׁין בְּסִבּוּלֵת שְׁמֵלִית לְשׂוֹן מַנְעֵי הַחֹר כִּמוֹ וְלֹא חֶשֶׁךְ מִמֶּנִּי וְכִי דִלֵךְ " וַיִּדְעוּ גַע " **לא** שְׁלַחַה הַלְמוֹד רַפִּי וְהִיא רַפִּי " סַרְעַכְתִּיו הַסִּין גַּע " קָנְנוּ הַקּוֹפֵ גַע " וְהַבּוֹן בְּשׂוֹא גַע וְרַפִּי " אֵלֵי הַיָּדִים " תִּלְשָׁא יַעֲיִן " עֲלָפָה הַלְמוֹד רַפִּי וְהִיא דָּגָשׁ " חֲלָלֵי חֶרֶב הַשׂוֹא שְׁבַלְמֹד נַח כִּי חִין מֵאֲרִיךְ וְכִן חֲבִירוֹ דְלִקְמֵן " **לב** חֶרֶב בְּתַבִּיר בְּכַל סֵת " בְּתוֹךְ חֲלָלֵי - הַשׂוֹא נַח וְכִמְנַהֵב דְלִקְמֵן טַם הַסִּין " אֶסֶר יִרְדּוּ עַד לִים הַאֵף גַּע " מִחֲלָלֵי חֶרֶב לְמוֹד רַפִּי " מִגְבֹּרֵתֵס הַבִּימַל רַפִּי עַד הַזְרוֹת וְכָל הַמְדֻקְדָּקִים עַל **לג** וְנִתְנוּ חֵתוֹ בְּתַבִּיר " וַיִּדְ הֵם תִּלְשָׁא שְׁמַע **לד** וַיִּפְתַּח הַשׂוֹפֵר בְּתוֹ וְהִיא מַלְרַע " **לה** וְרַחֲשֵׁי הַיּוֹן גַּע " בְּמַרְעָה טוֹב הַמֵּיָה דָּגָשׁ גַּם בִּירוּשָׁלַיִם וְכִן כְּנוֹה טוֹב " וַיִּדְעוּ כִי חֲנִיָּה הַיּוֹן גַּע " וְדַם יִרְדַּסְךָ דְלֵת שׂוֹא פֶתַח תְּרוּיָהוֹן " וַיִּדְעַת כִּי חֲנִיָּה הַיּוֹן גַּע " כְּשִׁמְחֵי פֶסַט א " **לו** וְלַחֲרָצוֹת בּוּיָו בְּרַחֵם הַתִּבְיָה " בְּהַקְדָּשֵׁי בְכֶם לַעֲוִינֵיהֶם " בְּכֹא לֹא בְכֶף בְּכַל סֵת וְכִן יֵשׁ בִּירוּשָׁלַיִם " כְּצִחֵן יִרוּשָׁלַם בְּפֶסֶט א' לְרַע " **לז** וְהַעֲלִיתִי עֲלֵיכֶם הַיּוֹן גַּע " וְתִקְרָבוּ עֲצָמוֹת בְּמֵאֲרָכָה וְטַפְחָח בְּכַל סֵת " **לח** אֶסֶר תִּכְתֵּב הַאֵף גַּע " הִנֵּה חֲנִי לְקָח אֶת־ בְּסִמְטָה אֶחָד וְהִיא מַלְרַע " כִּלְ הַקְּהֵלֶךְ הַלְוִי יֵשׁ קוֹ רַפִּי בְּקוֹפֵ בְּכַל סֵת גַּם בִּירוּשָׁלַיִם יֵשׁ קוֹ עַל הַקּוֹפֵ כִי הַתּוֹ הוּא מֵאֲוִתוֹת הַמֶּלֶךְ שׂוֹב רֵאִיתִי בְּמוֹסְרָה רַבְתָּא שְׁבַסּוֹף הַכֹּד גְּדוּל שְׁזוּהֵי

דעת כח עש כפלוגתייהו " ויצאו ישרי הויו געי " וידעו על אדמותם יהב בעין בכל
 סת לא באפ גס בירושלמיים " **מ** ובאזנך שמע אין בשין דגם בכל סת " **מ**
 ובין התאים חטש חמוה בקמץ " ואלם אין דגם בלמוד בכולהו תיבין ויעש
 את חילום נא חילי החצר האפ בצירי בכל סת והירושלמיים " נא חילי חמיה המום
 רפי " תמקיס בכל הסמרים ובירושלמיים כולם אין דגם בכולם והכלל כל לשון
 תמור תמורת כולם רפיות אל הרצפה והרצפה הרושין בעיניא והפיפין רפיות בלת
 והירושלמיים ובן חבירו דריש סי' מלב התחלונה לעיל על המוסרי מורד בטופח
 ותימרו מלא יוד והמום רפי בכל סת והירושלמיים " ארך חמוסיס חמה כה בסת " **מ**
 וכתפת הטא רפי וכולהו אחא " ורחבה ונסבה הויו בגעיא " על מעט הפמח
 נא כל הקיר באזל לא רביע בסת והירושלמיים שתיס לדלת אחת בתיו
 לא בדלת " **מב** קצפה השוא נע והפא רפי " ולפע הלשכות מהלך הלא
 בשוא פשוט " כי ארך הלשכות במקפ " **מג** וכל צורתו הויו געי " **מ**
 ואל מרות המזבח בפסא ויהא מטרע " והקדבתם התיו בקמץ ומסיר
 עליה ל גס בירושלמיים כן בקמץ " על המזבח בפסא א' והיא מלרע " **מד**
 ובאזנך שמע אין דגם בשין " ואמרת א בית מרי אל בצל תיבת אל
 להם לנחלה הלמוד געי " וכל תרומה כל תיבת וכל בקמץ לא בחולם
 ובמקפ וכל בקצת רפוסים " **מה** והיה הויו געי " והקמץ הכון צירי " **מו**
 והנשיא הויו געי " ובדרכס בדרפוסים ובצחתם ובכל סת ובדרכס ועיקר
 וכלפי שאמר תחלה בגשיא ובדרכו יצא שאין מותר לו לעשות קפנדריא
 אמר כאן ובדרכס יצאו כלומר בדרך העס שהם מצויים לעשותו קפנדריא אפ
 הוא מצווה לעשותו קפנדריא עמהם וכמותם ובן ראיתי להרב רבי אברהם קדמון
 מחכמי צנעא ינא בפי כו עש " ויביאני במבוא א הלשכות כולהו לשכות הלמוד
 געי והלפ רפי מטע הגעיא זולתי תיבה זו שאין בלמוד געיא והלפ רפוייה בסת
 והירושלמיים ומסיר עליה ב נסי ויביאני במבוא בית ה' " ויאמר אי המבשלים
 הלא געי והמום רפי " **מז** ויאמר אי הראית וישיבני ס שפת הנחל לב
 הכא תיבת על בטל סת והירושלמיים " אשר ישרץ האפ געי " למיגר
 הלא רפי " **מח** לבוא חמה הלמוד געי " אשר תרימו האפ געי " והגתר לבשיא
 מנה ומנה לתרומה הקדש תלתא פסקין בשופרות " ומאחזת העיר ה
 ביו גס בירושלמיים ובדוב הדפוסים " תם נשבע

ספר ישעיהו

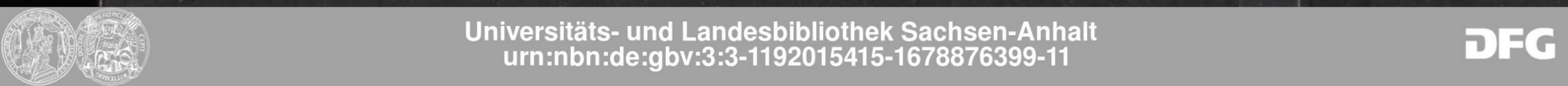
א רע מעלליכם השוא שבטמור נח כי איז געוה בעיזן לכו נח בתביר גס
 בירושלמיים וכד גדול" וסבר פושעים השין בצירי בכל קה' ופליגי אמרתא
 רבתא דמעז תלת בצירי ולא מעז הרך בהדיהו" **ב** והלכו עמנים רבים הויו
 געי" סקל בצירי" ובסעפי הפה רפי' ואם הוא חסר יוד וכה גס בירושלמיים
ג מירושלם' בפשטא א' והיא מלרע גס בירושלמיים" כי לשונם ומעלליהם
 השוא שבטמור נח כי איז מאריך וכפ' חברו דלקמן" ונזמי קאפ קמץ האפ
 כמשפט סוף פסוק" והמטופחות הפה דגס ופמוהו הבי' המטופחה וכמו ממפחת
 ולא ישתנה ברבים" והחריטים הה' קמץ גס בירושלמיים" כנהגרת החיה בשוא
 פשוט והגימל דגס" **ד** קצב בו בצירי" קזשוקתו פלב ועיין רדק חלק
 הדקדוק" והנשבתם הויו משורק לא חולם גס בירושלמיים" ואת פועל
 סבול ומקפ" נקדש בצדקה הולת קמץ" הויו האומרים שופר לא רביע מקדשה
 הארץ הקופ רפה והשוא נח" וקשקשו השין דגס והתוין רפוייה גס בירושלמיים"
ה כי את המלך תיבה כי ברביע גס בירושלמיים" במלקחים הקופ פתח בפת"
 שרעו שמוע' בפשטא א' והיא מלרע" **ו** את בן טבאל השוא שבבית
 גע מפני המאריך" העמק השין בשוא פשוט והוא נח גס בירושלמיים"
ז אז הגבה תיבה או במארכה" פלג פתח באתנח" בחזקת היר' בכפ בפת
 והירושלמיים" וקנייתלו בטפחא ומקפ וכה בירושלמיים והויו בצירי" הלא עם
 השין בפתח" **ח** ולפערה הויו געיה" וידעו העם כלו הויו געי"
 מורה שרר השין דגס" חנף ומרעי הריש בפתח בפת טפ' המוסרה חקקי חין
 השוא נח" **ט** ואת מדימיו ביון בפת והירושלמיים" בא על עית יוד פתח"
י יופי ה' שנית פסית אחר השם" **יא** כי אנת בי הדק בחלק
 הדקדוק דפ מנח מנה הבית דגס חזק עם השאר כמו ועבדיך באו
 והוא תמוה כי הוא בטעם טפחא ואיז לן דמיון עם מה שהביא כי אותם שזכר
 הם דחיק אאתי מרחיק וכפ' הקריאה מקובלת בפי הכל"
יב וכבהלו הויו געי" יחשבו פליגא במפרים יש מנקדים החיה שוא פתח
 יש בשוא לבד" ולא יהל' הויו בפתח גס בירושלמיים"
יג מעצבך ומרגזך המימיין תרויהון בצירי בכל קה' והירושלמיים"

טז יללפה ילמורין תרויהון בשוא נח " וך על כן חכיה בשופר
 לא בפזר בכל סת " וך ביום נחלה יחיה שוא פשוט גס בירושלמי " **יז**
 ונלחמו חיס במחרכה לא בתביר " קמלו הלמוד רפה בכל סת והירושלמי " **יח**
 יהיה מזבח לה בפסגה אחת והיא מפרע " גדר במחרכה לא בתביר " **יט**
 קמזון השין גשי והשוא שבריש נע והגימל לפי גס בירושלמי " חסופי **כ**
 סת הפה פתח " גסגו שס הנון קמץ בסת " ובא אסור במחרכה " **כא**
 אגחיה היה לפי " השבת הבית פתח " משחו משגן לה בלא ניו גס **כב**
 בירושלמיים וקצת דפוסים " מרשתת חין דגש בשין " משח בערב העין **כג**
 תרויהון בשוא לבד והוא נח " ושנייה בזקף והריש בפתח " **כד**
 לא חללי חרב השוא שבלמוד נח כי חין מארריך " קציניך במחרכה **כה**
 לא בתביר " השערה העין בשוא פתח בכל סת ודכוותה א זקני **כז**
 העיר השערה על משקל נערה " ותתצו הבתים התונין דגושות " הישנה **כח**
 חין דגש ביוז (היא ינדחה במבטא היה גס בירושלמיים " ויקלא ה' באזלא לא **כט**
 רביע " באזני קמץ בטפח " יצנפך הקמץ חטפ והשוא שבפח נח " ומעמקודך **ל**
 הקמץ שבטמס חטפ ושוא שבדלת נח " **לא** תבואתה היא לפי לאתננה **לב**
 ואתננה תרויהון דגש בהא גס בירושלמיים **לד** והיה הנס הניו גשי " **לז**
 נשאר בעיר אפ פתח " קעה במוסרה ב' מפרע וחד מלעיל דהכא " ובשך **לח**
 החמה מפרע וכפ לחס חמורות דפ מנט טא כי היא מפרע ודירמיה ט' מלעיל " **לח**
 כה קהנש בחולס לא שורק בכל סת " **לן** וקגר הניו במאריך והשוא **לס**
 נע ובימל לפי גס בירושלמיים " **לך** בשלפה חין בלמוד דגש והשוא **לס**
 נח וגס בירושלמיים כן " ובעזב השין בפתח בכל סת " ירבץ בית קמ' בטומח " **לס**
 והיתה ציצת הניו גשי " שערה העין בשוא לבד והוא נח " הניחולעית **לס**
 היה קמץ והנון לפי " צדה לרע היסך הדפוסים " סן יחזקו בקצרה **לס**
 דפוסים החיה בסגול וכפד גדול ובירושלמיים החיה בשוא ובפתח ראיה שמחקו **לס**
 הסגול מהחיה ושמו אותו שוא ולא ידעתי אס מהסופר אנו אחר שבסס וצע " **לס**
לט ומעמק בטפח " והיה כאבק הניו גשי " אמרתך במחרכה גס בירושלמי **לס**
 כן והיה פסיק וצע " שכרו ולא יין הקמץ רחב והשוא נע כי הוא פועל **לס**
 עבר לא צווי עמ' חרבו פט האדמה " את העסרהזה הוא גשי והיא מלעיל **לס**
 וכן משפא המקפ " **ל** לפכס היה בפתח גס בירושלמיים " אס כחומר

במחרכה

במארכה היוצר טפחה מני דרך הכון צירי פתוח התיו שורק גם בירושלמיים
לא בחולם כי עם בציון בפתח ישב ירושלם הג בלא ויו לחס צר בקמץ וצנע
לחמי גוים לז בכל סת מעבר הבית בפתח על סופים הג בלא ויו גם בירושלמי
העמיק העין בשוא פשוט גם בירושלמיים **לא** ולא חל התיו געי
העמיקו סרה העין בשוא פשוט גם בירושלמיים והוא נח זמורה יעץ קמץ בלק
לב האנה האפ נח והנזן רגש כי ארמון נמש קמץ בלק
ולא בקדו בו הג בכל סת והירושלמיים ולב בקך והני מוכח מפי רבינו
סעדיא גאון ובהג א' ראית דגריס בו בהתיתך המס לפי והתיו געי תנשך
השין דגש הן חתקלם בטפחה כל יצפנה העין קמץ יחזקו כן תרגם התופת
אמללה קמץ האפ קמץ **לד** וחלטיהם השוא שבמור נח מלקה דם הדלה
רפי מחלב תרני הון החית בצירי וינשופ השין בחולם חיה סופר הטפחה
בתיבת סופר ארומם המס קמץ בכל הספרים ובהאג א' המס צירי קרהו הקוף
קמץ ובן נקוד ברדק והתיו רפי שלא במנהג וכב המדקדקים ליליה הלמוד האונה
דגש גם בירושלמיים וקדחו הקוף שוא פתח **לה** לא יהיה שם אין
דגש בשין **לז** ירושלמי הלמוד נקרא עם יוד ועמסל ביחזקא ח'
לא ויהי כשמע המלך בפסא אחד והיא מלרע גם בירושלמיים א ישעיהו וכן
ויאמר איהם ישעיהו כולן השין געי גם בירושלמיים חזנה נשמע השורף
נע מפני המאריך שביו פעמי המס פתח כי מירושלם בפסא א' והיא מלרע
ואדרמלך סגול ושחצר האפ בצירי בכל סת **לא** חנה ה' לרע כי
מאריך וכב מקנה אברם יהללך אין געיה בהא **ב** על לב ירושלם
בפסא א' והיא מלרע **בב** תרנייהו לא לרע ולא לעיל אא בינונית כי יש
בהם שני טעמים וכפ עה פ' לז ערוגת הבושם על נשבה צו דגש הבית כי
היא נוספת חכן במארכה קציר בטפחה וזה בכד גדול בכח בפסא אחת
גם בירושלמיים מושלה לו הלמוד רפי ובהאג תסיר עטה ל' רפה וזה בירושלמי
גם בס' לשון למנודים בדין אתי מרחיק שהלמוד רפי ויצאה מן הכלל גם הרדק
בשער אוי עש **וכל** בשליש במארכה ולכן צריך להרחיב הקמץ כי אינו מקפ
ואיש בטפחה עצתו מארכה ובן מוכח התרגום את מי נועץ העין קמץ בפסא
ולז בירושלמיים ורתקות הקוף רפי גם בירושלמיים
מא נרפ הדלת קמץ וזה במערה מקצות אין בקוף דגש גם בירושלמיים

א תשתע. הניו קמץ גס בירושלמיים " הגישו **עצמותיכם** העין בשוא פתח גס
 בירושלמיים " וקרה ואיז איש הניו בשוא גס בירושלמיים גס בקצת דפוסים והלמ
 במוסרה " **מב** ואחזק החית בשוא פשוט " והעוריס העין פתח וכך חית במוסרה
 כל סמחין פתחין " **מג** הוגעתני הניו קמץ ומסיר עטיה ל קמץ " מ
 ואחלה הניו פתח גס בירושלמיים " ולכ השל בל כלפג " לחרס הלמוד פתח גס
 בירושלמיים וכד גדול ומסיר עטיה ל " **מד** ויערבה העין בשוא וכה בקצת
 ירושלמיים וראהיה מחק בתגחן וצע " **מע** מעצור העין בשוא פתח גס בירושלמי
 יצרהו הצדי דגם " והיה חרס לה בלא למוד בכל סת וצע " עסה כל הרדק
 כללה עס חתי מרחיק ובסת רפי כל גס בכד גדול ובתב א דגם " חרבי החיר
 שוא פתח לא קמץ וכך נראה שהיא גי' רשו ורדק פי' התיבשי " לירושלמי פשטא ח'
מה לכונה בשופר הולך לא בסגולתא בבקצת דפוסים היפך המנהג בכל פיר
 והירושלמיים חולי מכח זה דלכל במגלה מה שפירשו מכה שתיבת לכורש
 במשנת למטה וכל פי רבי סעדיא גאון הערבי " שוב זכיתי שדחיתי ברשי אס שפיר
 דרבותי מכה פיסוק המעמים דדשו כן שתיבת לכונה במחריך לא בסגלה ועוש
 ואפ שבסת בשופר מנהג הנגינה בהם אחת דבין השופר בין המחריך מנושכין התיבה
 למטה " ובתפוללים איז דגם בלמודין גס בירושלמיים ובקצת דפוסים ראשונים
 והפא בפועל שופר והשוא נע מפני השופר וכך קריאת תיבה זו דור אחר דור מימורת
 זקנים ראשונים " ויתכללו השוא שבלמוד נח כי איז מחריך בהא גס בירושלמיים " **מו**
העמוקים היה בפתח בכל סת " **מז** אמרת איז לוחני קמץ האפ בלך
 ועיין דדק ח' הדקדוק " כי לא תנוסיפי " וכך חבירו דלקמץ תדויהון בטעם
 מלרע כי שתיק בפשטא ח' וכך בעל פה דפ מוח " **מח** וכבודי בטפחא לאחר
 במחרכה " ושפעו הניו געי והשוא געי " **מט** התבאני החית בשוא פשוט " מ
 ואכבד האפ בחידק בכל סת לא בסגול " **נ** חמתיך מחרכה בגדי תמיר
 טפחא " גולה וסורה איז בסת פסיק " **נב** והביסו הניו געי גס בירושלמיים " **נב**
המחצבת החית בשוא פשוט " גס בכד גדול ובתב א' שוא פתח " **נב**
 ירושלמי בפשטא ח' קמץ שבי השין דגם בתבא מרודק וכה בירושלמי
 והוא עדי הגרות ובתב אחר איז דגם " נשאו קול הקופ דגם בפת וגם זה עדי הגרות
נג ומכאןבין סבבס לב הכא הוא בסת גס בירושלמיים ובקצת דפוסים " **נד**
 והוא נענה העין בשוא לכד וצע " **נד** כימי נח תיבה א' בפת כמו
 גדת דותה וכך תי' כימני נח וכד רפג על " ועיין דדק " ותיבת נח בפשטא ח'
 והיא מערע " כדכר הכפ הראשונה דגם כי היא בכלל אובירה והיא נבעיה והשוא

הושע

א' אל הושע' בפסוק א' גם בירושלמיים תחלת דבר ה' בקרוב כי לא יבא בצירי לא משבא בסגול והרדף בחלק הדנדע

כתב כי הוא בצירי כמנו והדבר אין בהם ואנו לא מצאנוהו כן בשום ספר

ב והיה מעטד הויו גשו וכך חבירו שבפסוק זה "ואיש לא בטפחא יצילנה כן מארבה" והסמלתו רביע "אפנה הבימל דגש" ונחליתה החיה בסגול ובנוסח

הפטרות לראשונים החיה בקמץ נצע" וענתה שמה השין דגש" לי עוד תיבת לי במארכה לא בתביר "בעלי העין בשוא פשוט והוא נח וכך בירושלמיים וכך

במוסרה כל ל' בעט בעליה נח" אהב אשה האפ בסגול לבד וגשי בפת ובירושלמיים בשוא וסגול וגשי ואפ לדעתם קריאת האפ נוטה לפתח

ובקשו אין דגש והשוא נח" אל ירב במארכה ואי יבא בטפחא בכל סוף" ושחטה השין פתח" העניקו העין בשוא לבד והוא נח" מעלליהם השוא נח"

ו וכלל בטפחא בכל סוף והירושלמיים "מעלליהם השוא נח" ענה הבימל לפי גם בירושלמיים "יילכו בפת היודים בצירי לבד ובדפוס

בשוא וצירי ומצאתי בגיליון תב אחד פילג כי בצירי לבד הוא לבן נפתלי י אבל לבא הוא בשוא וצירי "זו לעבם העין בשוא לבד והוא נח והבימל

דגש גם בירושלמיים כן" ידענוך היוד גשי גם בירושלמיים השירו בשבולת שמטה" זבח שופר מהופך עבלך פשטא" גם

תביר" כן יתנו עיין חלק ובגמרא בצ דפח' על אמר עולא פסוק זה כלסון חרמי אי תני כוליהו וכו' ומש' כלסון חרמי ותנו תרגום של ישנו ושנדרם

מתרגמינן ותתגינון עב מוכח שהתנו לפי" מעטא התם דגש" ושלחתי במקפ בכללם והירושלמיים" קמנש חסר יוד והתם דגש גם בירושלמיים

העניקו העין שוא לבד" גם ירושלמיים" ויבחרו אין שוא בניין בפת" מעלליהם העין בשוא פשוט" ל שלמץ השין בעי והשוא נע גם בירושלמיים

יא החירק באפ בכל סוף והיוד נחה והליל כת' בהיפך ולא כן הוא בסת בכל תיבות הדומות לזה כגון עפאים פדאים חוץ מאותן שיצאו מן

הכלל עפ המוסרה והעד תיבה תלאים שבפסוק ראשון" כי הוא ישאב יג בלך" ויאסם האפ בשוא פשוט והוא נח" ממדבר עלה הבה פתח בלך" ואמרו בכל סוף בנין" לעצבים הלמד קמץ" ויתר הילכך

יד במארכה וטפחא בכל ספרו תימן" שלים ספר הושע בפד

יואל

וְיִצְחָק א מה באהבה האפ בסגול בכל סת והירושלמיים ויורח ט
בפשטא א' ומלרע" ב ויאמרו חוסה היו געי" ואת

הצפוני היו געי" היקבים היו רפי ויצאה ב במבטא עם הה" ב
דס ואש מארכה ומפחא בסת" ד משלמים עלי קמץ בך גס בכד גדול
הנחת השוא שבנון נע מפני המאריך שבה" ה כי מלחא גת הגימל דגש
כי הוא אתי מרחיק" ומירושלם בפשטא א' גס בירושלמיים וכן חבירו דלקמץ"
למדרבך שמוה' הבית בקמץ בסת"

עמוס

א שמהר גצח הנון דגש בסת" ב חבליס הלמוד רפי גס
בירושלמיים וכד גדול" ה דבר הבית בסגול בסת" ג וידמיק
הש"ן שכולת ומנית מן ובן משק ביתי עיין דרך וכה בירושלמיים וכד גדול"
ד שמעו הדבר הכא לב תיבת את ובמוסרה לחוד חסר את וכה ברוב הספרים
חמת קמץ בך" בדרך מצרים בבית לא בכפ בסת ובכל הדפוסים ומפני
והתרגום נראה דגרסי בכפ ומציאות הספרים עיק" ה על דל הדלת בפתח
ומשאת המס בחירק בסת" לא ארצם הג במס בסת לא בה" ו

עזבדיה

א שמועה שמענו" מלאת בשופר השם ז סלחנא"
דהב והשוא שבדלת נע מפני המאריך" ירושלם בפשטא א' והיא מלרע"
בדביע" עמדה הקמץ

יונה

א פתח באתנח בסת" ב תהימנה הנון רפי גס בירושלמי"
התיגאן גס בירושלמיים וכולהו שארז וכה כפי הדקדוק וככ בעל
מקנה אברם ועיין עה" מצרה לי הלמוד בסת וכה בירושלמיים וברוב הדפוסים
כי איז בו דין אתי מרחיק כי הה"א שרשית כי היא סימן הנקבות וכמו חרה לך ולקמן
ויכס שק ק זקף בפתח כדרכו" וניחם האלים החיה בפתח" אשר דבר לשואת להם
תיבת רבד במארכה לא בתביר בסת" חנה מלרע" וימץ יהוה תיבת ה' בגעיה"
משתיים - השוא שבש"ן נח ואפ שיש געיה במס בעבור שהתיבה בטעם מקפ עיין
במחברה התיגאן והת"ו דגש" כי ירד רע בפתח

מיוכה

א לא בקמץ" ב תהימנה הנון רפי גס בירושלמי"
מעלליהם השוא שבממד נח" איז מענה הנון בצירי בסת ומסיר טליר
ג' סימ' שמחה לאיש ומה מענה לשון ובשו החנונים דהכא" הישרה היו רפי והיא
יוצאה במבטא עם הה"א גס בירושלמי" ה סימני עולם בכפ בסת ובדפוסים
במס מימני" ו עמדי במתק והבית רפי ובירושלמי וכד גדול
במארכה ובית רפי" זכר צלי מה יעץ נח בפשטא א' בסת וברוב הדפוסים"

למאן בזקף גדול בסת והירושלמיים " ד בקבנות בקצת ספרים הריש גשי
 וא"כ שוא שבבית גע וכן בדפוסים וברוב חין שס געיא ועמם בתלים ס' ד' שכל
 עיקר עם המוסרה " הריש כצל " מעלטהם השוא שכלמו גח " **נחום א**
 מתלמיים התי' בחידק בסת " סרפך הפל דגש " מעלחכה
 הכפ סגול " מערך העין בשוא פשוט בס בירושלמי " ג מצרים ואין קצרה
 בסת גרמי מצרים בלא ויו " **חבוק א** חנה לעיל כי היא נוספת
 והביטו הויו גשי " המרבה לא לו למד דלא קדמאה דגש חזק גס
 בירושלמיים " ב חס יתמהמה מוס אחרונה קמץ גב " וצדיק בטפחא
 ג הררי עד השוא שבריש נח גס חין גשיא בהא בכל הירושלמי ואפילו
 לקצת דפוסים דעשו גשיא חפי הכי הוא נח לשיטתנו מטעם המקס " רחוק
 יחילו חין דגש ביוז " מחצת הריש דגש " כללו הקמץ החב והלמוד נע
 ואין גשיא בצדי בתבאח כי הקמץ תב ובמוסרה ג וסוף כללו כעוספת כללו
 ספתי כאשר כללו שפדי ירושלם (נחמיה) אשר אגוח ליום צרה התרגום ובאתר
 דשקבא כן ניקדוהו בכל הקדמוניות היוז קמץ כלו אמר ובאתר בית משדבא
 שהיה מקום קבוע שאני נח בו " תפרח הריש קמץ בלי גב " ושידמנה השין
 בשבולת ימנית " מעטונה העין בשוא פשוט והוא נח גס בירושלמיים "

צפניה א בקשו חין דגש בקופ " ולחמם חין דגש במס גס בכז גדול
 ב והיה הויו גשי " חללי החיה גשי והשוא נע " ג לא תירחי
 ביוז ל יראה וכן תי גב כן " **חגי א** ואפבדה האפ סגול גס בכז
 גדול " ואת רוח כל הויו גשי " ב א חגי הנביא לאמר בסת גרמי
 חל ולא ביד " **זכריה א** ומעלטהם השוא שכלמו נח " הלעולם
 יחיו השוא שכלמו גח כי חין מאריך בהא " במעטת חין דגש
 בלמוד " שרקים השין בשבולת ימנית " קצתו מעט המס דגש גב " שברתי
 לירושלם בפסא ח' גב " תפוצצה הנון רפי גב " לעבדיהם העין בפתח בסת
 וירושלמיים לא בחולם " ג את יהושע בפסא ח' גב " שמע השין גשי
 יהושע בפסא ח' " אתה נרעך תיבת אתה בטעם פסא ח' לא מהופך תקראו
 איש לרעהו ה' בסת ולב חל גב כן " ד מה שני הזתים השין דגש
 מה שרצי השין רפי בסת ועשו קו עליה לכהרפותה " המריקים היא גשי והשוא
 גח והמס רפי " ח טוביה בלא ויו לבסוף התיבה גב " בהיות ירושלם במשט
 ח והלכו ישי הויו גשי " ט חדך הריש קמץ " כי חכמה החיות
 מעמדת בגשיא והשוא שבכפ נע וכן במוסרה " והושיעם הויו גשי "

יא קול

א קול יללת השוא שבמנוח נע מפני הגעיה שביוז " ורעיהם במס בכל הדפוסים
 והירושלמי (בתיבא) חזיתו שתיקנו ועשו המס בוז וצע " היקר חין דגש ביוז
 והשוא נח " עגבי הצחן הבית בצירי בקת ובדפוסים וירושלמי " בחידק וצע "

ב כפיור הצפ גשי " יך א חצל הטעם בה מלעיל כי הסגלה לא תטעים
 וכפי משפטה דריך להנשימה אם לעיל אם לרע ובכאן הוא סס דבר
 וצריך להטעים באפ לעל כי בפעלים יתהפך לרע כמו בצלצלי שמע בעבור
 היותו סס דבר בא מלעיל עיין ברשי סוף תלם ובפעלים ויהי כאשר שמע לרע וכן
 זורע זרע סס דבר לעיל ובפעלים והיה אם זרע ישרא לרע ודעהו והוא יהיה לך
 מעור לעזור בכיוצא בזה ועיין עה דפ מ' ע"א " ורחמה

א עור לזבח בפסוק א' גב " ואת הפסח בפסח אחד "

ב משחת החית בקמץ בנפרד וברבים כי משחתם וכבר דק בח' הדיקדוק
 כי החית קמץ גם בירושלמיים וכמו במסדה דמסיר עליה ומקור משחת

ג לאיש אשר יעשנה באגלא לא בטרם גב " הנני שלח בפסח אחת גב "

ד במוכספים השוא שבמס נע מפני המאריך " ובמנחפים המס דע והשוא נח "

ספר כתובים רות

א במוע' הבית גשי " ב מורע הדלה קמץ " למני בטפחא הנערה

ב מארבה תעבדי מלרע " כי נחמתני התיז קמץ בלך " ותותר פתח בספ "

ג כי יודע בפסחא א' והוא מלרע " המנחמת הפא דגש " וימז "

ד שעורים המס סגול בכל התיבאן " י סורה שבה חין דגש בשין פה

ה הפא דגש כי הוא דחיק " אשר להבתך האפ גשי " ותאמרנה לה חד מן

ו עשר גטויה ואתנח ופימנהון נמוסר בתה פ' פינחס ובמחברת הערבי והלמוד דגש "

ז תעגיבה הימנל צירי " יצאה צי הבית רפי " א תקראנה לי קראן לי הלמודין

ח רפיות בקת עפ' הדיקדוק וכן כל הענין " ואליהם באשכחם הקופ שוא קמץ וכן

ט חבירו דלקמץ וכ' המדקדקים " אמצא חן בעיניך בטעם חזיך וארטי

י ויאמר לה בעז פלת לה לא מפיך " לא ובכאן דלזל לפי שאמרה לו כאחרת

יא שפחותיך אל לא כאלו כתובה באפ כלומי לא כן הדבר שאין את מן השפחות אל

יב מן האמהות " וטבלת פתך הפא דגש ושוא שבהו דוטבלת נע כאלו קווא וטבל

יג תפתך ואין להקשות מדגשות הפל כי השוא נע לא ירפה אותיות אהוי כי אם כשהוא

יד באמצע התיבה ועיין ערוגת הבושם " לייני הלילה חין למוד דליני רבתי למערבאי

טו וגאלתיך חכמי הטעם בנזן ועיין בתב פ' בראשית " סלין ספר דות "

תהלים א

אשירי האיש האפ הועמד בגעיה כדי להניע השוא שבשין
 וגם הושם געיה בשין עם השוא וקריאת השין נוטה לפתח וכל
 המודקקים ושיין על דפ"י ע"א ודע שארבעה הן אשירי
 שמועמדות בשתי געיות על המוסרה " דין וקשירי אדם לא יחשוב ה' לו עון ואשירי
 הגבר אשר שם ה' מבטחו סי' מ' ואשירי אדם שומעלי (משלי סי') וסי' גבר חשיב
 שמש ה' " כי אם תיבת כי בשופר מהופך ואין כאן פסוק " והיה כעץ שתול הויו געו
 וכלל ז' נקוט כל תיבה שהטעם בה מולך ותהיה גפרדת בנגונה תהיה בוטרה
 קריאתה לקמץ כי הגעיה תהפוך השוא כעקוד שאחריו אם קמץ קמץ אם פתח פתח
 אם חידק חידק אם חולס חולס וזה דוקא באותיות הגרון אחת ע"י דפ"י ע"א וכל
 בס' פתח דברי דפ"י ע"א " ב נסתקה הנון געו " בני חתה פתח באתנה וכה
 במוסרה רבתא אות הפ"א " שפטי לעיל " חנסי בו הביה רפי כדי שלא
 תאבד קריאת הויו ובמוסרה כל זעיר דסמיך דגש ברמן ד' מלכטס חו. ח. חו
 עיין ע"י דפ"י ע"א " ג חין יסועתה הויו געו " ויעלני באזל לא ברביע וכה
 גם בירושלמי מרובבות עם חין בריש געיה ולזה השוא שבבות נח ובמוסרה
 התיגחן פ' וזאת הברכה וזל ד' חטף וחד גדיש בריש ע"ל והכוונה שבתורה באו שובה
 ה' רבבות אפי' שאל לבד במאריך בריש אך ה' אחרים באו בחטף והם וקריאה
 מרובבות קדש והם רבבות אפרים ברבבות נחל שמען (מזכר ו') ודהכא מרובבות
 עם אלו ה' שוא שבהן חטף לל נח כי חין בריש שלהם מאריך " שתו ע"ל שופר בשין
 והיא מלשעל וכן נמנה במוסרה פ' תשא בפ' ולא שתו איש עדין עליו " ברכתך ק"ל
 הסמך דגש " ד בצר בקמץ ומסירה עליה ל' ואל תחטאו הויו געו " נסה נון געו
 ח אמרי האזינה ו" י"י פסיק בין האזינה להשם וכה בפסיקהא ובירוש' " הקשיבה
 לקול פסיק אחר הקשיבה " יהוה בקר הויו בגעיה וכן כל הויו או אדני או אלהים
 או אהי שבה הטעם בהם רביע הם בגעיה בכל ספרא ובדיל לא השנה מדותיו
 קשעו חתה השע בפסיק יתה האפ בקמץ ואתנה גב היפך ל"ל ויעלנו הויו געו
 ח ואל בחרמנך הויו געו " שגבה ה' ה' בטעם מלרע והן נמנן במוסרה פרשה
 בהעלותך " באנחתי הביה געו " עשפה עתרה השין שלהם בקמץ רחב כי
 הוא פעל עבר לנקבה והשוא שאחריהן געו " פעלי הפ"א בשופר והיא מלשעל
 דספרא דכוותה " י"י תפלתי הויו בגעיה " יבושגו ויב"לו פסיק ביניהם גב וכ"ה
 ח שולמי במארכה במ"ס והיא מלרע גב היפך ל"ל " קומנה י"י לרע וכן נמנן
 ביה פ' בהעלותך תרין מלרע קומנה וכל תהלות דכוותיה במ"א וקומנה

לעזרה

לעזרתו יגמור כאלו בפתח הרים קשתו דרך לרע כי הרביע בריש לדולקים
הלמד גשי בור כרה כה ריל כי היא מלרע כדרך כל דדאי שאינו מטעים ואני
ראיתי במוסרה בפ' זה זל חד מלרע כעיר דוד עכל הרי דהמוסרה סברה בהיפך
דברה דכאן מלשיל ודי ב' סי' יו מלרע וכפ המנהג קדמון

ח ויונקים היו גשי מה חדיד תרוי הון במקפ ומאריך והטעם שבאו במאריך
וכן בא פסיק אחר תיבה מה רב טובך להבדילו מהכתוב מה חנוש כי כאן
פי כמה חדיד ולא כן במה חנוש כי הוא לשון גריעות והקטנה ולכן יטעם חכך
במאריך בהגבהת קול ובהרחבת הקמץ ביותר שאת בדוך שבחר בהם ובמשנרנס

ט האויב ההא בקמץ כי היא הא הקריאה וערים נתשת התיו בפתח וכן הוא
במוסרה חות הפא קנגני החיה בקמץ ובמאריך והשוא גע ולכ הברחור
בס ההרכבה בדפ כד עא והוא צווי מהקל עמ שמרני ועיין ק מלך ולא כ' ריל
חלקה ופיהו בשופר הולך לא לביע והפא דגש לחלקה הלמד גשי והשוא גע
כי הצירי תנועה גדולה יחטופ החיה שוא פתח חלקה הלמד בסגול גב
ובריל והוא כמו חלך והיא נוספת וכך דך במכלול ובס ההרכבה דפ לב עב
יתום בא בדביע מוגרש להפרידו מתיבת אתה דלא לישתמע ממחרפ ואתרה
בפסיק תדרוש הריש בחולם ומצאתי ההגה שאמר הריש בקמץ ויתר ויו ונירסת
הספרים עיקר ושנב ראיתי ק מלך זל שכת דלביא בחולם ולבז קמץ

י גודי הרביע בגון וברוב איז כאן לא גריש ואיך שיהיה היא מלשיל וכך
ריל בהיכל הבית בגעיה וכן בריל יב עד חלה וירנס פסיק
אחר השלשלת ין שמרני אל השין גשי להחייב הקמץ והשוא גע ולכ
מלך שוית ה' לגודי תמיד דע כלל זה כי חפ ששנ שופרות זה אחר זה השני
מפסיק קצת מלע איז כח בו לבטל רפיות בגוד כפת שאחריו כיון שאינו מפסיק
מעט זולתו במשך קצת להנשים סדר הקריאה והה בשופר שיבא אחר הדחי אשר
יבא אחר ביקוד התיבה כבון כי לעולם חסדו אדינו כדיון שני שופרות כך
קבלנו קריאתו וכך לימדת ברבים ועבה יבא לאור ספר יסוד הניקוד וראיתי
לו שס בדפ לפו עא דרך דרך קבלתינו לא ש' שהם מפסיקים לגמרי לבטל
רפיות בגוד כפת ושטעות נפל בספרים שהרפו אותם ושפתים יסק לא דבענין
הרפיות במקומי אני עומד כי לך בכל ספרינו גם בירושלמיים וכל הדפוסים
ויספיק לך כלל זה לכל ספרי אמרת ין חלבמו סגרו הסמך דגש

חלק הדקדוק תהלים

אפ שקצם לו ויון כי הוא אתי מרחיק גם בכל הירושלמיים " **קז** **חרחמך**
 החיה בקמץ חטפ והשוא שבמס נח וכב רדך " **נחלי הויו** גשי **גב** " **ז**
המאזני חין מאריך בהא והשוא שבמס נח **גב** " **ונחתה** הויו גשי **גס בירוש**
וענותך הויו שביש התבה גשי והויו בתרא בפתח והשוא שבתיו נח מפני הפתח
 שהוא תנועה קטנה " **ואשחקים** הויו גשי " **ויחרהו** בקצת ספרים הבימל **דגש**
 והוא תימה ובקצתם רפה והוא הגבון ליון שמסכים עם כל הספרים "

זט **מספרים** המס גשי " **ומפזרב** הפא פתח **גב** " **ל** **ידשנה סלה** חין
בסמך דגש **גב** וכן מספסו " **וכל עצתך** הויו גשי " **ואנחנו** **במלכו**
הקופ דגש **גב** " **לא** **ותאכלם** אש הויו גשי " **כב** **אלהי תרויהו** לרש
ולא דומיה הויו גשי " **אלהי** אתה לעיל כי השופר באפי " **והתפרדו** הויו גשי "

כדונג הנון קמץ **כמשפט** " **ולעפר** מות הויו גשי " **כד** **נפשו** כתיב **נפשי**
קרי בכל הספרים " **והנשאו** הויו גשי " **אודחותיה** האפ גשי והשוא שבריש
גע " **כה** **ולמדני** הויו גשי " **זכר** לי אתה פתח באתנח " **נסלחת** הויו גשי "

שמרה **נפשי** קמץ שבסין חטפ והשוא שבמס נח " **כו** **מוצחק** ביה פתח "

כז **חחת** שאתי חין באן פסיק " **כל ימי** חיי פתח באתנח " **יאספני** הפא רפה "

לולא נקודות מלמעלה ומלמטה לכ במסרת התיגאן " **בטוב** בית גשי "

טל **תן** להם כפעלם התיו בסבול " **כמעסה** ידיהם תן להם בשופר ובצירי התיו
גב " **ונעזרתי** הויו גשי " **ל** **מירדיבור** המאריך במס וקמץ שביווד
 חטפ והשוא נח גם הוא בטעם מקפ ואכ אפי יהיה מאריך ביווד השוא נח מטעם
 המקפ כגודע במחברת התיגאן ועיון מזמור לה " **להררי** הלמוד גשי " **ואין**
מאריך בהא לכך השוא נח ונו דרך התיגאן בכל אותיות צבותות " **לא** **שחת** השין
בקמץ גם בירושלמיים " **היה** עוזר לי **הא** גשי " **לא** **צפנת** פיריאיך **הלמוד**
דגש **כמשפט** **גב** " **המייחלים** השוא שבמס נע כי חין מאריך בהא **גב** "

לב **אשרי** נשוי הנון גשי " **אשרי** אדם האפ והשין מועמדות בגשיא וכבר
כתבתי זה בריש ספרא " **אחשוב** החית בשוא פשוט " **מצר** **תצוני** הצר פתח

לג **למייחלים** הלמוד גשי והשוא שבמס נע " **לך** **תהלתו** בפי תיו גשי "

אשרי הגבר האפ גשי והשוא שבסין נע " **לכו** בניס למוד גשי **ורדפהו**
הפא רפה " **ואת** דכאי הויו גשי " **לה** את יריבי פתח באתנח " **ישועתך** היווד
גשי " **יהי** דרכם היווד גשי " **לא** **ידע** הדלת קמץ **גב** " **ונאספו** הויו גשי " **ס**

רגשי

ה גשי חרץ סגול באתנח " ה' אלהי קמץ בלי אספ" לך און יחסוב החית בשונ
 כשמו" בהדרי כפ גשי והשוא נח כי חין מאריך בלא" דחו מלרע כי הטעם כחית
ל וקני הויו בצירי ודבחי הצירי כינוד וכן גמסר במוסרה" נקשתותס השין רפה
 ותיו דגש וכן בסכמו דפוסים אחרונים" לא יוכל הטוית דגש גב" ולא רסירט
 הויו גשי" ואבקשהו הויו קמץ" **לח** ואור עיני הויו גשי" ואויב חיים הויו גשי"
 דרפיטוב הראוי היה להיות הקמץ חטפ וגמשך מפני הטעם עיין דרך וראב"ע
 ולסימת מחברת התיבאן הוא חטפ כינן שהוא במקפ והשוא שבדלת גח והפא רפה"
ט רדכי הלפ קמץ בלי אספ" ולא ידע הויו גשי" בתוכחות הבית גשי" שמעה
 השין בגשיא והשוא נע וכן הגיהו בדפוסים החדשים ובירושלמיים"
מ אשרי הגבר האפ והשין מועמדות בגשיא גב" ומפלטוי אלה פתח באתנח"
מא ומלטהו הויו גשי" חני אמרתי האפ גשי" דבר בליעל הדלת גשי"
ספר שני מב ותהמי עלי הלמוד קמץ בלא אספ" וכן בלהו ותהמי גס
 בירושלמי בעצמותי הבית גשי" **מך** פעלת צימיהם
 הבית דגש" שסו" הסין לפי בקו גב" וכמו בדש"ן מלך" ולחצנו הויו גשי" שחה
 קמץ ומלעיל" ופדנו הדלת רפה כמשפט והעולם טועים" **מך** ביקרתיך הבית
 בשוא והיוד חירק גס בירושלמיים וזוהי קריאת ב"א דסוגיין כוונה" וכן ניקד הבית
 בחירק ועיין דש"ן מלך שתמה על דרך שלא כתב בפי תלים כי אם סברת בן נפתלי"
שגל הבימל פתח גב" כון לכו חזו הלמוד גשי" **מץ** כי יהו עליון אופר
 בתיבת השס והנבינה בהפסק קצת בתיבת עליון וכה" בירושלמיים"
מח לחילה למוד גשי והוא רפי" **מט** שתו הקריאה המקובלת בידינו
 לקרותה מלעיל וכמו שתה תחת רגליו ור"י לומברוזו כ' להיפך ובספר
 לוית חן כת' שהיא מלעיל בקבלתינו" גמשל השין פתח" **נ** ואל יחדש הויו גשי"
בהדרי השוא שבריש גח" והחרשתי הויו גשי" יכבדנני הויו גשי" ושם דרך
 השין שבולת שמאית וכך" מרדך ודרשת רזל סינו חולק על זה כי אם מפני שכתוב
 בשין דריש לה" **נא** קבוא איו הבית גשי" וכל עונותי הויו גשי" גשברה לרע
 כי הוא פועל עומד וכך דרך" **מזבחה** הבית פתח" **נב** אהבת רע
 ריש דגש גס בירושלמיים וכך" **מלך** יתצק תיו קמץ חטפ" כי הוא במקום
 חולס והשוא נח" **ויסחה** הסמוך בקמץ" **נג** מחלה המס בקמץ גס בירושלמי"
נד ועריצים ויו גשי" בקשו הקופ רפה גב" בסומכי הבית גשי" אנדה"
שומך השין דגש מפני המע" **נה** ויענס הויו גשי" מחמאות החית
 בשוא פשוט גב" **נקרב** הקופ שוא פתח" **יהבך** הקמץ רחב והשוא נע עמ"

ספר חלק הדקדוק תהלים

דברך לך החייט וכן קיבלנו (נו) כי רבים לחמנים לך מרום תיבת רבים נמשכת
למטה כי היא באזלה לא בדביע מוגדש גם בירושלמי "נפשי ממות צריך לדקדק
להפריד תיבת נפשי מתיבת תמות ולזה באה בטעם פזר והיודע מעטו בהיותו יחדר
וכן בכולהו נפשי דספרה דכגון האי צריך לזרז בהם " **נצ** אחסה החיה בשוא
פשוט גם בירושלמיים והכו מסיק ק מלך " ויושיעני הויו גשי " בני אדם הבית
בגשי " עורה כבודי עורה הנבל הרמפון מלשיל והשני מלרע " ועד שחקים
הויו גשי " **נח** תעו מלרע יבינו סידותיכם השין דגש גב " בלי עון הבית גשי
כלה ואינמו הויו גשי " **ס** נתתה ליריחיך נס הלמד והגון דגושין גב אעלונה
העין בשוא פשוט גב " ולא תצא ויו גשי " **סא** על גבינת לדוד הנון בחולם
בקצתם כי איננו סמוך ובקצת כפתח כדפוס ועין ראבע וק מלך מחסה ל
החיה בשוא פשוט והלמוד רפי " נתת ירשה בקצת מצאתי השין קמץ ומסיר עליה
ל " לשלמי צדרי הלמוד גשי " **סב** תרצחו הצדי דגש והדים קמץ גב וזו היא
קריאת בא כמש הרדק היסך בנ " שקורא הדיש בפתח " יקללו מלה הלמודין
רפיות והשוא נע " כמעשהו הכפ גשי " **סג** אשחרר האפ גשי והכפ רפה
ישבחוך השוא שבגון נע בעבור שקדם לו שורה עם ויו (ועיל משמור צא)
וכן ביאר בס' יסוד הניקוד בשער השוא סי' יא דפ פו עא) בתחתיות הבית גשי
סד יחפשו הפא גשי וקריאתו נוטה לפתח כמו תיבת אשרי האש ולכ הרם
לונגלנו בס' שתי ידות דפ פ' עב שכן מצאו בספרי ספרד המדוייקים " וירם
אאים חץ צריך לדקדק להפסיק ולשסס בין תיבת אהים לתיבת חץ כמש בעל הטעמים
סה תבחר השוא שבבית נע בעבור המאריך שבתו גב " מבטח כל האית קמץ
עמ משגב ולכ המדקדקים " **סו** יכחשו לך הווד גשי " לראשנו הלמוד גשי
ארומם הלום פתח וכן כל לשון רוממות שבמקרא והעד ועב מרי שמיא התרוממות
וכן יש במעורה " **סח** דונג לרע " וצדיקים הויו גשי " המבשרות השוא שבמם
נע שקדם לו מאריך " תרצדון התיו גשי " ארצי בם הבית רפי עפ המוקרה
למושעות הלמוד גשי " תמחץ השוא שבמם נע בעבור המאריך שקדם לני " **ט**
במקלות הבית גשי " **סט** כלו עיני פתח באתנח " ואין פתח באתנח " **ט**
ולפונתמים איך גשי בלמוד (שוא שבמם פנ נח גב " תנה עון התיו גשי ימחו
לרע " והללוהו הווד גשי " **ע** ומפלאי אתה פתח באתנח " **עא** לבוא
ברביע לא במארכה ותיו תמיד דגש וכה גב " מבטחי האית פתח לרבים
בקצת ספרים הלמוד קמץ ובחשוביהן בשוא כדפוסים וירושלמיים וזו עיקר
(הוספתי הטעם בתיו והיא מלרע גם בירושלמיים " וגם עד איך בלח פסיק גדולתי

הגימט

הביטל גש" תנחמני תיו גש" **עב** עני עס עין גש" ואין עזר הנין גש"
 יהי שמו לעולם הלמוד גש" **ספר שלישי עג** ויש דעה
 בעליון בדת תיגאן הבית בקמץ ובקצתן בשוא כמו
 בדפוסין וצ"ע מחסי החית בשוא פשוט וכ"כ במוסרה **עד** שמו חותותם לעיל
 כי הטעם בש"ן וכ"כ שמו דספרה **בסבך** עץ הבית געי והסמך בשוא פתח"ן
 והללו היו"ד געי ושוא שבלמוד נח גב" **עה** גמוגים בון געי" ממדבר הרים בכל
 סת הבית קמוצה וכן במדרש וכן נוטה דעת הדק"ק קרבנות הקוף במאריך וא"כ
 השוא שבד"ש גע" **ען** רשפי הפל רפה ולכ רדק ורשיר השירים דגש וכן במוסרה"ן
 מהררי טרפ השוא שבד"ש נח" נדרו הדלת בשוא פתח"ן **עז** בליפה למוד קמץ"
 הלעזמים ההא במאריך והלמוד שוא גע" ימני עליון ברוב סת היו"ד קמץ ובקצתן
 בצירו כדפוסים **גאלת** בזרוע הבית דגש כדין חתי מרחיק וכן חבירו (כדק בחלק
 הדקדוק) לאורך סגים תרויהון המ"ס דגש" ביד משה ואהרן הבית געי" **עח**
 מקטרים המ"ס געי" עדות ביעקב הבית געי" בני אפרים הבית געי" וכל
 ישחית הנין גש" **בחנמל** המ"ס בפתח גב" הר"ה ההא פתח"ן ויבגרו הביטל רפה
 בפת"ן ותסדרתו ביד צד הנין גש" **נורעס** היו"ד חידה וכ"כ ר"ל" **עט** בנחלתך בית
 געי" שמו חת לעיל קביבות ירושלים הסמך והיו"ד געי" **תבער** התיו"ד במאריך"
 ואת ביהו הנין גש" **נורה** פך תיבת נורה לעיל ומיבת פך הלמוד דגש גב" ור"ל"
פ רעה העין בצירי" בתפלת הפל דגש" **פא** שאו זמרה הש"ן גש" **בבקה**
 הכפ צירי גב" שמו מלרע" (ואחצרך ניו קמץ) **חבחקך** החית בגשיח (השוא
 גע" **אשביעך** הכפ רפי גב" **פב** שפטו דל פלטו דל תרויהון בפתח גב"
 (עין) מוסרה שבתג משלי לא וכה שרחה משס דדל דגבי יתוס קמץ וכה במוסרה
 רבתא ואין בנו כח להביה כמוסרה נגד מציאות הקטרים ושמה מוסרהא פליגא הית"
פג כקיסרה הכפ געי" בעין דאר הבית גש" **נודעו** כי חתה ניו גש" **פד**
מה נדודות היו"ד דגש כמשפט דחיק גב" **ענד** יהללוך היו"ד געי" ושוא
 גח" **יעפנה** העין בשוא פשוט" בבית אהי פתח באתנח"ן **אשרי** האפ במאריך"
 (שוא שבש"ן גע גב" **פה** הלעזמ"ס השוא שבלמוד נח כי אין מאריך" **הלל** חתה
 לא געי" **פז** שמרה הש"ן בגשיח והשוא גע" וכ"כ רדק וכן מבואר בגוהר פ'
 פנחס דף חתה אלהי פתח באתנח"ן ואין קטעשיך הכפ געי" **יחד** לבבי
 אין דגש בחית כי היא משותיות אהרע" בקסני הקוף רפה" **פח** בקדרי השוא נח"
 ולציון הנין געי" והלמוד שוא פתח גב" **פח** מחלת המ"ס קמץ" **היספר** אין
 דגש ביו"ד והיא יוצאה במבטא עס ההא" **מיודעי** המ"ס געי" **פס**

פ **פ** חסדי ה' כל חסדי דבאיסם וכתובים החיות מועמדות בבעיה והשוא נע זולתו
 כחן דחין מאריך והשוא נח והדלת רפה עמו דרכי " יקדמו פניך ה' יונד גשי " פ
 באור פניך הבית גשי וגופה השוא לחולם ויש בזה סוד למבוינים " ובסוף פשטם ברחי
 ושופר והכף רתי גם בירושלמי דוק כי לטעמי הדפוס חין טעם " **ספר ד' צא**
 מעוז חתה לרע וכן נמנה במזל " בעיניך הבית גשי " כן הודע
 פתח באתנה " **צב** תחפה החיות בשוא פשוט " לשמרה המע בקמץ חטפ ושוא
 נח " שאגה השוא שבגון נע וכך יסוד העיקוד דפ פון עא " ואענהו ויו גשי
צב עלי עשור השי' גשי " במעשי הבית גשי " ורעננים הויו גשי " ולא עולתה
 צד וגחלהך הויו גשי " הנפיש חין חס יצר שין תדויהון קריחתן בינוני פל
 לעיל ולא לרע " ישעשעו הויו גשי " **צו** ירעם הויו במאריך " **צז**
 המתהללים חין בה' מאריך " **צח** לקט ה' כי בא הלמד גשי והונע
 השוא שבפ' מפט זה גם השוא הועמד בגשא וקריחתו נוטה לפתח ולה בירושלמי
צט והשתחו הויו בעיה " וכן דלקמן " בכהניו הבית גשי " כן ולא חתכו
 קמץ ואתנה ובמוסרה נמוסד עם פתח באתנה ומציאות כל הפסדים בקמץ
קא דבר בליעל הדלת גשי והויו קמץ " גבה הגימל גשי " בנאמני בית גשי
קב לחנה חין גשי בחית והשוא נח " ואת עפרה הויו גשי " וכל מלבי הויו גשי
 ויחלפו הויו גשי " **קג** לכל עוניכי הרופא לכל חין בלמדן גשי " פ
 המעטרכי ה' גשי והשוא שבמס נע " המקרה ה' גשי " המנהלך חין בה' גשי
 גשי " עפתיס האפ בחירק והויו יוצא עמו והרביע באפ גב וכן כל היוצא בזה
 והרדך חולק " לבב לבב תדויהון גשי בלמד " מחפה החית שוא פשוט " ולא
 מעונותם הנון בחולם גב " ופעבודתו הויו גשי " ויעשנו וא עפרס הויו גשי
קה ויחסיך החית בשוא פשוט והוא נח " מרו לרע " **קו** להשמיעם הלמד גשי
 ויקגנו קמץ חטפ " במעללים חין בעין גשי וכן חבירו דלקמן

ספר חמישי קז תעו לרע " יהללהו חין בה' גשי " חסדי שוא שבמזל גשי
קח ועד שחקים ויו גשי " ולא תצא הויו גשי " **קט**
 ודרשו קמץ שבדלת חטפ והשוא שבריש נע וציון במכילול יופי שכת כן בשם הלא
 והנביד לל שהא צוני כמו חרבו מאד " ולא חפץ הויו גשי " יעטה השי' בשוא פשוט
 וירעו כי ירך הויו גשי " וקללו השוא נע מפט הגשי שבקופ " כמעל המס רפה
 בקו וכך הרדך " **קי** בקררי הבית גשי " טל ולדגתך הדלת רפי " **קיז**
 גחמנים בסת האפ בשוא לבד ואכ השוא נח כי חותות אהב כשהשוא נע צריך
 להיות שוא פתח גם יש עליו קו לומר כי הוא נח יוצא במבטא עם הנון **קיח**

וכעס

קוב וכעס בתרין קמציין ולכ רדק גס במור אמרו כי כולו קמוץ ותימה על ליל שלא
 נזכר מעזה (קמו) חנה ה' מלטה לרע פתאים החידק באפ גב והרדק
 חולק ובקצת תיגאן כהרדק והוא תמוה שלא השוו מדותיהם כי בתיבת עפאים בסי קב
 נקדו החידק באפ קון בפשי ממות צריך להפסיק כפי הטעם נגדה לא הולת
 רפה תדויהון גב ולכ רלא חנה ה' כי חני לרע חני עבדך האפ געי כך חזבח
 הלמוד געי בתוככי ירושלים תרויהון געי ולמוד קמץ קון מן המצד צדי פתח
 קרחת ית הילוד דגש ומסיר עפה ד' דגשין כי חמילם תלתיהון בפתח ולכ
 רדק שבא בפתח מקום צירי מסט ההפסק דחה הולת פתח חנה חנה תרויהון לרע
 גב הושיעה פא הצליחה פא תרויהון מלרע ותיבות נא תרויהון דגשין קיפ
 בדרך עדותיך הויו נעה בשמונה מקומות באפח ביתא וסימנך רבזה בן פרץ
 שתי פתח בגרש גב ד ותורתך ויו געי ה וחסדכה יצדי דגש
 ובשוא לבד ו קא תצל הויו געי אשר חקבתי יהא קמץ בלא חספ ל למשפטין
 למוד געי כך חני למוד געי לכל תכלה למוד געי כ השכלתי פתח באתנא גב
 ס ותורתך הויו געי ואצרה צדי דגש ובשוא לבד פ פתיים בתרין יודין ויו
 ראשונה נחה וכן צביים אבל פשהן באפ הניקוד באפ שהוא במקום יוד ראשונה וזוהי שימת
 התיגאן בבל מקום פיוצא בזה והרדק חולק ואל תשלבו הויו געי צ ועבדך
 ותורתך תרויהון הויו געי ק כמשפטין כפ געי וכל ויו געי ה כמשפטין
 כפ געי כחסדך כפ געי ט ואתעבה הויו פתח שמרה נפשי השוא נע וכן
 גמסר תרין גדיש ד כ כל מצותיך צדק חיו דגש בצדי וצע ובירושלמי דגש
 תחי תיו געי יעקבני העין בשוא לא בפתח כשה בסבול
קב מה יקן תיו צירי חני שלום האפ געי קב ירושלים הבנויה יוד געי
 קב את עיני פתח באתנא חדוניהם האפ געי קבד נחלה לעיל כמע
 נחלה מצרים ולכ רדק הפח נשבר עזרנו העולם טוטס שקורין העין קמץ
קכה כהר ציון כפ געי ירושלים יוד געי עקלקלותם העין געי קכז יבנה
 בית ברביע ובית רפה קכח מנעורי פתח באתנא ותעיתא מנעורי
 בקמץ ואתנא קל ולדברו הוחלבו הויו געי קלב שנת ליעני הכון
 בפתח גס בירוש וכן מלך במלכים ב' וצל התיו כמו יהא כי איננו סמוך וכמוהו
 חמות ודעת (ישעיה לב) כשמחת בקציר וכמוהו רביס ועד ונת המואריך בתיו והיא
 מלרע גב ציריה יהא רפה והרדק כת' שהיא במפיק וכהני ויו געי קלב
 הררי השוא שבריש נח קלה שוכן ירושלים הילוד געי קלו לכל אשר חיו
 בלמוד געיא קלז שאגו השין געי אשכחך ירושלים השין געי ולמוד קמץ

את ירושלים פתח באתנח " את יום ירושלים קמץ בלא אסף " היסוד היוז דגש
 שישלם היוז רפה ויוצאה במבטא עם הש"ן שיאחז אחז באז פסיק " קלמט פליקה
 דעת הדלת רפה גב " חנך תרין מלרע לכ במנוסרה וכפ רדק בחה דפ לפא על
 ואנה מלעיט והגון רפי כי היא נוספת ותימה על לוי שכת שהיא בדגש ועיין לוי
 מלך פ' דברים " ואציעה שואול הש"ן דגש גב " ותאחזני היוז גש " יחשיך החיות
 בשוא פסוק " בתחתיות הבית גש " קמז כמו נחם כפ גש " מאנני לחוד
 במנוסרה והוא דגוש היפך רבי יונה רדק חלק הדקדוק דפ רכו על " קמז
 ויוכיחני היוז גש " קמב בתיבתי הגון גש " מרדפי פתח באתנח " קמז
 במעסה ידיר בית גש " בפתח סוף קמץ " אלהי קמץ בלא אסף
 והאבדת היוז גש " קמד פקרב הקוף רפי " מיה אדם קמץ בני נכר הבית
 גש " מסבלים המס גש " חקרי העם האפ גש והשוא נע גב קמז
 ואת שעתם היוז גש " ידבר פי היוז גש " קמו לעשוקים הלמוד קמץ גב
 קמז בונה הגון בצירי וכת בעל עה דפ ש"ס בזה סוד " המעיהלים
 המס רפה " קרחו הקוף פתח " קמח בשמים פתח באתנח " שמי
 השמים קמץ " יהללו היוז גש " לכל חסידיו הלמוד גש " קמט
 לכל חסידיו הלמוד גש " קז בצלצלי תרועה הבית גש "

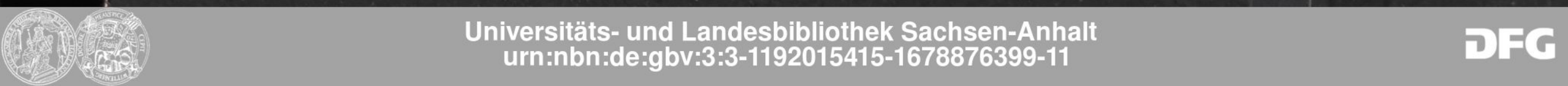
ספר איוב

א שבעת אפי צאן הטעם בעין אזל (הש"ן גש)
 ואז השוא שבבית נע " ויקדשם היוז גש " ומקתהלך
 המס גש " וכן חבירו דלקמן " ויען השטן אתה ויאמר בפתח גדול והוא מלרע
 דכלל הוא כל ויאמר בסבול הוא מלעיט וכל בפתח גדול מלרע וזה כלל פשוט
 בכולו ויאמר דבתגך והנה במסורת התיבאן מסיר עליה צאן גס בתורה צ"א וכל
 ויען וינפץ דאיוב כוותיה עכל הרי בפירוש דכל ויען וינפץ דאיוב כוותיה מלרע
 והטעם מסע שנקוד בפתח וסוף פיסוק בסוף התיבה יוכיח דהוא מלרע וכל בירושלמי
 ובכל גדול לא השנה מודותיו כי עשה מאריך תחת היוז במקצתן וסוף פיסוק בסוף
 התיבה ובמור שבסוף הלך גדול בת' גב צ"א ומע למוז ומסיים וכל ויען ויוסף
 דאיוב כוותיה אבל הם כולם מלעיט עכל המוסרה כוותנו דאלב דנקודים בפתח
 עכ"ג הם מלעיט ובכל המוסרה דילך לא יש סיוס זה דכולם מלעיט מוכח דלא
 מפלגי ולזה לא תמצא בכל התיבאן שיעמידו היוז בגשיא כי נשאר מלרע כדיו
 בכל מקום שנקוד בפתח " עד זה מדבר הע"ן בפתח " הלוא אתה תיבת
 אתה מלרע כי התלשא לא תטעים וכמ במור בשורש אתה " שלח לא ידך הש"ן
 גש וקריאתו כוטה לפתח וכן חבירו דלקמן " בבית אחיהם הטפחא בתיבת

אחיהם

א אחיהם "שמנו שלשה ראשים השומר במים וצע" ויפסלו הויו גשי"
 וישמענו הויו גשי" וּלְגַחְמוֹ הויו גשי" ויקדעו הויו גשי" **ב** יהי חסך הויו גשי"
 וצלמות הויו גשי" תַּסְכֵּן-עָלָיו הטעם בתיבה מקף והתו בגעיה והקמץ חטף מפט
 סמיכות המקף כי הוא במקום חולם כבודע" ידרשהו אנה מוּמַעַל המס פסח באתגמ"
 למה לא תיבת לא הלמד דגש" הַמְמַלְאִים הא גשי והשוא שבמס נע ולמד רפה"
 שֶׁאֲנֵנוּ הַסִּין פתח" הַמְחַכִּים ההא גשי והשוא בע" ויחפרהו הויו פתח וגשי" ויתכו
 הויו גשי" וְלֹא שֶׁקֶטְתִּי וְלֹא נָהַתִּי הויו בגעיה בְּחַתִּי הַנּוֹן קמץ ומסיר עטיה ל' קמץ
 וְלֹא בִירוּשָׁלַמִּיִּים" **ד** הַתִּימָנִי ההא גשי" תַּלְלָהּ הַתִּימָנִי דגש חזק כדין חת מרחיק"
 שֶׁמֶץ הַסִּין צִירִי" בְּנֶסֶל הַפֶּחַ רפה גם בירושלמיים" וְלֹא אֲכִיר הויו גשי" יִפְתּוּ
 הַכַּף פתח באתמח" **ה** קָרָא בֵּית הַקּוֹף גשי" יִמְשֵׁנוּ הַיּוֹד גשי והשוא שבסין נח
 ובתאב אחד מחשוביהם לחיתי המס גכ גשי והסין בשוא פתח" וְלֹא תַשְׁשִׁינָה יִדִּיהֶם
 הויו גשי" וְסִקְדַּת נוֹךְ הויו גשי" וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶיךָ הויו גשי וכך חבירו **ו**
 וידעת כי רב זרעך הויו גשי" חֲקַדְנָה כֵּן הִיא הַכֶּךְ דגש חזק כי הוא דחיק וכ"כ
 לְדָךְ בָּהֶם" **ז** עַל לֶן דַּבְרֵי לַעֲוֹ תִיבַת כֵּן בַּחֲלָל מַבְלֵי מַלְאֲכָה פתח סגול באתגמ"
 אס יש טעם הויו בסגול מפט סמיכות המקף וחוז מהמקף תהיה הויו בצירי
 כמו אס יש את נפשכם" תִּקְרְאוּ חַתַּת מַלְאֲכָה יוֹד (א"כ החידק תב והשוא נע וכך פתח
 רבי סעדיה תיבה זו לסוג יראה בערבי תלכפו ותדערו ותכחפו" הכי ההא גשי
 וקריאת השוא נוטה לפתח" קָבֹו לִי לַעֲוִיל וּמַסִּיר עַלִּיהָ ל' חֶפְעֵכֶם יתוס תנויהו
 במקף" **ח** יָמֵי קָלוֹ תִיבַת קָלוֹ מַלְעִיל עֵיִן בַּמְסוּרַת לֹד גְּדוּל פ' נח" עֵין לֹאִי
 האתנח בדיס והיא מלעיל" קָיִם אֲנִי הִיא בגעיה" וְתַבְחַד מַחְנֵךְ הַמָּס פתח
 והנון קמץ" לַמָּה שֶׁמַּנְתִּי הַמָּס רפה והטעם בלמד מלעיל והוא יוצא מהכ"ל
 ושין במוסרה" **ט** הַלֵּל יַעֲוֹת הִיא בפתח כי היא הא התימה" וְבֵית עַכְבִּיִּשׁ
 מִבְּטָחוֹ טוֹת פתח" וְעַל אֲגַתּוֹ הַגִּימַל פתח" **י** עֲשֵׂה בַמְקַף וְעֵין
 בגעיה כי היא מלעיל מפט הסגול" כִּי יִשְׁבְּעֵנִי הַעֵיִן בפתח במקום קמץ"
 אחת היא עלבן חֲמַדְתִּי פתח באתנח" וְלֹא אֲבִין לֹו הויו בגעיה" וַיִּמְנֵי קָלוֹ
 תיבב קלו מלעיל מפט הטעם שבקופ" **יא** וְאַחַרְאֲתִי הויו גשי" תִּקְפְּתֵנִי
 הפא רפה" שְׁמַעְרָה רוּחִי אִיִּץ בַּסִּין געיה וצע" וְתַפְּעֵה הַטַּעַם בַּתִּיִּן"
יב וְאוֹלָם הויו גשי" לְתוֹשִׁיָהּ הַלְמַד גשי" וְהִיִּית מַעֲדָק הַצִּדִּי רפה ורבעת
 הויו גשי" מְנַהֵם הַנּוֹן דגש" **יג** לַעֲשֵׂתוֹת הַתִּיִן בַּחֹלֶם לֹא בַשּׁוֹרֵק
 וְאוֹלָם הויו גשי" בְּיִשְׂרָאֵל הַבֵּית גשי" הֵן יַעֲצוֹר הַעֵיִן בַּשּׁוֹל לַבַּד וְהוּא נח"

ושופטים יהוה כל הויו געי " ויאמר חין באפ שוא " מגבלה שמנהות הקופ רפה נחמר
 ויו " ימשאו המס בהעיה ומסיר עליה ב' ועייז לעיל סי' ה' "
 יב קדעתכס הלפ געי " הלל תדברו השוא שבממד נח " ואלפס הויו בהעיה "
 זכרונכס הזין געי " ואתנתי החיה בשוא פתח והוא נע " מעט הרק פתח
 באתנח " ותשמור כל קרחתה האפ קמץ " וך ושבש-הג הטעם בה מקפ
 ומועמד בשתי געיונ להיות בינוני לא לעיל ולא לרע והשוא שבשין פשוט
 והוא נח " ובקצת מהן השין שוא פתח " ותקות חנוש האבדת הבית בפתח "
 טז לשון ערוגתים המס רפה " הכסוד הבית רפה והשוא נח והבית יוצא
 במבטא עם ההא " כביר מקביר ימים תיבת כביר בדחי אחר ניקוד
 התיבה לא ברביע מוגרש " ונאלח הויו געי " אחור שמע לי השין געי " יבעתוהו
 צר היווד געי " בלא יומיו הבית געי " ובפתו לא רעננה הנעימה בנן ראשונה "
 יז ותקמטלי הויו געי " כחסי החיה בשוא פתח " ויפפרני הויו געי והפח
 ראשונה רפה וכן דין ויפפרני " ואל יהי הויו געי " וך אס לא התלים
 הלמוד רפה בפת והירושלמיים כי חין שם דגש " ואלפס הויו געי " והציגני ויו געי "
 וטוהר ידים הטעם בה מקפ ותחת הויו געי " והטויה בשוא קמץ " אס הקנה
 שאל ביתי תיבת הקנה בדחי ובפת בשופר הולך " קו יצרו צעדי
 השוא שבצדי גע מפני הצירי שקדם לו " מבטחו הטויה פתח באתנח " י
 ומתבל יגדהו הויו געי " ולא נקר הנון בסגול " ופ תוגיון קריות
 הגימל גוטה לחידק מטפני היווד שאחריו " אהדכחאני התיו והדלת והגונין
 רפויות והויו געי " דעו אפו הדלת געי " רוחי זרה הטעם בזין והוא מלעיל
 וכן גמסר במוסרה " ב קעמתי ההא געי " כי רגנת הגונין רפויין
 והשוא נח " משיב יגע הגימל קמץ " קגללו הלפ געי " ישלח בו יוד געי "
 ירצ שריד תיבת ירע לעיל מטפני הטעם שתחת היווד " יגל יבול הגימל רפה "
 כא האנכי ההא געי " פנו שי והשמו השין רפה בפת וכך כדך שכה רפה
 בספרים מדוקדקים נגד הוי חיוג והוא צווי לדעת הכל " ישאו כדפ
 בכפ בפת וכה בדפוסים החדשים ועשו נח מהבית וכנע ממוסרה גוטא שבכד
 גדול דמסיר עליה לחוד " ואי בבית הא איכא טובא דוק ופי' בו זל ישאו קול כמו
 תופ וכנוד " כב הקמיקתה הא געי " נשפעת הויו געי " ואמרת מה ירע
 אל הויו געי " הבעד ערפלי הבית יוצאה עם ההא במבטא " תבולתה
 טובה התיו געי והאפ קמץ " וצא נחלים בכפ לא בבית "

כג חֲדָשָׁה מִלִּים יַעֲנֵנִי תִיבַת אֲדַעַה בְּדַחֵי בְּמִקּוֹם טַפְחָח " כִּד לֹא חֲזוּיִמִּי
 לַעֲיֹל וְלֹא בִירוּשָׁלַמִּיִּים " מִזְרֵם הַרִים בְּדַפּוֹם תִּיבַת מִזְרֵם בְּדַחֵי וְלִיתָח
 נְהוּא הִיסַךְ הַמַּכּוּנָן " יִקְטֹל עַנֵּי הַיּוֹד גַּעֲ" רֹזְמֵנו מִנְעַטֵּא הַמֶּלֶס דַּגֵּשׁ " וְאִיבְנו הַיּוֹד
 גַּעֲ" וְהַמְכוּוֹ וְיֹד גַּעֲ" כִּן נִמָּה שְׁמֵן הַשֵּׁן צִירִי " כִּז זֶה חֲלֵק חֵין כֹּאן פְּסִיק
 וְנַחֲלַת עֲרִיצִים הַיּוֹד גַּעֲ" וַיִּשְׁעֲרָהוּ הַשֵּׁן בְּקִמָּץ " כִּח דְּלֹו תִרִין חֹד דִּהְכֹל
 לַעֲיֹל וְחֹד מִלְרַע עֵיין מֹד " וְתַעֲלֵמָה הֵלֵא רַפִּי וּבְרֹוב הַתִּיבָחן מִצְחֵתֵנו דַּגֵּשׁ
 וְכִכ רֹדֵק בַּחֵה דִפּ לִבֵּ עַבֵּב שֶׁהוֹדַגַּשׁ לַתַּפְחָרַת הַקְרִיָּה " וְזִכּוּכִית הַיּוֹד בַּחֹלֶם בַּסֵּת
 לֹא בַשּׁוֹרֵק " וְהַחֲכֵמָה מֵחֵין תִּבּוֹת הַיּוֹד גַּעֲ" וְנַעֲלֵמָה הַיּוֹד גַּעֲ" **כט**
 וְלֹא עֹזֵר לוֹ הַיּוֹד גַּעֲ" וְכַחֹל אֲרַבָּה יַמִּים " בַּחֹלֶם לֹא בַשּׁוֹרֵק וְהֵם בִּדְהַפָּח
 וְחֹד וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וְכֵן סֵתֵר רַבִּי סַעֲדִיָּא בַעֲרַבִי וְכַאֲרַמְנֵל " **ל**
הערה קִים לֹא פִתַח " בְּנֵי נִבְלֵי הַבּוֹת גַּעֲ" גְּתִיבָתֵנו לַהוֹתֵי הַנּוֹן גַּעֲ" הַרְנֵי לַחֲמֵר
 לַחֹד וְהַרִים בְּקִמָּץ " וְעַצְמֵי אֲרַבָּה הַטַּעַם בַּחֵית וּמַסִּיר עֲלֵיהָ תִרִין מִלְעֵיל " **לא**
 וְנַחֲלַת הַיּוֹד גַּעֲ" וְנִכְרַר לַחֹד וְהַנּוֹן בְּצִירִי " וְכֹל צַעֲדֵי הַיּוֹד גַּעֲ" אִם
 תִּפְּוֵה תִשְׁרִי הַאֵפ בְּפִתַח וְהַשֵּׁן דַּגֵּשׁ " וְצַחֲצַחֵי הַיּוֹד גַּעֲ" וְיִכּוּנְפוֹ תִרִין
 נֹוֵין הַחֲשׁוֹנָה רַפָּה וְהַנּוֹן הַשְּׁנִיָּה דַּגֵּשׁ וְלֹא גַם בִּירוּשָׁלַמִּיִּים " **לב** כִּי זְקֵנִים הָמָה
 הַזֵּין גַּעֲ" וַיַּעַן אֵיהוּא בֵּן בְּרַכָּא הַבּוֹנֵי וַיֹּאמֶר עַד כֹּאן הוּא פְּסוּק אַחֵר וּפְסוּק אַנִּי
 מִתְחִיל צַעִיד אֲנִי לִימִים וְלֹא בִירוּשָׁלַמִּיִּים שְׁנֵי פְּסוּקִים הֵן הַנּוֹחֲלֵת לְדַבְרֵי כֹס
 הַלְמוֹד גַּעֲ" חֲתוּ לֹא עֲנוּ עוֹד שֶׁרָשׁוּ חֲתַת וְהִיא מִלְרַע שֶׁלֹּא כַמְנַהֵג וְכִכ לִיֹּל
לג וְחֹלֶם שְׁמַעַע וְכֹל הַיּוֹד גַּעֲ" גַם הַשֵּׁן " עֲרַכָּה לִפְנֵי הַעֵין בַּסְּגוּל " בְּלִי
 פִשַׁע הַבּוֹת גַּעֲ" יִשְׁמֹר כֹּל אֲנִיחֹתֵי הַאֵפ בַּחֹלֶם לֹא בְּקִמָּץ " קִטְפֵשׁ
 הַפּוֹת רַפָּה " יִשַׁד עַל אֲנָשִׁים בַּשֵּׁן בַּשְּׁבוּלַת יַמֵּנִת וְהוּא לִשׁוֹן שׁוֹרָה כֹּאזֵל בִּינוֹמֵא
 שְׁמַעַע לִי הַשֵּׁן גַּעֲ" וְכֵן חֲבִירוֹ דְּסוֹף הַסִּימָן שְׁמַעַע לִי בַבְּשִׁית " **לד**
לד חֲלִילָה לֵאלֹהֵי הַלְמוֹד דְּתִיבַת לֹא רַפָּה " וְחֲצוֹת לִילָה הַלְמוֹד קִמָּץ " וְכֹל
 צַעֲדֵי הַיּוֹד גַּעֲ" מִנְעַבְדֵי הֵם הַעֵין בַּשּׁוֹא פְּשׁוֹט וְהוּא נַח " הַמְעַבְדָּךְ ע
 הֵלֵא בְּפִתַח לֹא בַשּׁוֹא " **לה** וְלֹא יִדַע בְּפִשׁ פִּי פִרוּ וְרַבּוּ וְתַרְגּוּם פּוֹשׁוּ וּפְגוּ " **לו**
 וְאִתְּ רַעֲיָר הַיּוֹד גַּעֲ" **לו** וַיִּגַּל אֲזַנְסֵי הַבִּימָל רַפָּה " אִם יִשְׁמַעֵנו וַיַּעֲבֹדוּ
 הַיּוֹד גַּעֲ" יִכָּלוּ בַטּוֹב וַיִּמְהַרְסוּ תִיבַת יִכָּלוּ בַכֶּף לֹא בַבֵּית " וְחֲנַפִּי לִבֵּ הַיּוֹד
 גַּעֲ" **לז** הַחֲזִינָה אֲחַת הַזֵּין דַּגֵּשׁ " וְרַב צַדִּיקָה הַרִים בַּחֹלֶם " **לח**
לח בְּלִי דַעֲתָה הַבֵּית גַּעֲ" וְאַסְתַּלַּךְ בּוֹי " עֲלִיהָ הֵן הַקּוֹפ דַּגֵּשׁ " הַמְעִימָךְ
 הֵלֵא גַעֲ" לַעֲתָ צַר הַעֵין בַּסְּגוּל " לְהַשְׁבִּיעַ שׁוֹאָה וְאַשְׁתַּרָּה

תיבת להשביע שומר הולך ותיבת שואה ברחי " התריס לטב מענין שומר ומושל
 כלומר ממשלת השמים " ושפעת מים הויו געי " **טל** יעלי סלע השן
 שוא סתח " וכלא שבו למנו הלמוד געי " שבו הטעם בשין מלעיל " התבטח בו
 היה געי " וברוך יחסוף הויו געי " ועל עפר הויו געי " **בנייה** סלא פה הלמוד
 סלא דגש " **תשקק** לסוס התיו געי " התרעישבו היה געי " המבינתך היה געי "
בז העשו יגש חרבו היה קמץ ותיבת וגם היוו בחירק בסת " וכל חית השדה
 הויו געי " **התמלח** בשכות היה געי והשוו געי " **מא** יטל הכוית
 דגש ומסיר עליה ל חסר " עמישותנו השין געי והשין שכולת ומעית " בצולתו
 ילין עוז הביה געי " העשו היה סבול והשין קמץ " **מב** עצה בלי דעת
 הביה געי " שמענו בח השין געי " אמתס וגרמותי פתח באתנח הגעמתי
 היה געי " **בהתפללו** הלמודין רפויות והשוו בח כי אין מגרירך בפח "

ספר משלי א

לפת לפתחים ערמה האפ בחירק והיוו יוצאה
 עמו בפה גם בכר גדול " תחברו פתי התיו
 געי " לתוכתי הלמוד געי " ואידכס הויו געי " ויחכלו מפדי דרכס ויו געי "
ב יגילו בתהפכות רע הבית געי " וכמוטמונים הויו געי "
ג ותמנביה הויו געי " יהוה בחכמה היוו געי " וערבה שנתך הויו געי "
ד בלכתך לא יצר הבית געי " וגבזלה שנתס הויו געי " למנוצחיהם הצדי
 בקמץ והמנו ממסרעח כלן תרין חד חסר וחד מלח והשנייה היא בפמסעי
 בפסוק ויכהב משה ואלה מפעיהם למנוצחיהם מוכח דכולהו קמץ בלישנת חדא
 אל דההפדש הוא דזה מלח וזה חסר שאלב היה לו למסור לחוד או וחד בלישנת
 אחרינת שוב בודקה בתגלחן ישנים ומצאתים כמו כן הצדי בקמץ ומסיר עליה
 תרין וכו' " **ה** ואחריתה הויו געי " ואמרת אין שנאתי מוסר הויו געי " וכל
 שמעתי הויו געי " ויעלת חן הויו געי " עונותיו ילכדנו השין געי "
ו והנצל הויו געי " **לרוץ** לקעה הלמוד בשוא ובהלח אחד מצאתי בקמץ
 כרפוס ובאחרים בשוא ומסיר עליה לחוד מוכח ממנוסרה זו דהלמוד בקמץ
 וכרפוסים דאלב אל יש אחרים דכוותה במלכיס לא יתנבא עלי לטובה כי תס
 לרעה ואפשר דיש עוד אחרים ודוק " **ח** אני חכמה האפ געי " **ז**
 שגאת רעי השין געי " כל שפטי אקדן בתיגלחן אחרים כתוב צדק במקום
 אדן וכמו התרגום דמתרגם דתריצתל גם בספר מאיר עניב **בער**
 צדק ובערך שפטי העתיק כל שפטי צדק עש ובידסת רבי סגנדיא גלון ע

נראה

נראה שהיה חרץ שפתחו קצחת אחרץ עם " יהיה קנני היוזר געי " בעזוז עינות
 תחום הזיון בחולם " אשקי אדם שומע לי האלף בגעיה וגם השין בגעיה וקריתרת
 השוא נוטה לפתח " וחטאי הזיון גש " יב שפת חמת השין געי " ועד ארבעה
 ג' והטעם בעין רביע " דך גם בשחק יחבב לב תיבת בשחק בטרחח לא רביע
 דך שפת יתר בשם תקודות ואתנה " לקנות חכמה ולב חין תיבת ולב צירי
 ילך כפיל לתונה לו חין הלמוד דגש " חזי לתחנה יבקש נסדר הלמוד
 געי " בבוא רשע הביב געי " מים עמקים חין בקופ דגש " מחתה לו
 הלמוד דגש " ופך גדל חמה הגימל בגעיה והדלת בפתח " כ
 מים עמקים הקופ דגש " כא מתן בסתר יכפה חפ הפל דגש
 כב ואחזה אבטי לרע בכפ " כה סן תשבטנו והקחתי האפ יצא במבטא
 עם הקופ " מובטח בוגר הטוה בקמץ " כן כצרו חבן במרהמיה
 הביב בפתח והמס דגש " כמתלהמים הלמוד בפתח " כד
 שאול ואבדו ה' וחסר נון בקריאה ובכתבה וכה בכל התיגאן והירושלמיים
 ושב מצאתי לך גנאח בשורש אבד נל אבדון ומנות וכו' וכבר מצינו שנסכ
 הנון מתיבה זו במשלי שאול ואבדה וכו' עיי' שם " כח ולא ידע כי
 חסר יבואכו בדקתי בתיגאן אחרים ומצאתים כמו כן חסר בריש
 ובדפוסים בדלת וצע במוסרה וראיתי ברדף שהביאו בשורש חסר מורה שהיא
 בריש וכבודסתוכו " ל וארבע לא אמרו הון בדפוס לא יש אות ויון בתיב
 וארבע ובכל ספרי תימן בויון " לא תנרלה חין בתיו מחדיר והעולם טושים

ספר קהלת

א ומה ששבעשה השין דגש מפני המקף פ
 ובתיב ומה חין דרבן " הוא ענין רע היוזר פכח
 על כל אשר היה לפני בירושלים בדפוסים גרים על ירושלים ובגה לב לרה
 ורעה הזללות הלמוד והתיו חולם לא בשורק גם בירושלמיים
 ב גם מקנה בקר הנון בסבול גב " ותענבות הגימל רפה " כי לבי שמח
 בפסא ח' והיא מלרע " כיתרון התיו בשוא פתח " פיתש היוזר פתח שהמח
 עמול השין שוא " נלחוטא בסבול " ג בני האדם הביב געי " במעשיו
 הבית געי " ד ואילו תיבה אחת מועמדת בשופר " ערצה נון רפה
 ה מעל גבוה בפסא ח' והיא מלרע " ברבות הטובה רבו אוקפיה חין
 געיה באפ והשוא שבכפ נח וכן מפנה במחברת שברי התיגאן בדיע השות

וְאִינְנוּ וְיִזְבֵּחַ גְּעִי " וְנִמְנֵה לְעֵבֶר יִזְבֵּחַ הַגְּבוּרָה בְּסֵת " כְּנֹב שֵׁם אִיזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ
 רַבְתִּי " וְגַם זֶה הַבַּל תִּיבַת וְגַם בְּיִזְבֵּחַ בְּסֵת " ז' אִשֶּׁר לֹא תִשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ
 מִקְלָלְךָ הַכֹּפֵר רַפָּה " גַּם אֲתָה קָלַלְתָּ הַמִּסְפָּח בְּתִינוּ וּבְמִזְבֵּחַ גְּמִינָה עִם לֵב דְּמִעֲמִיחוֹ
 לְעֵיבֵל וְצֵעַ " וְעִמְקָה עִמְקָה אִיזְבֵּחַ כְּאִזְבֵּחַ פְּסִיק " עוֹד בְּקִשָּׁה הַקּוֹפֵר רַפָּה וְהַשּׁוֹא נַח וְכֵן כָּל
 לְשׁוֹן בְּקִשָּׁה " וְהַמִּזְבֵּחַ בְּקִשָּׁה הַקּוֹפֵר רַפָּה " ח' עֲשֵׂה לְעַיִן קִמְצָה " לֵב בְּעַיִן הַאֲדָרִים
 הַבְּיֹת גְּעִי " יִהְיֶה כְּנֹב הַמִּזְבֵּחַ דָּגֵשׁ כִּי הוּא דְחִיק " ט' אִיזְבֵּחַ יִזְבֵּחַ הַאֲדָרִים
 בְּפִשְׁטָא ח' וְהִיא מְלֻרַע " כְּנֹב כְּחֹפֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּסֵת " וְלִזְבֵּחַ הַלְמוֹד בְּאִזְבֵּחַ
 וְשִׁתָּה הַיִּזְבֵּחַ גְּעִי וְהַשּׁוֹא שְׁבִי"ן נַע " וְשִׁתָּה בְּלֵב כְּנֹב הַיִּזְבֵּחַ מוֹעֲמֵד בְּגֵשִׁיחַ וְשׁוֹא
 שְׁבִי"ן נַע וְכֵן מְפֹרָשׁ בְּמַחְבֵּרַת הַעֲרָבִי שְׁבִי"ן הַתְּחֵל שֵׁם בְּלֵב כְּנֹב לְמוֹד סְבוּל
 ל' יִמְנֵךְ הַמְּקַדֵּה מִסְּדֵה הַמְּקַדֵּה דָּגֵשׁ לְהַבְדִּיל בֵּין הַשֵּׁם וְהַנְּפֵעַל וְדַתְלִים
 רַפָּה כִּי הוּא נְפֵעַל וְעִיזָה בְּס' הַמְּסַפֵּיק עַרְךָ קָרָה " י"

כְּאִשֶּׁר אִיזְבֵּחַ יִזְבֵּחַ מִנֵּה דֶרֶךְ הַרְמוֹחַ בְּפִשְׁטָא ח' וְהִיא מְלֻרַע " וְכֹב לְעִיזָה
 הַלְמוֹד בְּפִתְחָה " כִּי הַיִּזְבֵּחַ הַדְּלֵת רַפָּה " וְשִׁתָּה חֵת בּוֹרְחִיךְ הַכֹּפֵר רַפָּה מְפֵעַ
 הַשּׁוֹרֵק שְׁקָדִים לִי "

שִׁיר הַשִּׁירִים

א' שְׁחֹרָה חֲנִי וְנִחֹה הַיִּזְבֵּחַ גְּעִי " וְהַשּׁוֹא חֲנִי וְנִחֹה הַיִּזְבֵּחַ גְּעִי " בְּצִדְדֵי
 הַבְּיֹת גְּעִי " אֲשַׁכֵּל הַכֹּפֵר דּוּדֵי לִי יֵשׁ פְּסִיק אַחַר תִּיבַת הַכֹּפֵר "

ב' א' בֵּית הַיִּזְבֵּחַ קִמְצָה בְּזֵק " יְרוּשָׁלַם בְּפִשְׁטָא ח' וְהִיא מְלֻרַע " וְאִם תִּעֲוֹרְדוּ הַיִּזְבֵּחַ
 גְּעִי " סְמִינְדֵר הַדְּלֵת בְּפִתְחָה אִם שְׁהוּ סוֹפֵ פִּסְוֹק " ג' עַד שֶׁבְּאֲתִיו
 הַבְּיֹת וְהֵאֵף בְּצִדֵי וְאִיזְבֵּחַ הֵאֵף בְּחֹלֶם וְנִסְיָר עֲלֵיהָ לְחֹד " בְּנֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּפִשְׁטָא ח' וְהִיא מְלֻרַע " צְחִיבָה וְרַחֲמֵי הַיִּזְבֵּחַ מוֹעֲמֵד בְּגֵשִׁיחַ וְהֵאֵף בְּסֵת "

ד' שְׁעָרֶיךָ הַיִּזְבֵּחַ בְּשׁוֹא לְבַד וְהוּא נַח וְכֵן חֲבִירוֹ וְכֵן בִּירוּשָׁלַם " שְׁפִתְּוֹתֶיךָ
 הַתְּנוּיָה רְפוּיֹת וְכֵן כּוֹלְהוֹ שְׁפִתְּוֹתֶיךָ שְׁפֵת " מִהֲרָרֵי אִיזְבֵּחַ בְּהֵא מִזְרִיךְ
 וְהַשּׁוֹא שְׁבִי"ן נַח " ד' חֲבוּ מִמְּתֵקִים הַמֵּס גְּעִי וְהַשּׁוֹא נַע וְהַיִּזְבֵּחַ רַפָּה
 וְכֵן בִּירוּשָׁלַם וְרַכּוֹתֶיהָ דְּבִירְמִיָה לְכּוּ אֲכַלּוּ מִמְּתֵקִים "

ו' וְיִהְיֶה לְכֹהֵן אִיזְבֵּחַ גְּעִי וְהַשּׁוֹא נַח " עֲמִינְדָב תִּיבַת ח' וְהַמֵּס גְּעִי
 וְגִחְזָה בְּךָ בְּקִצַת סְפָרִים בְּלֹא וְיִזְבֵּחַ וְטַעוֹת הוּא " חֲמִנְן הַמֵּס דָּגֵשׁ וְהֵאֵף
 קִמְצָה וְהוּא חֲטֵפַ מְפֵעַ דְּגֵשׁ הַמֵּס " קְדֻמְתֵּי הַגְּעִי בְּהֵא וְאִיזְבֵּחַ כְּאִזְבֵּחַ פְּסִיק "

ח' אֲמַצְחָךְ הֵאֵף גְּעִי " חֲבִלְתֶּךָ הַלְמוֹד בְּפִתְחָה וְהַשּׁוֹא שְׁבִי"ן נַח כִּי הַפִּתְחָה
 תְּנוּעָה קְטָנָה " שְׁלֵבְתֶּיךָ תִּיבַת ח' וְהֵאֵף אַחֲרֵי רַפִּי " הַיִּשְׁבַת בְּגֵשִׁיחַ

אִיזְבֵּחַ

איין כאן פסיק " וְדַמְיָה לָךְ בַּטַּעַם מִדְּקֵף וְהוּיִן גְּשִׁי וְהוּא נַח כִּי אִיִן הַמִּדְּקֵף נַחֲסָב
 לַטַּעַם וְכֵן מוֹסְרֵשׁ בַּמַּחְבֵּרֵת הָעֵרְבִי שְׁבַתְּוֹהֵן " תִּם
 מוֹגֵלֵת אֵיכֹדָה לֹא יֵשׁ עֲלֶיהָ דִּקְדוּקָה וְאִשְׁתַּמְעִיטוּתֶיהָ מִן הָרַב הַמַּחְבֵּר זַלְזֵה
ספר דניאל
 כֹּל מוֹחֹסִים בְּדַבִּיעַ לֹא בַתְּלֶשֶׁת שְׁמַל " ט
 וְכַלְמֵדִים הוּיִן בַּמַּחְרִיךְ וְהַשּׁוֹא נַע שְׁבַלְמֵדִי
 וּבַסֵּת הַנּוֹרָחַב בַּשּׁוֹא פִתַּח " וְלַבְּדֹלִים הוּיִן גְּשִׁי
 גָב " וְלַמְּדַבְּרִים הַמֹּסִים בַּזְּלָלָה גָב " וּמִדְּרָקָה הַיְלֵדִים בַּפֶּשֶׁטִּית לֹא בַּשּׁוֹפֵר גָב "

תַּחֲלֵה הַאֵפִי צִירִי וְכֵן בַּמִּלָּה " זְרַעְעִים הַשּׁוֹא נַע כִּי הַצִּירִי תֵבָה גַם בְּרֹב גְּשִׁי "

ב תַּהֲחֹזֵן הַתּוֹן גְּשִׁי " לַעֲבֹדָהּ הַדְּלֵת דָּגֵשׁ בַּסֵּת " וְתִכּוֹן הַדְּלֵת קִמְעָן "

תַּהֲחֹזְכֵי אִיִן בְּנוֹן דָּגֵשׁ " וְאַשְׁפֵּי אִיִן בַּשִּׁין דָּגֵשׁ וְהִיא בַּפִּתַּח " יַחְוִיפֵרָה

הַנּוֹן דָּגֵשׁ וּפִתַּח " מִתְּקַטְּלִין אִיִן דָּגֵשׁ בַּמֵּיִת " דִּי לִיָּלִית הַשּׁוֹא שְׁבַלְמֵדִי נַע מִפְּנֵי

הַצִּירִי וְהַמַּחְרִיךְ " הַנּוֹדְעֵתְכָה תּוֹן סְגוּלָה גָב " הַעֲלֵנִי הֵא פִתַּח " בַּשְּׂכַחְדֵּת

הַחֵיִת שׁוֹא לֹא פִתַּח וְהַתּוֹן דָּגֵשׁ " כְּהֵל הֵא בַּצִּירִי " מִן כֹּל חֵיִית בַּתֵּבָה לַחֲדָד

מַעֲלָתִי מִכָּל וְצַע וְאוֹלִי טַם כִּי בַדְּפֹסִים וּבִירֹשְׁלַמִּיִם וְתִיבָה אַחֲרִים הֵם שְׁתֵּי

תִּיבּוֹת " תַּנְדָּעֵי דְלֵה פִתַּח " דִּי כַּפֶּת פִּתַּח בַּתֵּנָח " דִּי חֶסֶף פִּתַּח " עֲדִי תֶלֶשֶׁת

יַמִּין גָב " וְכֹל אֲחֵר מַחְרֵבֵה לֹא הַשְׁתַּכַּח טַפְחָה " בְּנֵי אֲנָשׁ הַבֵּיִת בַּגְּעִיִת "

קְחֵשֶׁה דִּי דִּהְבֵּה הֵא רַפִּי גָב " וּבַתְּדָרֵךְ הַבֵּיִת קִמְעָן גָב " לִהְיוֹת בֵּה פִתַּח בַּתֵּנָח "

וְקִמְעָה כּוֹן פִּתַּח " פְּרִזְלָה כַּשְּׂטֹא מִעֲרַב פַּשְׂטֹא " וּמַלְכּוֹתֶיהָ הֵא רַפֵּה גַם בִּיחֻשְׁלֵי

סַגְרֵי הַגִּימָל צִירִי " עַל עֲבִירֵתָה הַשּׁוֹא שְׁבַדְלָה נַע וְהַתּוֹן רַפֵּה "

ג מוֹתְבַטְּשִׁין אִיִן הַנּוֹן דָּגֵשׁ " קֶלֶקְרֵמָה אִיִן כֹּחֵן פַּסִּיק גָב " סַמְפּוֹנִיִת הַשּׁוֹא

שְׁבַנּוֹן נַח וְכֵן כּוֹלְהוֹן " פַּסְנִטְרִין בַּמֵּיִת לֹא בַתּוֹן גַם בַּקְצֵת דְּפּוֹסִים " שְׁמֵת

טַעַם הַשִּׁין בְּקִמְעָן וְהַמֵּיִת דָּגֵשׁ גָב " יְהוֹדְחֹן הַחִירֵק בִּיּוֹד וְהַאֵפֵי נַח " לְאֶרֶה־י

הֵא פִתַּח גָב " שְׁעֵתָה הַשִּׁין פִּתַּח " מִן יָדֵי בַחִירֵק לֹא קִמְעָן הַיִּפֶךְ הַדְּפּוֹסִים "

חֶשְׁחִין הַחֵיִת קִמְעָן " לְשִׁינְבּוֹתְנָת תּוֹן פִּתַּח בַּתֵּנָח " יִקְיִדְתָּהּ הַקּוֹפֵי בַּגְּעִיִת "

כַּסִּיתוֹ פַּשְׂטֹא " בְּסַרְבְּלֵיהוֹן " תִּלְתֵּי הוֹן הַתּוֹן דָּגֵשׁ חֲזֵק כִּכּוֹן אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרֵת "

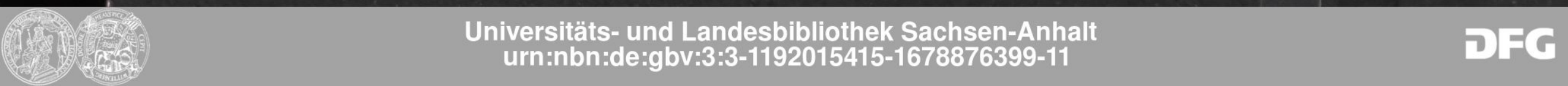
וְחַבֵּל הַבֵּיִת קִמְעָן " קְבִיעָהּ הַרִישׁ גְּשִׁי " עֲבֹדָהּ הַדְּלֵת דָּגֵשׁ " בְּגַשְׁמֵהוֹן

הַמֹּסִים בַּשּׁוֹא בְּכָל הַסְּפָרִים " וְשִׁיבָב בַּסֵּת הַזִּיִן בַּחִירֵק " לַעֲבֹדָהּ דְלֵה דָּגֵשׁ

וְכֵן כּוֹלְהוֹן " לְכָל עַמּוּמֵיִת לְמוֹד גְּשִׁי " קֶרֶךְ מֵיִי הַקּוֹפֵי בְּקִמְעָן לְבַד עַם גְּשִׁיִת

וְהוּא רַחֵב גָב " וְכֵן כּוֹלְהוֹן דְּלִקְמֵן " ד

ד ורעבן העין בשוא פסוט קרמי הקופ בגשיא וקמץ לבד והוא רחב גב
 בארין עפלין העין געי והקמץ רחב והלמוד דגם קרמי קופ קמץ רחב
 קדמויה קופ קמץ רחב ופסרה חמר המס פתח גם בירושלמיים ועפיה בסח
 בלא ויו ומזון מארבה לכלא צה הלמוד דגם וטפחא בכפ וכן חבירו ולקמ
 ותיבת בלא דבוקה עם תיבת בה מופע המקפ ולכך הבית רפה וכבר נמסר סימנא
 בכ' נח בפסוק ויגח גח דהן נטויה ומקפ ובענפויה הפא רפה וכן כוליהו
 דלקמין שקלמא האפ געי והשוא נע והתיו רפה כמשפט גב חייא התרין ירין
 דגשין יתגנה הנון בפתח בשעה חלה לה בסה בבית ובדפוסים כפ' די
 מפות הטויה קמץ עז די תגהע בשופר ואין כחן פסיק גם בירושלמיים
 יתגנה בפתח הנון וכן כוליהו ועויתר היוו קמץ ארבה הכפ רפה גם בירושלמי
 כלא מקטח הלמוד והנון דגשין גב לקצת ירחין הצדי קמץ בנייתה תיו פתח
 בתקפ הקופ קמץ וליקר הקופ בקמץ קל טסחא שמיא שופר ועם חיות
 הויו געי שעתא פתח עז די אין כאן פסוק שערה העין בשוא לבד כצפריין
 הפא בשוא פסוט שלטון טלס הטויה קמץ ימחא אין דגם כי היא מאותיות
 אחיע יבעון הבית פתח מעברויה העין שוא פתח
 ה לחס רב למוד שוא והחיה סגול אפא הפא רפה נפקה הפא פתח
 פס ידא פא קמץ יבהלמה הנון דגם פלשפיה האפ קמץ ושין רפה
 די יקרה בסא הריש סגול ישלט הלמוד פתח עלין הקמץ רחב בעבור המאריך
 ואחיות ויו געי בלטאצר הצדי פתח באתנח מלכא חבי לי והאפ בפתח
 ונהירו גון פתח גם בירושלמיים העלו אין דגם בלמוד קרמי קופ קמ רחב
 גר בירושלמיים והמוניכא המס שוא פתח ורפה תשלט פתח מעחה המס
 פתח לשון תחיה תקפת הקופ שפ יטעמנה הנון דגם עלה למוד בפתח
 קדמך הקופ קמץ רחב והשלמה המס בפתח והיא דגם אמר בלשאצר
 האפ קמץ ירושלם השוא שבשין נע ברבועיה הלפ רפה
 ומסיר עליה תרין רפה לא תקרא תיו חדק ומתחנן הנון פתח על חפר
 סמך קמץ מעלי בשני ספרים מצאתי המס סגול ושמת לי ומארבה
 וחתמה המס פתח ובעזקת קופ קמץ קדמויה הקופ קמץ רחב ושנתה
 נדת הדלת פתח וסגר סמך שפ לכל עממיה הלמוד געי
 פ יקב לה פא יחב ועיקר לה וכך דסופ הפסוק פה כוליהו פתח

גפה פתח תא הפא "הקמת" הוא שוא קמץ בס בירושלמיים "ולא גפין למוד באזלא
 יהיב לה פתח" רבי עשה הריש געי "ואי מתני" אפ יוד בצירי גס בירושלמיים "מ
 ונדהה הדלת שוא סבול וכפן חבריהון ולא ידעה למה "מכל" פא מן כל סלקרת
 בים ספרים הסמך געי "אתעקרה העין שפ וקופ ספתח" ישמשנה הנון דגש
 גס בירושלמיים "וארצה הכפ רפי גב" חומיא תביר גב" שלטנה שלטון המויה קמץ
 וחזנה הויו בפתח "חברתה תיו פתח" החסונו חית שוא סבול "ותדושנה ותדקנה
 הנונין דגשין ובפתחין" מנה הנון פתח "ימלל" הלמוד בחירק "ויתיהבן" היוור
 בפתח "ודיבא יתיב" חירק היוור ותיו דגש גס בירושלמיים

ח ואסמעה המס בשוא לבד גב וברדק שים המס שוא קמץ "לפלמוני פא געי"
 ט (אתפללה הפא געי והלמוד רפה בקו והשוא נע" חגא ה' תיבת חגא מלרע"
 לשריון יש ספרים בויו" ירושלס בפשטח אחת והיא מלרע גס בירושלמיים"
 ל ואנזי רביע הייתי" והאנשים הויו געי" כחזקי וברברו עמי התחזקתי יש
 ספרים בלף" למנה בחתי הצית דגש חזק כי הוא דחיק"

יא ומשל פתח "תעצר העין בשוא לבד" שרשיה הליש שוא בפת היכך הדפוס"
 וגם חלהיהם האפ געי גס בירושלמיים" ובבנה ימים כה בכל התיגאן ובקצת
 דפוסים כהוב רבים ועיין בשוה דבש סי' רח" ולכיס הבית רפה" המנחה המס רפה"
 (ישבע בחי העולם כה בפת ודפוסים בצירי" והרב לומברזו כ' דצריך לגרוס בפתח
 חי ושכן מוכרח עפ הדקדוק וכבר השיגו מר בפב מה יסודי התורה (זל ואין דבריו
 נראין כלל דכמה דברים מצונו מהדקדוק שיוצאים מן הכלל עפ צרכי הדקדוק וחס
 לנו להגיה שום דבר וכו' עשב"

מגלת אסתר

א רצפת הצדי שוא פתח ומחירי ברש' משהה
 גשים התיו בצירי" בקתה הזיין דגש" המשקתים חין בהא געיה והשוא נר"
 בעליהן העין בשוא לבד והוא נח וכפן כולהו" והיום הזה הויו געי" פתגם הגימל
 קמץ ורפה" (את מנותה בתיגאן) אחרים נמצא מנותה חסר יוד ובס' ירושלמי מ
 מצאתי דמסיר עליה לחוד וחסר" ב הגא הגימל בסבול" שעשגג הגימל
 רפס" (נקרהה הריש שוא לבד" בקשה הקופ רפה" וימליכה בתיגאן חין שס יוד
 בין כפ להא ובכתיבת מהריב נחסר ל' וחסר" ג מיוס ליוס חין כאן
 פסוק" ויכתב ככל הכפ געי" נא הפחות ויו געי" ד ויהי פרהאורת
 פילג ונהוג להרפותה כבן אשר" ובא עם המלך א המשתה במארכה"
 ועס מדינות המלך יודעים בתיגאן אחרים חסר ויו ובחר מנהון מסיר כולהון

חסר במור מלא וכן עיקר כי כה במור בערך היוז עש והלבוש חת האש כדפוס
 מסיר ו' דחסירן יוז וכה במור חות הלמוד וצע ויבאחו ל' וחסר וכה בלוד גדול
 ח אשר עשה המען למורדכי הלמוד געי ויאמר המלך חסורוש ויאמר
 לאסתר המלכה תיבת חסורוש מלא בתרין ווי' וכולהון מלא במי י
 ואחכ בדרתי בתיגהן וראיתי גכ שהוא מלא עפ המוסרה
 ח איככה אוכל וראיתי תרויהון היוז געי בעת ההיא תיבת בעת מלעיל
 ככל אשר צוה הכפ געי להקהל הלמוד בגעיה בתיגהן להשמיד ולהחונ
 הג בויו וכתו בגיליון כי כה בספרים מוגהים ואע גכ מצאתי כן במור בערך
 הלמוד גבי אותיות דגסיבין ויו למוד שוב מצאתי בדפוסים חדשים שכתבו בגנה
 מובחון שכן נמצא בספרים מדויקדיים ולהרוג בויו ואכ חיז לשנות מזה כי
 בודאי טעות וחסרון גפכ בדפוסים והיה לך לאות מוסרה שכתבתי ודוק וגב כפ
 ח במבקרשי רעמס הבית רפה גב לא עמד לפניהם לך ככל התיגהן שבדתי
 תיבת לפניהם בלמוד לא בבית וכה גב דלפון הדלת געי והסוא נע כ
 ומה שאלהך וינתן לך התיו סגול וכן דלעיל הנתן לי גפשי בסגול כי תרויהון
 מלעיל חית יוס תלשא ימין חית יוס תלשא ימין לקיים עליהם בספרים אחרים
 כי נמצא תיבה זו ביוז אחת כזה לקיים לחו האזלא בגון והיא מלעיל וקבל
 כה בתיגהן חסר ויו ואינו יתיר ויו והוא בזוהר שמות דפ קצח עב ונעשים היוז
 געי חית חקדת בשופר וצירי יוז ופדשת הריס בקמץ תס

ספר עזרה

ב המשדרים ההא געי והסוא נע בני ססרא הבית געי
 בני חטול החיות בשוא פתח בכחם נתנו בכפ לא בבית
 ד ופאי שתת בטון השין בקמץ ופסתם מלכים המס בשוא והלמוד בקמץ
 שימו טעם הטוית דגש שלו למעבוד העין בשוא לבד דה חמנה
 להם הלמוד דגש ועבדית דה התיו רפה חמנה להם הלמוד דגש המו
 עבדוהי הדלה רפה דיהנה בנה הבית בקמץ לא בשוא
 ו מוד ינתח מגלה חזא התיו רפה מן בית מלכא תתיקב ההא בצירי הנסק
 מן היסלא בתביר ותחת בבית טאה תיבת ותחת בשני פתחין להשניה
 בתביר אספרנא יתעביר הבית בחירק למען שבטי ישראל היוז בקמץ וכל
 הנבדל תיבת וכל בחולם ורביע כו שמחס ה' שומר ופסיק וקסב היוז בגעיה
 ד והמשדרים השוא שבמס נח גמירו ובענת בסא גמיר בלא ויו

ודעה

ודברה למעבד השייך בשוא נח כרעות אהכס תעבדון השייך בשוא נח והבית
 בשוא נח ו ומבני בני הבית בפתח לא בקמץ מואה ועשרה הזכרים
 סא כו ועשרים וצע ועמו שבעים הזכרים לה בפת ועמו ובדפוסים ועמהם
 עוד תסקלו תיבת עד בצירי בפת ו עתה בכותכס הבית געי מ
 חשכת התו במחריך יוד (כתורה יעשה כצל היווד פתח בפת וכן מוכרח
 מנשי ויקס עזרא וכן הכהנים הלויים תיבת הלויים בלא ויו כעצת בכת לא בבית

ספר נחמיה

ו חומות ירושלים בפסטה א' והיא מערע והיא שיטת רמל
 ועיניו הויו געוי והצליחה גא במוסרה ל' הכוונה
 במה שמסר כאן לחוד בלומר כי חברתה לרע אבתה לים סו' קיה וכן נמסר בכל
 גדול כאן תרין חד מלרע וחד מלעיל ב ואתפלל בזק ואר
 שבר בשבולת שמאית תרויהון בחומות ירושלים בפסטה א' והיא לרע
 אשר ירושלים בפסטה א' ומלרע ג ואת שער הישנה היווד בשוא נח
 כי אין דגש עד שער השפות במוסרה ל' והשין רפה בן ענגיה הנון קח רחב
 וחטאת מלפניך א תמחה המס רפה ובשוא בכל התגאן וצלע ולפי המוסרה
 פשוט שהמס דגש וקמץ וכל כי האי שיש מחלוקת בספרים המוסרה תכריע
 ויאמרו צרינו לא ידעו היווד בצירי וגם בקצת דפוסים וקשתותיהם
 השין דגש והיו לבו הלילה הג והיו ו את כל האיש תיבת את צירי
 ועתה חזק את ידי בתגאן אחרים הדלת חידק שמעיה השין געי
 אנשי מכמס מואה עשרים ושנים הג בלא ויו בני דליה בני טוביה בני נקודה
 שש מאות וארבעים ושנים הג תיבת וארבעים ויו ובדפוסים לא יש כאן ויו
 במתיחסים החיה שוא פתח סופיהם שבע מאות שלשים וששה פדדיהם וכו'
 בכל התגאן שראיתי אין כתוב פסוק זה גם בירושלמי ובדיש ספר עזרא נזכר
 ושמנת שמו אברהם תיבת ושמנת מלעיל אשר העלך ממצרים כצל וזה
 ברוב הדפוסים ומבך לא מענת אין דגש בנזן ותצילם כרחמיך כפגעי
 לא נעצב את בית אהינו בדפוס כתוב ולא ביו וצע יא ענתות
 צב ענגיה הנון קמץ והשוא נע וקריאתו נומה לחידק מפני היווד
 השוע הוליד את יויקים וכו' ואלישיב את יוידע בכל סת לב הוליד
 ליעדיה עגי בדפוס ליעדיה וצע בלא הפרסי הפא קמץ רחב שמחת
 ירושלים מרחוק בדפוס גריס עד מעלות התורה בדפוס גריס התורה בריש
 על מעשר הדגן בספרים אחרים ומעשר וכן בדפוס תם

ספר דברי הימים

א בני חצר הבית געי והוא פיסוק חד הוא
ו ולבני חצר נתנו את ערי המוקלט בדפוס כתוב יהודה ולב" לה ככל
 ספרי תימן ואת האמות בספרים אחרים איז בהן ויז
ט ועד הנה הויו בגעיה ואחיו גיו בגעיה ועל האוצרות הצדי קמץ
 בכת" וסס אסתו מעכה הג בכת" ולב" ארתו" (אחז הוליד את יערה בסא אחז)
י במעלו אשר מעל הבית געי
יא ויאמרו יסבי יבוק לדוד כצל בלשון רבים וירדו שלושה השין געי
 גחרי הברתי החיה בשוא פשוט
יב ועל השלשים עד כאן סוף פיסוק והשני מתחיל וירמיה וכו' בכת" צנה
 ורמח הכח לב" ומגן גם ברוב הדפוסים יודעי בינה לעתים הלמוד
 בפתח וגם הקרובים וכו' פסוק ה' הוא עד סוף כי שמחה בישא בכת"
יג אשר הקרא שם בקמץ ככל סת
יד את כל הגדולה הזאת צל כל בכל אשר שמענו בבית ככל סת
יח כי איש מלחמות החיה שפ" על הכרתי והפלתי כצל בכל הנוסחאות
יט מילדי הרפאים הכי גרסינן בכל סת
כא וברשחית הג בכת" לא בבית והמורגים לעצים חסר והגימל דגש
כב והבינות כסא מלכותו לא גרסינן בכת" הכח את
כג להקדישו קדש קדשים הלמוד געי פמשפט עליהם לפ פתח זרגש
כד וימסו בני אעזר הבית געי שמעיה השין געי
כה והלויים אחיה הויו געי הוא שלמות הג בויו ככל ספרי תימן
 לירדן מערבה בתיגאן בשוא פשוט השין
כז ובני ישא למספרים הלמוד געי עזרי בן פלוב לפ פתח ולמוד דגש
כט וככל כחי בלע לא בבית ככל ספרי תימן

דברי הימים שני

ב ומי יעצר כח בפשטא ה' והיא מלרע לכרתי העצים הלמוד געי
 ולפתח כל פתוח בפשטא ה' והיא מלרע וחכמי הויו געי
ג חפה עץ ברשעים הג בכת" ויחפרו זקב טוב" לה בכל התיגאן
ד א שפתו עגול בסא הויו שורק" ועל אחריהם ביתה בכת" אף פתח והחית

שער

ו שמר הבדיה והחסד הויו בגעיה לשמעל א התפלה בפסא א' והיא מלרע
 ואס ינגפ הויו בגעיה מחטאתם ישובון ה' בלא ויו לאיש ל' קמץ" קומה ה'
 אהיס לנחך הלמוד געי"ן על הרצפה וישתחוו הריש בגעיה והשוא שבצדי
 נע והוא רפה"ן חמת צובה המלס בקמץ"ן מלכי ערב הריש בפמח בסת"
 ה' העמים עליכם העין בשוא פשוט בסת" כעצת הילדים לאמר לכביד את
 עלבם ועייז פי' רדק בגז הפסוק" וכל ישא כי לא שמע המלך להם בסת" לב' ראו"
 יא' וירגמו בו בני ישראל אבן וימת בכאן יש פסקא בסת"
 יד' ויהי לאסא וכו' שלש מאות אלף בכאן יש פסקא בסת" ח' וטמך במלחמה
 העין בחירק בסת" ובקצת דפוסים ותיבת במלחמה בדפוסים גרסי
 בבית זבוב הדפוסים גרסי למלחמה בלמוד" ונדדשה מאתו לה בסת" האלף
 בחירק והתיו דגש" לדרוש אתה מאתו האלף בחירק והתיו דגש"
 זכ" לכל דבר המלך בחולם ושוכר בסת" ויהי ה' עס המוצב הויו בפתח בסת"
 כ' וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם תיבת וישבו הפין בתלשא
 שמש ותיבת ירושלם בפסא א' והיא מלרע" כ"א פהתחברך עס
 אחזיהו בכפ לא בבית בסת" כ"ב ויהי פהשפט יהוא בכפ לא בבית
 בסת" לעזר כח לממלכה העין בשוא פשוט ותיבת לממלכה הלמוד בשוא
 ובסא שראית הלמוד נקוד בפתח והמלס דגש" כ"ג ואת מתן כהן הבעל
 התיו בקמץ" להעלות עולות הלמוד געי"ן וכמותו אמר תיבת וכמותו בכפ
 לא בבית ככל התגאז" כ"ד ויקבץ אמציהו וכו' פסוק אחד הוא עז רמח
 וצנה" ויאמר לו למה דרשת את אבי העס כה' בכל התגאז תיבת לו" תנה את בתך
 לבני לה בסת" במחרכה לא בתביר" את אהי אדום במקפ ושגול" ואת בני התעורבות
 הבית רפה בסת" כ"ה ואת תמונה ובנותיה ה' ולב" ואת" כ"ו לטאר בית ה'
 בספרים מוגהים כ"ז את" ואת מנצח העולה בסא ה' את בלא ויו"
 ל' וקמצות המלך לאמר בכפ לא בבית" ויאספו ירושלם עס רב בפסא א' והיא
 מלרע" ויעשו שבעת ימים שמחה במחרכה לא בתביר" ותבוא תפלתם אין
 אין טעם להדגיש התיו" לא החלו הערמות ל'סוד בדפוסים הלמוד בחירק וכיווד
 נחה ובתיגאז כתוב הלמוד בשוא והיווד בחירק כמש' כלן" לב' לבקעס אליו
 בסת" הבית קמץ והוא נגר רשי זל" ויעזרהו העין שוא לא בפתח" על עס ירושלים
 בפסא א' והיא מלרע" לב' וכל חטאתו ומעליו העין בשוא פשוט והוא נח" תס
 עכ מה שמצא מכתבת הרב המחבר זל" געם כ"ז ספרים בעזרת מי שהוא ח' וק"יס לעולמיים

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

בעזרת הצור בה נתחיל ונסיים

זה ספר חלק הדקדוק על ארבעה עשרים ספרים להרב הדיין המצויין פתח

יהיה צאלח זצוקל ונתחיל מסדר תורה
בראשית ויקרא אלהים ליבשה ברוב התיבאן לא יש כאן פסוק
תדשא לי והשוא נח (מהרי"ב) ויברא אהיס את האדם
בצלמו בצלם אלהים תרגומו בצלם אלהים לא כמש ככל גדול בצלמו
דייא וגם בכל הדפוסים תרגומו בצלם אלהים ועיקר פסוק ככמוס ופכל חיה
הרמשת הטפחח בתיבת הרמשת בכל התיבאן כי לא המטיר כי לא
תרגומו חרי לא אחית ה' אהים מטרח על ארעא הקדים זכרון השם למטרח שלא
להסתיך השם לארץ ויצרה אלהים וייצר מעיל (מהרי"ב) ויהי האדם
לנפש חיה תרגום חנקלום לרנח מומללח כי עקר עבודת האדם לשי בדיבור
עסק התורה כמו של ודברת במ וכח הדיבור באדם מצד הנשמה עוד כל כי ידוע
כי כח ביד החכמים לברוא אדם בספר יצירה וכמש רבא ברא גוברא אמנס לעולם
אין בוכח הדיבור וכמו שפי מהרי"א מזרחי בפסוק בכל עצב יהי מותר ודבר שפתי
חך למחסור ועום לזה תרגם לרנח מומללח ולא פוקי בריאת האדם שאין בוכח הדיבור
ודוק כי כואיש לקחה זאת הלמוד במאריך והקופ רפה ובקמץ חטפ (מהרי"ב)
בזעת מלרע בכל התיבאן עד שובך תרגום עד דתיתב פ' שי אחרים כי
בעל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת משלח לגרסת הדפוס דברים דתתוב כי
עפר אתה לו מעיל (מהרי"ב) היה פאחר כמזנו. בא כולו בפתח בלא סמיכות
כי אין על המש סמיכות ופלא קין האזלח בבית והיא מלרע ועיין מש בגליון
הפז גדול על תיבת ויבא לו יין וישת אע"ג דלהיא לא קיל כוונתה בהא קיל כוונתה
פיון שבכל התיבאן כן הוא ועפ המוסרה והיה כל מיצאי הרבני תרגומו כל
קטוליא קין רמז כי כל הרצחנים משורש קין באו כמש הארי זל וישב בארץ
נוד קדמת ערץ תרגומו דהות עבירא עלוהי מלקדמין לבנתח דערץ לבנתח
בכפ לא בבית האזנה השוא שתחת העל נח (מהרי"ב) כי ישת לוי בקצת תיבאן
תיבת שכתמקף ואכ הקמץ חטפ ובקצתם במחרכה שת זלפי זה הקמץ רחב וזוהי
דעת היל זל כי לקח אתו אלהים יש מתרגמין ארי לא אמית ותיב ה' וכן
מיישב רבי בחיי זל ובנוסחאות שלכו ארי אמית ותיב ייז ועיין בתוספות יבמות
דפ ולרעמי דאין לשנות גירסתינו כי היא מקבמת לגרסת הדפוסים שכל
דבר הנעדר ונעלם קרי ליה מיתה דכונחא בזה מצונו הרבה ודוק אשר אררה
לי ומטיק לא (מהרי"ב) וגם אחרי כן אשר יבאו תיבת יבאו באה לא באזלת
בתיבאן ובדפוסים

פלות

